

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 28 de febrer de 2020.

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el VINT-I-VUIT de FEBRER de 2020, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Maria Buhigas i San José, Jordi Castellana i Gamisans, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, Maria Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Oscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti (fins a les 14.05 h) i Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Margarita Marí Klose.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

A) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

Es dóna per llegida l'acta de la sessió ordinària celebrada el 31 de gener de 2020, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aprova.

Part informativa

S'incorpora a la sessió la Sra. M. Assumpció Vilà Planas, síndica de greuges de Barcelona, als efectes de la presentació de l'informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2019.

Informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2019.

La Sra. Alcaldessa dóna la benvinguda a la síndica de greuges de Barcelona, Assumpció Vilà, que acudeix al plenari del Consell Municipal a presentar el seu informe anual, aquest corresponent al 2019, i també saluda al seu equip, i als síndics i síndiques de Catalunya que els acompanyen, i als quals reconeix la funció de donar veu a la ciutadania perquè expressi allò que considera que no funciona per part de l'administració.

Seguidament, pren la paraula la Sra. Vilà, que saluda als membres del consistori, al secretari general i a la resta d'assistents a la sessió plenària.

Dit això, presenta l'informe anual d'activitats de la Sindicatura de Greuges de Barcelona de l'any 2019, recordant, com a preàmbul, que la síndica de greuges de Barcelona, per mandat de la Carta Municipal, ha de presentar en aquest Consell Municipal Plenari un informe cada any sobre la seva actuació en defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania barcelonina.

Manifesta la seva satisfacció perquè la Sindicatura de Greuges avança i es consolida en aquest tercer mandat d'ençà de la seva creació l'any 2005. Reconeix que pot executar la seva tasca gràcies al treball seriós i compromès d'un equip de professionals del qual s'enorgulleix, tant per aprendre de la seva professionalitat com per poder liderar-ho.

Comenta que enguany celebren el quinzè aniversari de la institució, i que ho fem conscients i agraïdes per la confiança atorgada per la ciutadania i també per aquest consistori. I confirma que continuen treballant per construir una ciutat millor i més justa.

Destaca que aquest és el catorzè Informe de la Sindicatura, el novè de l'actual Síndica, i el quart del seu segon mandat, i apunta que en els nou anys que ocupa aquest càrrec han passat tres governs a l'Ajuntament.

Remarca que la Sindicatura sempre ha demostrat que és una institució independent i objectiva que atén tota persona, col·lectiu o entitat jurídica que se senti agreujada per l'Ajuntament. Precisa que aquesta actuació comporta l'escolta activa, la valoració de la situació en termes de dret i d'equitat, i la proposta d'una solució més justa o eficaç.

Recorda que el text complet de l'informe anual que avui presenta ja ha estat facilitat a l'alcalde i als grups polítics municipals, i que han tingut ocasió de comentar-lo; per tant, ara els ofereix una síntesi dels aspectes que, al seu parer, són més destacables.

Així, en primer lloc, fa referència a l'habitatge, constatant que els darrers anys assisteixen a canvis amb greus afectacions per a la ciutadania pel que fa al dret a l'habitatge, previst a l'article 47 de la Constitució Espanyola. Assenyala que la manca d'habitatge a preus assequibles per a la ciutadania continua sent un dels grans problemes que afronta Barcelona, malgrat les polítiques municipals implementades els últims anys.

Posa de manifest que l'habitatge sempre ha estat sotmès a les fluctuacions del mercat; i, històricament, accedir-hi ha comportat un esforç important per a les economies familiars d'una bona part de la societat, una situació que ha empitjorat els últims anys fins a uns límits que mai no haurien volgut arribar.

Confirma que, darrerament, la mercantilització de l'habitatge l'està transformant en una inversió; i si bé és cert que aquest fenomen no és nou, la tendència s'ha accelerat de forma vertiginosa, i encareix els preus de forma desorbitada i produeix l'efecte de gentrificació, que va iniciar-se als barris més centrals de la ciutat i que ara ja s'estén a tots els districtes de Barcelona.

Reconeix que aquesta dinàmica no es dona únicament a Barcelona, sinó també tota l'àrea metropolitana, amb un impacte especial en les persones i famílies més vulnerables econòmicament i molt especialment dones soles o amb fills i filles al seu càrrec.

Apunta que per garantir el dret a l'habitatge, com ja han dit en nombroses ocasions, no només s'han d'esgotar totes les possibilitats que ofereix l'ordenament jurídic, sinó que també es requereixen canvis legislatius que incideixin en la protecció de l'accés a l'habitatge, que garanteixin la seguretat, l'estabilitat de la relació contractual i que limitin l'augment indiscriminat dels preus dels arrendaments urbans.

Es refereix a què el 2019 s'ha aprovat un Reial decret llei que modifica el termini mínim de durada del contracte de lloguer, que serà de 5 anys; i si l'arrendador és una persona jurídica, el termini mínim s'amplia a 7 anys. Igualment, recorda que recentment el Govern de la Generalitat també ha aprovat un Decret llei que estableix tota una bateria de mesures encaminades a combatre les situacions d'emergència habitacional i els desnonaments.

Remarca que caldrà conèixer i avaluar l'impacte que tindran aquestes i altres mesures adoptades anteriorment, tenint en compte que l'habitatge és l'àmbit més bàsic per a la ciutadania. Posa en relleu que el fet de tenir un habitatge permet a les persones construir la seva vida; i, tanmateix, sense un sostre, sense accés a l'habitatge, és impossible avançar. Alerta, en aquest sentit, que un dels efectes més perjudicials de la manca d'accés a l'habitatge és la perpètua constatació de l'existència de persones sense llar que malviuen als carrers de Barcelona.

Aprofita per anunciar que la Sindicatura de Greuges de Barcelona acaba de tancar una actuació d'ofici sobre el sensellarisme, amb un estudi en què s'ha analitzat la posició de l'administració pública local; s'ha fet una avaluació de les estratègies públiques per posar fi al sensellarisme; els nous models d'intervenció, o la distribució de recursos al llarg de tota la ciutat, entre altres.

Subratlla que la Sindicatura insta novament totes les administracions competents a dotar adequadament els pressupostos destinats a garantir el dret a l'habitatge de la ciutadania.

Entrant en el capítol del medi ambient, indica que a la Sindicatura es repeteixen les queixes derivades de la contaminació acústica que pateix la ciutadania i que són degudes principalment al comportament de les persones. Comenta, a tall d'exemple, que es tracta de les molèsties generades per la clientela dels locals d'oci nocturn; el públic assistent a les diferents activitats autoritzades a la ciutat; les persones usuàries de les places, d'instal·lacions esportives o dels patis dels col·legis en horari extraescolar; i més recentment, les generades pels lladrucs dels gossos a les àrees d'esbarjo.

Cita també com a recurrents aquelles que són més objectivables, com poden ser les procedents d'aparells de climatització, tant d'origen domèstic com comercial.

Entén que l'obligació de l'administració és garantir i tutelar drets, però també potenciar mecanismes de gestió positiva de la convivència. Assenyala que, en aquest sentit, cal oferir fórmules que fomentin el diàleg i la coresponsabilitat mitjançant la participació activa de la ciutadania, i que permetin resoldre o evitar la cronificació de determinades situacions. Per exemple, explica que aquest any han tractat queixes de persones que fa anys que pateixen molèsties acústiques i/o d'olors, generades pel funcionament de activitats de restauració.

Confirma que el consistori ha tramitat diferents expedients en referència a les molèsties que generen aquestes activitats, però en alguns casos no s'ha aconseguit encara eradicar-les del tot.

Diu que més enllà del compliment normatiu pel qual ha de vetllar l'Administració pública, la Sindicatura recomana valorar la conveniència de proposar l'inici d'un procés de mediació.

Indica que un altre dels grans àmbits en què any rere any la Sindicatura constata un gran volum de queixes és de les relacionades amb el transport públic. Així, seguint la tendència dels darrers informes, assenyala que moltes de les queixes rebudes fan referència a situacions personals que sovint poden extrapolar-se al conjunt o part de la ciutadania.

Afegeix que continuen rebent queixes relatives a l'ús dels títols de transport, en concret aquelles vinculades al bescanvi o emissió de duplicats en cas de pèrdua o sostracció; durant el 2019, la tramitació i la gestió de títols personalitzats, com la T-16, la T-Jove o la T-Trimestre, van produir incidències i disconformitats que, teòricament, s'haurien de resoldre amb la tan esperada T-Mobilitat, i constata que un any més es troba en aquesta cambra preocupada perquè encara no s'hagi posat en marxa aquest títol de transport.

Precisa que aquesta targeta unipersonal, concebuda com la base d'un nou sistema d'ús del transport públic, ha de substituir de manera gradual la diversitat de títols de transport i, entre altres avantatges, ha de permetre calcular el preu del transport públic de manera personalitzada. Lamenta, doncs, els reiterats incompliments de les previsions relatives a la T-Mobilitat, que comencen la tardor del 2017, quan havia de fer-se una prova pilot a la línia 9 del metro de Barcelona, i gradualment s'havia d'iniciar la implementació per tot el territori la tardor del 2019. Tanmateix, confirma que a data d'avui, seguim sense T-Mobilitat, tot i que s'anuncia l'abril d'aquest any com l'inici del seu ús per a uns determinats títols de transport i zones, i confia que tant de bo sigui així a fi d'equiparar-se a altres grans ciutats europees, que porten anys d'avantatge a Barcelona en aquest àmbit.

Seguidament, comenta l'episodi que va produir-se l'estiu passat, arran del qual la Sindicatura va ser receptora de diverses queixes; indica que parla de les obres de les línies 1, 2 i 5 de metro. Quant al tall de la línia 1, que va produir-se des del dia 29 de juny fins al 30 d'agost de 2019, explica associacions de veïns i veïnes, entitats i ciutadans i ciutadanes afectats van dirigir-se a la Sindicatura per exposar la seva disconformitat amb del tall de servei, que afectava la circulació des de l'estació del Clot fins a la de Fondo en ambdós sentits.

Apunta que cal recordar que des de l'inici de l'afectació, i pràcticament durant un mes, els autobusos llançadora només oferien cobertura als extrems; i tot feia pensar que no hi havia altra opció per cobrir el tram intermedi, d'un quilòmetre aproximadament, fet que implicava problemes en general i més especialment per al col·lectiu amb diversitat funcional.

Afegeix el fet que la informació del tall i les alternatives van difondre's pocs dies abans del seu inici, cosa que va dificultar l'organització domèstica i laboral de les persones afectades i les seves famílies.

Tot seguit, i també en el terreny de la mobilitat, valora la implementació de la Zona de Baixes Emissions (ZBE). Puntualitza, en primer lloc, que la Sindicatura de Greuges de Barcelona

celebra el fons i la finalitat d'aquesta nova mesura, perquè cal tenir en compte que l'atmosfera és un bé comú indispensable, un recurs vital i cal prendre mesures per minimitzar els danys que la contaminació pot generar en la salut humana.

Tot i això, explica que han rebut peticions d'actuació de la ciutadania i per tant, han analitzat en profunditat tot el procés d'implementació.

Comenta que a finals de l'any 2017 i durant l'any 2018 ja van rebre diverses queixes en relació amb l'anunci de les mesures de restricció de la circulació de vehicles, que havien d'esdevenir definitives a partir de l'any 2020; però ha estat durant el 2019 quan la ciutadania ha mostrat més disconformitat i ha formalitzat 149 queixes, sobretot concentrades en el darrer trimestre de l'any.

En conseqüència, informa que han iniciat una actuació d'ofici per revisar les recomanacions dutes a terme l'any passat i fer un seguiment del procés d'implementació de la ZBE.

Precisa que l'anàlisi de les queixes posa de manifest que l'essència d'aquestes no se centra en la disconformitat vers la finalitat de la mesura, sinó en la preocupació personal i col·lectiva per les conseqüències que implica la seva adopció. Explica que la temàtica de les queixes és força diversa, entre les quals la poca previsió per canviar el vehicle; possibles adaptacions del cotxe; mobilitat de les persones amb diversitat funcional; residents fora de la ciutat que treballen a Barcelona, o motius econòmics entre més.

Recorda que fa un any, ja van destacar la importància d'un servei d'atenció i orientació, que permetés ajudar la ciutadania a solucionar els possibles problemes sorgits; i malgrat que s'ha habilitat un servei d'atenció telefònic i un web, l'atenció presencial va començar el 16 de desembre i molt limitada en horaris.

Remarca que, tot i que ja feia temps va anunciar-se que la implementació de la ZBE seria l'1 de gener del 2020, la recepció d'al·legacions va començar a mitjans d'octubre i la campanya de difusió a mitjans de novembre.

Demana a l'Ajuntament que segueixi ferm en la lluita contra la contaminació atmosfèrica, però que alhora acompanyi i atengui aquella ciutadania amb problemàtiques particulars en l'adaptació de la mobilitat personal a la nova ZBE.

Pel que fa a circulació, assenyala que la seguretat viària serà un dels centres d'atenció de la Sindicatura de Greuges de Barcelona per al 2020. Observa que la mobilitat actual ha de contribuir a millorar la qualitat de l'aire i tenir cura de la salut del conjunt de la població, i subratlla que es troben davant del repte important d'integrar la mobilitat amb la sostenibilitat, l'accessibilitat i la seguretat; i, per aquest motiu, cal que tots els agents implicats en el disseny d'aquesta nova mobilitat actuïn de manera responsable i eficient, ja que només d'aquesta manera aconseguirem una mobilitat segura i sostenible.

Continua parlant de mobilitat, aquesta vegada relacionada amb accessibilitat, i comenta que a arran de diverses queixes rebudes han denunciat la possible existència de tarifes fraudulentament en el cobrament de l'import de taxis adaptats, sense que aquestes estiguin autoritzades normativament. Per aquest motiu, ha demanat a l'Institut Metropolità del Taxi (IMET) que prengui mesures per identificar i, si és necessari, corregir aquesta pràctica. Precisa que les

persones afectades exposen que hi ha alguns serveis de taxi adaptat que cobren una tarifa diferent a les persones que es desplacen en cadira de rodes, segons dia i horari. Afegeix que també expliquen que s'aplica la tarifa de demanda de servei per emissora de 7 euros com a mínim.

Fa avinent que la Sindicatura ja va palesar la seva preocupació ara fa un any, quan va anunciar que Barcelona no compleix amb el mínim legal establert del 5% de taxis adaptats, ja que no arriben a l'1% del total de la flota de llicències.

En referència a la seguretat ciutadana i la guàrdia urbana, explica que han rebut queixes derivades del tracte rebut d'agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona, que algunes persones consideren que és inapropiat i mancat de la deferència que mereix la ciutadania a la qual han de servir.

Diu que en aquestes situacions, i sense cap altra prova que les versions de les parts, que acostumen a ser contradictòries, s'aplica el principi de presumpció de veracitat dels agents actuants i, per tant, cobren més valor les declaracions dels agents de la GUB, que les de la ciutadania, fet que genera frustració en les persones denunciades.

Recorda que en algunes ocasions s'han referit a la conveniència de reforçar l'activitat probatòria sobre els fets denunciats, i han recomanat a la Guàrdia Urbana que s'assegurés que els agents s'ajusten en tot moment al codi de conducta. Igualment, diu que van aconsellar que s'ampliés o es generalitzés l'ús de càmeres en la uniformitat dels agents per tal d'evitar que es produeixin aquestes situacions. D'aquesta manera, s'ajudaria a una millor resolució en les actuacions, dotant-les de majors garanties tant per als agents com per a la mateixa ciutadania. Puntualitza que els consta que la proporció d'agents de la Guàrdia Urbana amb càmera a l'uniforme és molt petita.

D'altra banda, comenta que els han arribat queixes en què ha estat la ciutadania qui ha implementat les mesures probatòries per mitjà de la captació d'imatges i de so per acreditar la seva versió dels fets. Indica que aquestes proves presentades per la ciutadania han estat valorades per la Unitat de deontologia i afers interns de la Guardia Urbana, arribant a desvirtuar en algun cas la presumpció de veracitat dels agents.

Concreta que aquest ús d'imatges és compatible d'acord amb la Llei de protecció de la seguretat ciutadana, que únicament prohibeix l'ús de les imatges quan pugui posar en perill la seguretat personal o familiar dels agents, de les instal·lacions protegides o l'èxit d'una operació.

Per tant, celebra la implementació de noves tecnologies audiovisuals com a mesura probatòria per esclarir les circumstàncies de les actuacions policials.

En el terreny de les persones i societat, d'entrada celebra que la partida pressupostària municipal amb més dotació per aquest any 2020 sigui la de serveis socials, amb un total de 343 milions d'euros.

Fa avinent que durant el 2019 han estat diverses les queixes rebudes a la Sindicatura sobre problemàtiques relacionades amb serveis socials; i molts usuaris han manifestat el seu malestar pel Servei d'Atenció Domiciliària, atès bàsicament per dones, i del qual és beneficiària

un volum important de la societat. Alerta, en aquest sentit, que cada any que passa hi haurà més persones que el necessitaran, ja que amb el pas dels anys la tendència és cada vegada més cap a una població envellida. Per tant, a l'hora de definir les polítiques per aplicar a les persones d'avançada edat, s'haurà de tenir en compte que la manca de places de residència farà que s'hagin de incrementar les ajudes a domicili per aquest col·lectiu.

Posa de manifest que un altre motiu d'inquietud de la ciutadania són els canvis freqüents de professional que executa els serveis a la llar. Comenta, a tall d'exemple, el cas d'una usuària del SAD que va trobar-se amb la finalització del contracte laboral de la treballadora familiar que tenia assignada, i que durant les quatre setmanes següents va rebre el servei per part de 4 professionals diferents. Indica que els dèficits en l'atenció a les queixes d'algunes persones usuàries del servei, suscita dubtes sobre el seguiment o control municipal que es duu a terme sobre les empreses que realitzen el SAD.

Insisteix en la necessitat d'un reglament que reguli el SAD, de forma que estiguin clarament definits els drets, els deures o les formes de seguiment, entre altres. Es refereix a què l'ajuntament de Barcelona ha fet públic que han estat aprovades les clàusules de licitació d'un nou contracte del SAD, que s'ha d'adjudicar durant el segon semestre del 2020 i que preveu millores importants en el servei; igualment, també es preveu un segon contracte, que es licitarà pròximament, i que es dedicarà exclusivament a controlar la gestió i la qualitat del servei que faran les empreses. En aquest sentit, avisa que estaran amatents a aquestes millores anunciades que esperen que puguin solucionar les situacions actuals.

D'altra banda, comenta que representants dels Centres de Serveis Socials van presentar una queixa a la Sindicatura en què expressaven el seu malestar per l'impacte de la situació de l'habitatge sobre la seva tasca i sobre les persones afectades. Diu que reconeixien l'esforç del consistori en matèria d'habitatge, però es constata la realitat que ha descrit anteriorment, que desborda les Oficines de l'Habitatge i els Centres de Serveis Socials.

Destaca que les assignacions d'habitatge per part de la Mesa d'Emergència comportaven una espera d'un any aproximadament, de forma que el recurs d'urgència ja no funcionava. Indica que aquesta dada és del 2019, ja que actualment sembla que el temps d'espera s'ha duplicat.

Constata que aquesta crisi es trasllada als Centres de Serveis Socials, tot i que no tenen competències en matèria d'habitatge, cal que aquests centres assegurin la cobertura de les necessitats personals bàsiques, fet que significa que s'ha de garantir l'allotjament en cas de manca d'habitatge. Aquesta garantia es presta sovint a través d'hostals i pensions, els quals, com els seus professionals saben molt bé, no constitueixen un lloc adequat per al desenvolupament normalitzat de la vida quotidiana.

Tanca aquest capítol subscriuint una reflexió que feien els professionals de serveis socials: "estem afrontant la crisi de l'habitatge amb microintervencions quan la solució es troba en l'àmbit legal i en el disseny de polítiques d'habitatge que facilitin el seu accés."

Canviant de tema, es refereix a un altre dret social bàsic com és l'educació. Observa que durant el pròxim mes moltes famílies de la ciutat estaran preocupades per veure si el seu fill o filla podrà accedir a l'escola desitjada pel curs 2020/2021, ja que comença el període de preinscripció.

Esmenta que els darrers cinc anys a la Sindicatura han tramitat gairebé un centenar de queixes relacionades amb l'assignació i el procés d'escolarització d'infants i adolescents en l'inici del segon cicle d'educació infantil (P3) i, en menor mesura, del primer curs de l'Ensenyament Secundari Obligatori (ESO). Precisa que algunes d'aquestes queixes engloben el malestar de grups de famílies, i el volum de famílies afectades supera les 450.

Manifesta que veient que la problemàtica continua any rere any, el juny del 2019 van iniciar una actuació d'ofici amb la finalitat d'analitzar com es garanteix el dret a l'escola pública. Informa que, pròximament, detallaran les conclusions d'aquest estudi, i confia que aquest any les incidències en l'escolarització dels infants de P3 o els adolescents de 1r d'ESO siguin les mínimes possibles.

En un altre ordre de coses, fa referència a l'Agenda 2030, i recorda que el 25 de setembre de 2015 l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar per unanimitat els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), que han de configurar l'agenda política global fins l'any 2030. Precisa que aquests objectius defineixen un nou model de desenvolupament sostenible que busca la integració i l'equilibri entre les dimensions econòmica, social i ambiental. Es tracta d'un ambiciós pla universal que pretén fer realitat els drets humans de totes les persones.

Posa de manifest que l'Agenda 2030 i els drets humans estan interconnectats i estretament units, fet especialment pertinent i que fonamenta l'actuació de la Sindicatura de Greuges.

Finalment, considera convenient acabar aquesta intervenció demanant als membres del consistori estudiar les propostes de millora a partir de les experiències a les quals s'ha referit, d'aquest any passat i dels darrers anys.

Considera que les recomanacions que des de la Sindicatura posen sobre la taula han de ser valorades pel govern municipal; i ho han de ser perquè han sorgit de l'objectivitat, la ponderació, el coneixement profund de l'administració i el desig d'avançar cap a la plenitud dels drets de la ciutadania.

Remarca que amb aquestes recomanacions han de mirar cap endavant amb l'objectiu d'oferir camins a les persones que a Barcelona s'han sentit agreujades, i que tinguin un lloc segur on acudir per comprovar si l'administració municipal ha actuat conforme a dret i als principis de bona administració.

Assegura que no estalviarà esforços en atendre totes les queixes, però l'Ajuntament ha de creure en la Sindicatura quan emet una recomanació de revisió. Subratlla que les recomanacions, els suggeriments i els advertiments que emet com a Síndica de Greuges en les seves decisions, constitueixen la veritable raó de ser de la institució; són l'eina per procurar esmenar les situacions insatisfactòries descobertes amb la investigació i, per tant, mereixen una consideració activa per part dels responsables municipals.

Demana, doncs, una resposta àgil, raonada i completa quan reclamen informació, ja que només d'aquesta manera aconseguiran que la ciutadania senti que els seus drets han estat respectats.

Reconeix i agraeix la tasca i la col·laboració del personal municipal que atén les seves peticions i fa una especial menció a aquells treballadors i treballadores que tenen contacte directe amb els col·lectius més vulnerables. Entre aquets col·lectius, no vol deixar de destacar la situació que pateixen les dones en referència a molts dels apartats que ha presentat; la seva vulnerabilitat pel fet de ser dona requereix una atenció específica, i expressa el desig que el proper 8 de Març tornin a sortir al carrer per demanar la total igualtat entre homes i dones.

Finalment, agraeix la presència dels síndics i síndiques locals amb qui comparteix la missió i l'honor de defensar els drets de la ciutadania; a la representant del Síndic de Greuges de Catalunya, i a totes les persones que l'acompanyen i als mitjans de comunicació.

Per acabar, expressa un agraïment molt especial al seu equip, per la seva fidelitat en el compliment del seu deure que amb la seva professionalitat i responsabilitat fan possible que la ciutadania se senti escoltada i acompanyada quan les persones arriben preocupades a la seva institució.

La Sra. Parera, després de saludar la síndica, agraeix la seva presència en aquesta cambra.

Recorda que va tenir l'oportunitat de reunir-se amb ella, en una trobada francament interessant més que no pas protocol·lària en la qual van poder compartir moltes preocupacions, i assegura que en va tenir tota la sensació que estava parlant amb una persona amb les idees clares, il·lusionada per la seva feina, que coneix les problemàtiques que viu la ciutat, i sap de les mancances de l'administració pública, que malauradament existeixen i són evidents, i que cal que entre tots les intentin revertir.

Posa de manifest que la ciutadania moltes vegades té la sensació que està indefensa davant de l'administració pública, quan ha d'acarar la burocràcia que imposa i la magnitud del seu funcionament; en aquest cas, la Sindicatura és un bon recurs per alleujar aquesta sensació d'indefensió.

Valora que la feina que fa la Sindicatura de Greuges és discreta però molt eficaç, tal com demostra que la majoria de casos que li presenten, el 2019 un 80%, obtenen una resposta favorable als reclamants. Afegeix que també és una bona eina d'assessorament i de supervisió de l'administració.

Entén que la tasca que fa la Sindicatura té una visió molt àmplia i transversal de la ciutat que, de ben segur, és més difícil des de l'administració, atès que la gestió se circumscriu a les competències pròpies de cada àrea i tinència d'Alcaldia.

Posa en relleu la potencialitat de la Sindicatura per millorar i afavorir la cooperació entre les diferents instàncies i organismes de l'administració, cosa que també hauria de fer l'Ajuntament.

Alerta que aquest informe anual de la Sindicatura no es pot convertir en una rutina, i hauria de ser tingut en compte en tot allò que fa aquest ajuntament, i entén que el consistori ha de mantenir un diàleg permanent amb la Síndica, ja que la seva visió i les seves recomanacions i el seu assessorament s'haurien d'integrar en les polítiques i en la gestió municipal. Entén que

la Sindicatura no ha de ser només una eina per a la ciutadania, sinó també per a la mateixa administració.

Comenta que en la seva reunió amb la Síndica arran de la presentació d'aquest informe va tenir ocasió de parlar dels assumptes que més preocupaven a la Sindicatura i al seu grup, i posa en relleu la coincidència quant a les preocupacions, que entén que també es dona en la resta de grups municipals.

Precisa que el primer punt que va sortir en la conversa va ser l'habitatge, una problemàtica que, malauradament, no s'acaba amb una visió conjunta, i entén que entre tots han de ser capaços de conjugar les diferents visions deixant de banda les ideologies per mirar de trobar la millor solució a un problema, el de l'habitatge, que s'ha cronificat i que no sembla que es pugui solucionar en un termini curt.

Diu que en aquella trobada també van abordar l'atenció domiciliària, que entén que els ha de preocupar molt ja que un retard en aquest servei pot tenir conseqüències molt greus, afectar drets bàsics dels usuaris entre els quals la higiene o la medicació. Reconeix que el govern ha presentat la licitació per a un nou sistema de funcionament del servei, i que seria recomanable que en aquesta licitació s'hi inclogués el punt de vista de la Sindicatura, ja que és la receptora en primera instància de les queixes de la ciutadania respecte al servei.

Comenta que també va poder parlar amb la Síndica de les queixes adreçades per persones amb discapacitat, moltes de les quals les han portat a diverses comissions, entre les quals esmenta els parcs infantils accessibles i altres qüestions de mobilitat que haurien de ser prioritàries en les polítiques municipals.

Explica, finalment, que també van tenir ocasió de parlar de la campanya d'activitats d'estiu, i va expressar que els sembla preocupant el que va succeir amb el programa de l'estiu passat en què s'oferien quatre setmanes per a infants i adolescents amb necessitats de suport per a la inclusió, de les quals, finalment, només se'n van subvencionar tres, cosa que va comportar molts problemes.

El Sr. Bou comença agraint a la Síndica el tracte que va dispensar al seu grup, i a ell personalment, i la predisposició d'explicar-los detalladament la tasca de la Sindicatura que, per a ell, era una novetat.

Començant per l'habitatge, constata que les queixes rebudes per la Sindicatura signifiquen un 36,4% el 2019, i posen de manifest la mala gestió del govern en aquest àmbit; i concretament explicita l'assumpte del preu dels lloguers i la manca de lloguer social; els desnonaments que no s'aturen, i les queixes veïnals per les ocupacions. Afegeix el tema dels narcopisos i els problemes de convivència, especialment al Raval.

En aquest sentit, afirma que el govern municipal no només no ha solucionat l'accés a l'habitatge sinó que l'ha agreujat amb les seves polítiques, ja que en el conjunt de la ciutat el preu dels lloguers ha augmentat de mitjana el 30,12% entre el 2015 i el 2018. Igualment, constata que augmenten els desnonaments, que el 2018 van arribar a la xifra de 2.381. I confirma que el col·lapse de la mesa d'emergència social arriba a 648 unitats familiars a l'espera d'un habitatge.

Quant a l'urbanisme, coincideix amb la Síndica en la necessitat de tramitar els expedients de legalitat urbanística i d'intervenció d'obres d'acord amb la legalitat vigent, així com agilitar les llicències d'obra major.

En referència a la mobilitat, comparteix la queixa de la Síndica quant als endarreriments crònics de la posada en funcionament de la T-Mobilitat. Apunta que la política de nous títols de transports implementada aquest any amb la T-Usual i la T-Casual, unipersonals i que han comportat l'eliminació de la T-10, el títol més venut, i la demostració de la poca previsió amb la posada en marxa de la T-Familiar, han generat moltes queixes per part de la ciutadania.

Pel que fa a la ZBE, remarca que la majoria de queixes han estat per la impossibilitat d'utilitzar els vehicles sense distintiu, especialment per a les persones que viuen fora de la ciutat i els qui utilitzen el vehicle com a eina de treball.

Centrant-se en l'àmbit de la seguretat, confirma que estan d'acord amb la Síndica que tant els drets de reunió com el de manifestació tenen límits que no es poden vulnerar, però discrepa en la manera com actua el govern per fer respectar els drets de tots els barcelonins, ja que són del tot intolerables els més de cent trenta-cinc dies de talls a la Meridiana, o l'acampada a la plaça Universitat.

En l'àmbit de la cultura i l'esport, diu que troben encertades les recomanacions de la Síndica, concretament sobre la necessitat de manteniment de les instal·lacions esportives a fi d'evitar-ne el deteriorament, com és el cas del camp municipal de futbol de Nou Sardenya, la piscina municipal de la Creueta del Coll o el camp del Turó de la Peira a Nou Barris.

Pel que fa a la participació, diu que comparteixen la preocupació de la Síndica quant a l'abús del silenci administratiu i lamenta, sobretot, el que afecta a les consultes veïnals, ja que entenen que s'ha d'escoltar molt més la ciutadania.

En l'àmbit de la hisenda subscriu el recordatori de la Síndica a l'IM d'Hisenda del deure legal de procedir a la devolució immediata dels imports cobrats indegudament. I, pel que fa a l'activitat econòmica, estan d'acord amb què cal dotar amb més mitjans i incrementa la inspecció d'ofici de les activitats, així com amb la necessitat d'endurir-la en els àmbit d'habitatges d'ús turístic i en les concessions municipals.

Aprofita per demanar al govern municipal que doni compliment a la proposició del seu grup, aprovada en la comissió d'Economia i Hisenda, d'incrementar els recursos i l'activitat d'inspecció quant a les llicències d'establiments alimentaris, que necessiten urgentment una ordenació, ja que tothom ven de tot.

Pel que fa a l'educació, ratifica que estan d'acord amb la síndica pel que fa a la necessitat de promoure la inclusió dels fills de part múltiple en els barems d'assignació de punts, tal com es fa en el cas de les famílies monoparentals o nombroses; i confia que el decret de preinscripció d'enguany ho contempli. Lamenta, però, que en l'informe de la síndica no es faci esment del 44% que demana obtenir una plaça en escola bressol, que comporta que, novament, aquest curs s'hagin quedat sense plaça més de tres mil infants; així com també que encara onze centres estiguin instal·lats en barracons.

En el terreny de l'accessibilitat als serveis socials corrobora els incompliments del servei d'atenció domiciliària, i considera necessari el control per part de l'Ajuntament de les empreses que realitzen el servei.

Quant a la sanitat i la salut pública, destaca que continuen els problemes relacionats amb les persones que pateixen la síndrome de Diògenes, així com amb els trastorns mentals de les persones sense sostre que evidencien la necessitat que aquest ajuntament, tal com apunta la Síndica, actuï coordinadament amb les institucions implicades.

En referència al medi ambient i la contaminació acústica, destaca que continua sent un dels principals motius de queixa a la Síndica, atès que d'ençà del 2018 les queixes al respecte han arribat al 58%.

Finalment, demana a la Síndica que perseveri en la seva funció i que no perdi el to i l'empenta que ha demostrat sempre, malgrat els canvis de govern.

La Sra. Barceló agraeix la presentació d'aquest informe anual a la síndica i al seu equip, així com el diàleg que sempre ha mantingut amb tots els grups municipals, i la proximitat que demostra amb els veïns de la ciutat.

Destaca que la funció de la síndica sempre tindrà el suport del seu grup perquè fa de pont entre la ciutadania i l'administració pública, i posa en relleu que la memòria que avui presenta posa de manifest les preocupacions i les queixes dels veïns de Barcelona, que palesen que davant d'aquest govern de continuïtat hi ha queixes i preocupacions que no es resolen, ja que en l'informa es fa referència a temes que han anat apareixen any rere any.

En aquest sentit, fent referència a les recomanacions que fa la síndica en diferents àmbits comença per l'habitatge. Recorda que l'habitatge va ser la mesura estrella del mandat passat, i encara hi ha dades molt preocupants com ara la llista d'espera a la mesa d'emergència habitacional, en què més de cinc-centes famílies que tenen adjudicat un habitatge no el reben. Fa notar que la Síndica fa una recomanació al respecte de la qual el govern municipal hauria de prendre bona nota, com és augmentar els fons de lloguer social atès que és una necessitat de primer ordre.

Comenta, quant a l'urbanisme, que segons apareix en l'informe es manté la queixa pel retard en els permisos d'obres, que fluctua entre els sis i els deu mesos; de la mateixa manera que succeeix amb els tràmits per obrir un negoci. Remarca que, en aquest sentit, la Síndica recomana que l'administració pública garanteixi l'accés a aquests tràmits i que no posi obstacles, més encara quan aquestes activitats generen ocupació.

Indica que un assumpte molt rellevant és la lluita contra la contaminació, i com denuncia la síndica, la campanya d'informació va començar massa tard, i posa en relleu que el 70% de les queixes dels ciutadans, que volen lluitar i col·laborar en la lluita contra la contaminació, fan referència a la manca de previsió i pocs mitjans per poder canviar el vehicle i, sobretot, es queixen del preu del transport públic. Constata que el pitjor que es pot fer en aquest cas és augmentar el preu del transport públic, i mai no s'ha de penalitzar el seu ús encara que sigui puntual.

Destaca els problemes amb els nous títols de transport, i la creació de la T-Familiar com a conseqüència de les queixes dels usuaris, i que es podrien haver evitat donant resposta a la demanda que ha fet el seu grup en diverses ocasions de la posada en marxa de la T-Mobilitat, que segons diu la mateixa Síndica pateix un retard crònic.

Posa de manifest que en matèria de seguretat la síndica ha obviat en el seu informe el fet que Barcelona és la ciutat més insegura d'Espanya, i posa a tall d'exemple l'augment dels robatoris amb violència d'un 20%. Considera, doncs, que aquest assumpte s'ha de tenir ben present en els propers informes de la Sindicatura.

Afegeix que en l'informe es parla de civisme, i la síndica s'ha referit a les queixes dels veïns per l'acampada a la plaça Universitat amb motiu de la sentència del procés, però ha obviat altres protestes per part de grups radicals i que van comportar moltes queixes i perjudicis a veïns de la ciutat, o tampoc no ha esmentat els talls continuats de la Meridiana fa més de cent dies, amb les conseqüències que això comporta en la mobilitat i el comerç de la zona, que ha vist com davalla un 40% la seva facturació.

Fent referència a l'accessibilitat, constata que la síndica ha dit ben clar que el transport adaptat per a les persones amb discapacitat no pot ser més car perquè és un servei que s'ha d'adaptar a les seves necessitats; assenyala que aquesta és una queixa que ha arribat sovint al consistori.

Destaca que un assumpte que preocupa molt la síndica és el que fa referència a la situació dels serveis socials, i coincideix plenament amb ella respecte a la igualtat d'oportunitats en el conjunt del territori; constata, en aquest sentit, i tal com s'esmenta en l'informe, l'alt percentatge de població que està en risc d'exclusió o pobresa i, per tant, és evident que cal invertir en aquests serveis, i no només amb diners sinó amb una gestió eficaç. Observa que la Síndica apunta aspectes que es podrien solucionar amb immediatesa, entre els quals les llistes d'espera de la dependència, que no hi hagi tanta rotació de professionals al SAD, el mateix accés als serveis socials. I remarca el cas de les famílies sense llar, i el nombre de persones que avui dormiran al carrer.

Assenyala que està plenament d'acord amb la necessitat d'augmentar el housing first, i recorda que en la comissió de Drets Socials recentment se'ls va dir que no s'apostava per aquest model.

Entre els assumptes pendents també esmenta la llista d'espera per a una plaça en escola bressol, i assegura que té ganes de saber quina serà la proposta del govern en aquest sentit, ja que el 2015 va anunciar trenta noves escoles bressol, posteriorment en van anunciar onze en una mesura de govern, i ara quatre.

Per tot plegat, conclou que comparteixen amb la Síndica moltes preocupacions que afecten el dia a dia de la ciutadania. Expressa tot el suport del seu grup per continuar mantenint el diàleg amb la Sindicatura; i aprofita per reiterar a la síndica l'agraïment per la seva feina i la del seu equip, i avisa que la Sindicatura hauria de tenir molta més visibilitat perquè és un pont entre els veïns i l'administració.

El Sr. Martí Galbis dóna la benvinguda a la síndica i al seu equip, i també als síndics i síndiques locals de Catalunya que avui els acompanyen, a tots els quals agraeix la feina que duen a terme en els seus respectius municipis. Igualment, felicita els quinze anys d'existència de la Sindicatura, una institució municipal d'importància rellevant.

Diu que no valoren aquest informe anual només com una eina puntual, sinó que ho fan en el context dels quinze anys de vida de la institució, atesa la seva importància social i també política.

Remarca que en l'informe es posa de manifest que el 30% de les queixes que rep la Síndica tenen a veure amb els drets socials, fet que considera força greu, i que després de cinc anys del mateix govern a la ciutat les coses encara no estan orientades.

Entén que l'informe de la síndica els proporciona el retrat d'una administració municipal amb alguns dèficits preocupants, que coincideixen també amb els resultats dels baròmetres municipals, quant a seguretat, habitatge, prestacions socials, atenció domiciliària, sensellarisme o infància vulnerable.

Constata que any rere any es reproduïx un conjunt de problemàtiques i de queixes ciutadanes que confirmen que el govern municipal, que va arribar el 2015 per canviar-ho tot i acabar amb el patiment de la gent, aturar els desnonaments i els abusos de l'administració, després de cinc anys no ho ha aconseguit, ni sembla, a dia d'avui, que vagi en la bona direcció per fer-ho.

Remarca que l'accés a l'habitatge és un dels dèficits més sagnants que denuncia la Sindicatura, que el nombre de persones i famílies que estan en llista d'espera a la mesa d'emergències socials; i la síndica denuncia un bon nombre de queixes arran de la lentitud dels tràmits, per la temporalitat de les solucions que es donen i per la incertesa que provoquen aquestes situacions. Assenyala que el cost de les pensions és molt elevat, i el govern és incapaç de fer un manteniment mínim del parc municipal d'habitatges. Comenta, a tall d'exemple, que l'Ajuntament ha adquirit un conjunt de finques els darrers anys, que ha estat incapaç de rehabilitar i de posar a disposició de les famílies beneficiàries.

Recorda les ocupacions, els incendis i altres danys, l'ús com a narcopisos que han afectat i afecten immobles de titularitat municipal com són els del carrer Robador, els dels carrers Sant Ramon, Reina Amàlia, Lancaster i Hospital. Constata que això és resultat d'una situació de mancança greu de gestió, i considera que la Síndica fa bé d'orientar les serves recomanacions en aquesta línia.

Confirma, per tant, que el que va ser la bandera política de Barcelona en Comú, l'accés a l'habitatge digne i assequible, continua sent a hores d'ara un fracàs, i confia que els propers anys això se solucioni, i amb la seva contribució com a grup municipal.

Posa en relleu altres aspectes que recull l'informe de la síndica són les queixes de familiars i usuaris del servei d'atenció domiciliària; que, a l'espera d'una nova licitació, aquestes queixes s'han incrementat, així com també la precarització dels treballadors que l'atenen.

Afegeix que un altre assumpte especialment feridor recollit en l'informe és el sensellarisme, i el nombre de persones que viuen al carrer no es redueix sinó que augmenta any rere any, tot

i la valuosa feina que fan les entitats del tercer sector social, sense les quals la situació de moltes persones encara seria més desesperada. Fa avinent que, en aquest sentit, esperen el resultat de la investigació d'ofici endegada per la Sindicatura.

Quant al transport públic, destaca les queixes de molts usuaris pels talls de metro de l'estiu passat, dels quals també es va fer ressò el seu grup amb queixes i iniciatives a fi d'obtenir informació al respecte.

Igualment, destaca que també es repeteixen les queixes per la manca d'espais en condicions per al lleure dels gossos, i remarca que cal un desplegament efectiu de l'ordenança del 2014.

Seguidament, fa referència a les queixes pel retard en la posada en marxa de la T-Mobilitat, i pel que fa a la T-16 en els supòsits de pèrdua o robatori.

Apunta que la hisenda ha estat un altre dels àmbits que el 2019 que ha estat objecte d'un increment important de queixes per la seva lentitud i pels ingressos presumptament indeguts pels embargaments.

Concreta també la queixa de l'estiu passat relativa a la campanya "T'estiu molt", adreçada a infants i adolescents, cas en què el govern municipal va aplicar retallades que van provocar la denegació de quatre-centes ajudes per manca de pressupost, i que van comportar que, finalment, els quatre torns es reduïssin a tres.

Posa en relleu la gravetat dels fets, també denunciats pel seu grup, pel que fa al descontrol i el perill per a la integritat de centenars de persones que es van produir en el concert de la vigília de la Mercè per aglomeracions perilloses, consum d'alcohol i drogues massiu i trencadissa de vidres, entre altres situacions perilloses per a les persones assistents. Assenyala que la síndica també ha obert una actuació d'ofici en aquest cas.

Observa que també s'ha fet referència a les llicències d'obres, i denuncia que la mitjana sigui de 5,1 mesos per a l'atorgament de la llicència, i en alguns casos encara més.

Finalment, es refereix a les queixes pel mal funcionament de les escales mecàniques. Posa de manifest que en una ciutat amb barris de muntanya i una mitjana d'edat avançada no és tolerable aquest mal manteniment de les escales.

Per acabar, expressa novament a la síndica i al seu equip l'agraïment en nom del seu grup per la seva tasca, i li ofereix la seva col·laboració.

La Sra. Bonet saluda la síndica i li agraeix novament la seva presència juntament amb el seu equip en aquesta cambra. Expressa el reconeixement per la seva feina i la del seu equip, feta amb molt de rigor i objectivitat, i aprofita per donar la benvinguda a l'adjunta a la síndica, que s'ha incorporat recentment al seu equip.

Destaca que els quinze anys de vida de la Sindicatura la fan una institució plenament consolidada, i que ha esdevingut un referent de prestigi per a la ciutadania, i també ho és per al govern municipal, persones, col·lectius i entitats a l'hora de reclamar una millora continua dels serveis.

Valora molt la funció imprescindible de la Sindicatura per a la millora dels serveis municipals, però també el compromís personal amb què entoma aquesta funció la Sra. Vilà.

Destaca que la Sindicatura és una institució sensible i propera al servei dels drets de la ciutadania de Barcelona que acompanya i es mostra proactiva des de l'empatia, i amb la voluntat d'abordar la complexitat dels reptes que té aquesta ciutat.

Reconeix que la presentació d'aquest informe anual, lluny d'esdevenir un pur tràmit, respon a la voluntat clara i decidida de retre comptes d'una manera pública i transparent, tal com estableix la Carta Municipal, a fi de vetllar pels drets de la ciutadania i perquè la democràcia local guanyi en qualitat i en aprofundiment gràcies a aquest informe, que ajuda a prevenir greuges i a enfortir drets.

Observa, en aquest sentit, que aquest debat és un magnífic símptoma de bona salut del procés democràtic de presa de decisions a la ciutat, que compta amb un ajuntament gestionat sota els principis de bon govern i bona administració.

Comparteix l'apunt que feia la síndica quant a la necessitat de perseverar en la construcció d'un model de ciutat inclusiva; i confirma que el govern impulsa i aplica polítiques públiques adreçades a fer-ho possible, malgrat les dificultats.

Defensa el model de ciutat cohesionada i equilibrada que garanteixi la qualitat dels serveis; i que ha de fer de la reactivació econòmica i el creixement sostenible i inclueixi les seves eines de redistribució, equitat i creació d'oportunitats, atracció de talent i inversió, generació de més i millor ocupació a fi de reduir les desigualtats que s'entesten a perviure.

Seguidament, fa algunes consideracions puntuals respecte a algunes de les qüestions que ha mencionat la síndica. Confirma, en primer lloc, que comparteixen la necessitat de millorar el reglament orgànic de la institució, que entenen que és una eina molt important a fi de millorar la seva capacitat i ajudar a definir com poden fer que aquesta activitat de la Sindicatura de Greuges sigui cada vegada més eficient i àgil, i que faciliti la tasca del dia a dia. En definitiva, diu que cal un reglament que actualitzi el vigent.

Considera fonamental blindar al màxim la independència de la institució, assumint els Principis de Venècia recentment aprovats pel Consell d'Europa.

Posa de manifest que han comentat la qüestió del Reglament en algunes de les reunions que mantenen permanentment amb la Síndica, i garanteix que poden comptar amb aquest ajuntament per a tot allò que requereixin en aquest sentit.

En referència a l'Agenda 2030, entén que és molt important la visibilitat que se li atorga en l'informe. Constata que aquesta agenda és un paradigma de sostenibilitat social, mediambiental i econòmica que passa, necessàriament per la visibilització a fi que la ciutadania sigui més conscient de la seva possibilitat d'exigir aquests drets i implicar-se en el seu assoliment.

Finalment, remarca que ha parlat de la Sindicatura com una institució consolidada, i que rep queixen que tenen orígens molt diferents; de situacions de fragilitat i de necessitat de cobertura de drets que, malauradament, encara perviuen després de tants anys de crisi; de

serveis en contínua millora, que requereixen canvis que no sempre són ben acceptats, com és el cas del transport públic, i que en un moment donat generen la necessitat d'acompanyament i més informació a la ciutadania. Afegeix que també calen canvis en polítiques públiques clarament compartides, com és el cas de la ZBE, però que provoquen preocupació personal i col·lectiva, però també de sensibilitats creixents.

Remarca que totes les vies d'entrada d'aquestes queixes, que acaben en un seguit de recomanacions a aquest ajuntament, són una peça fonamental i una aproximació molt valuosa a la realitat de la ciutat.

El Sr. Martí Grau se suma als agraïments a la síndica per la presentació del seu informe.

Destaca la importància del paper de la Sindicatura en la defensa dels drets fonamentals i llibertats públiques de la ciutadania, i ho fa amb dues eines essencials, que aquest informe posa en relleu, com són la resposta davant de qualsevol ciutadà que se sent agreujat per una decisió o omisió municipal; i també l'actuació proactiva, que encara atorga més qualitat a la seva tasca, davant de qualsevol problema que afecti drets o llibertats per mitjà de les actuacions d'ofici. Posa de manifest que les resolucions que s'estableixen no són executives, però el govern municipal ha de promoure el seu compliment, o bé ha de justificar la impossibilitat si no es poden dur a terme.

Entén que, davant d'aquestes funcions, avui es pot manifestar, quinze anys després de la creació de la Sindicatura de Greuges, que ha contribuït a la millora del funcionament municipal, no només per aquest debat, sinó pel fet que ha generat múltiples respostes i reflexions a tècnics i equips que ajuden el govern en aquestes millores qualitatives que són difícils d'implantar, i que les observacions de la Síndica han permès anar millorant durant aquesta dècada i mitja.

Expressa a la Síndica i al seu equip l'agraïment i la felicitació del seu grup per la seva professionalitat i dedicació.

Avança que tan sols se centrarà en tres assumptes dels que destaca la Síndica en el seu informe, i no pas perquè la resta no siguin importants, sinó per l'escassetat de temps, i perquè al seu parer són els més rellevants.

Fa referència, en primer lloc, a la ZBE atesa la seva novetat. Observa que havia suscitat interès en anys anteriors, però la seva recent implantació ha fet incrementar les queixes i demandes. Agraeix, d'entrada, el compromís i el suport de la Sindicatura en una actuació com la ZBE, que la reforça, la consolida i que marca el camí per a la millora de la qualitat de l'aire. Constata, en aquest sentit, que la tasca d'una Sindicatura de Greuges no és només atendre i respondre la queixa, sinó també posicionar-se quant a qüestions estructurals, cosa que fa, sense embuts, en aquest informe i també ho ha dit públicament avui la síndica, cosa que li agraeix.

Això no obstant, reconeix que vol proposar una actuació d'ofici per avaluar els detalls de la seva implantació i per millorar-la, i assegura que se l'escoltaran perquè, de ben segur, que podran millorar en aquest àmbit.

Quant a l'habitatge, destaca que la síndica s'ha referit al fet que la seva mercantilització l'està transformant en una inversió, i en una tendència que s'ha accelerat, i que encareix els preus d'una manera desorbitada i produeix la gentrificació. Diu que no poden estar més d'acord amb el diagnòstic.

Constata el dèficit històric en polítiques d'habitatge públic, i recorda que es van trobar amb un 1% d'habitatge públic de lloguer a Barcelona el 2015; i per molt que clamin alguns grups, és impossible respondre a l'emergència habitacional en tant poc temps. Confirma que estan comprant habitatge, quan anys anteriors s'havia venut habitatge públic; estan millorant els ajuts al lloguer; hi ha desenes de promocions d'habitatge públic en marxa; el Servei d'Intervenció i Mediació Municipal, conegut com a SIFO, que van posar en marxa el 2015, i opina que haurien de retre homenatge a les seves professionals per la duresa de la realitat a què s'enfronten i que han evitat més de deu mil desnonaments des de la seva posada en marxa; i comenta que fins i tot darrerament els tribunals els renyen per haver impedit desnonaments amb tots els mitjans a l'abast.

Afirma que faran tot el possible per recuperar aquest dèficit històric, però subratlla que calen dues coses, que també saben els grups municipals; així, d'una banda, cal que la Generalitat assumeixi el 60% de la inversió en el Consorci de l'Habitatge, i que en aquest moment està en el 20%; i cal, d'altra banda, que s'habiliti la Generalitat i els ajuntaments per regular els lloguers, tal com també destaca la Síndica.

Fa referència, en tercer lloc, als serveis socials. Destaca que Barcelona continua sent capdavantera en inversió social, però reconeix que no és suficient, atès que la desigualtat és una de les xacres, com també denuncia la síndica, de les societats contemporànies. I fa referència explícita al servei d'atenció domiciliària que ha suscitat interès i queixes per part d'alguns ciutadans. Posa en relleu que la valoració que en fan els usuaris és enormement positiva; i constata que la qualitat del servei no es pot mesurar només amb indicadors, ja que sovint la qualitat d'aquests serveis es deriva del tracte personal i la relació que s'estableix entre cuidador i usuari.

Indica que el nou projecte del SAD, a partir de les superilles socials, està molt estudiat i molt treballat durant anys i busca incidir i reforçar el tracte humà envers els usuaris; i remarca que qualsevol queixa en aquest àmbit ha de tenir una resposta individual, però creu que les modificacions que s'han anunciat, basades en les millors experiències europees, així com la millora de les condicions laborals dels professionals han de permetre una millora significativa en la qualitat d'un servei bàsic adreçat a una població cada vegada més envellida i que viu sola.

Assenyala que hi ha altres consideracions en l'informe que ha de passar per alt per manca de temps, tot i que vol destacar-ne la qualitat i la seva importància per garantir la millora contínua en la prestació dels serveis municipals. Tanmateix, observa que aquesta visió se circumscriu a la gestió de la corporació, i entén que no esgota el significat de la seva institució que és un autèntic contrapoder, i qualsevol poder necessita contrapoders, també el municipal.

Vol fer referència, per acabar, a què aquestes les xacres de la desigualtat, l'emergència habitacional, i l'emergència climàtica no és l'Ajuntament qui les provoca, sinó poders a més alt nivell que també necessitarien contrapoders i capacitat de ser governats.

Acaba la seva intervenció agraint novament a la Síndica i al seu equip la qualitat de la seva feina, que els permet millorar, i fa un agraïment explícit al seu compromís i la seva crida a sortir al carrer el 8 de Març per la plena igualtat entre dones i homes.

El Sr. Maragall expressa també l'agraïment a la Sra. Vilà pel catorzè informe anual de la Sindicatura que es presenta en aquesta cambra, i entén que això ja l'acredita per ell mateix. Constata que es tracta d'un procediment, però també d'una expressió de compromís i de responsabilitat que per ella mateixa és suficient perquè se sentin obligats a participar en aquest debat i a treure'n totes les conclusions oportunes.

Destaca que l'informe és una il·lustració fefaent i punyent del que significa la ciutat en totes les seves dimensions i complexitats, i entén que és comparable al que els podrien explicar els síndics i síndiques de moltes altres ciutats europees. Entén, però, que això no és cap consol ni excusa per a la resignació, sinó que contràriament és un element més d'exigència.

Considera que queda clar que no és des de la retòrica política ni la ideologia que estan parlant avui, sinó que aquest informe parla des de la realitat i de la realitat d'una manera ben explícita, i ho fa amb la credibilitat i l'autoritat moral, guanyada a pols, de la Sindicatura, a la qual la Sra. Vilà ha servit i l'ha incrementat.

Entén que amb la rebuda d'aquest informe anual el Plenari i la institució es comprometen a fer-ne cas, i no només a elogiar-lo puntualment una vegada a l'any. Creu que no tindria sentit que impliqués valorar de quina manera poden aplicar canvis en les polítiques i especialment en la concepció del que significa servei públic.

Considera, tal com també ha posat de manifest el Sr. Martí Grau, que aquest informe explica com afecten Barcelona els processos de desigualtat que, molt sovint, tenen origen extern, en altres administracions i poders, llunyans o propers, i en decisions derivades de determinats models de creixement econòmic i de desigualtat social ben vigents i coneguts.

Creu que poden convenir que Barcelona viu i pateix les mateixes contradiccions i efectes negatius que qualsevol altra gran ciutat, i segurament és cert, però entén que això afegeix responsabilitat i interès a aquest informe i al debat que suscita. Constata que Barcelona ha de plantejar com actua i com reacciona, i com, si cal, es posa davant i acompanyada de totes les ciutats que vulguin participar de l'esforç per fer front a les situacions que esmenta l'informe amb claredat.

Valora, igualment, que aquest informe és la punta de l'iceberg, un reflex d'allò que arriba a la Sindicatura i que no és pas tot. Observa, en aquest sentit, que abans es referien a la seguretat, que té altres vies de queixa i de denúncia.

Apunta que l'informe també parla de la Barcelona que inclou totes les contradiccions i les evidències de la insuficiència, dels errors i de la pròpia incapacitat global com a institució i acció política per fer-hi front; però a l'hora és una vacuna contra qualsevol temptació de triomfalisme i de cofoisme en l'acció de qualsevol govern municipal, també d'aquest.

Diu que l'informe no és simplement un registre d'errors i d'horrors, sinó que apunta línies de reforma i de tractament de situacions inacceptables en termes de dignitat social. Destaca que la síndica apunta que la línia a seguir va de les microaccions a les noves regulacions; i subscriu plenament la seva reflexió sobre la mediació com a eina d'ús general en moltes circumstàncies.

Afegeix que l'informe també palesa com massa sovint generen petits i grans monstres burocràtics, o com des de les administracions s'afegeix absurd a la injustícia o a la ignomínia. Posa com a exemple que aquest ajuntament ha comprat edificis, que dos anys després continuen sent escenari d'infrahabitació o seu de venda de drogues, i entén que és una contradicció massa flagrant i inacceptable.

Posa de manifest que l'informe és explícit en moltes qüestions, entre les quals l'habitatge com a emergència, terreny en què les queixes individuals il·lustren la gravetat del dret col·lectiu a l'habitatge. Igualment, fa referència a la descoordinació dels serveis socials, ineficiència, desigualtat de criteris; i els mateixos treballadors i treballadores que fan el seu propi informe de greuges, i que expressen molt clarament l'orientació i els canvis que s'haurien de produir; en educació, en mobilitat, en matèria d'emergència climàtica, en urbanisme, o procediments.

Fa referència, també, al que significa avui autoritat democràtica, que han perdut, o quin és el concepte de civisme que s'haurien de replantejar.

Conclou que l'informe de la síndica és una interpel·lació directa a aquesta administració pública, però també com a institució de representació global de la ciutadania i un govern que adopta i aplica decisions i línies d'actuació. Fa notar, en definitiva, que és una qüestió de responsabilitat institucional i d'eficiència social.

Considera, doncs, que el missatge és prou clar, i és que cal passar de la resignació al tremp reformador, de la seguretat procedimental al risc de la governació, de la comoditat ideològica al qüestionament permanent de les polítiques que duen a terme, de la retòrica de les bones intencions al compromís de les accions.

La Sra. Vilà agraix totes les aportacions dels grups municipals, i el reconeixement a la feina que fa la Sindicatura.

Confirma que pren nota de les mancances que hi ha hagut, i apunta, tanmateix, que l'informe es basa força en les queixes que rep la Sindicatura, i de vegades també obren investigacions que no tenen res a veure amb aquestes queixes.

Agraeix novament l'atenció que li ha prestat aquest consistori, i aprofita per fer una menció especial a Pilar Malla, també present avui en aquesta cambra, atès que enguany fa quinze anys que va començar a funcionar la Sindicatura de Greuges, i ella va ser la peça fonamental perquè s'organitzés aquesta institució; li expressa la seva admiració i li fa avinent que li ha copiat moltes coses, i va continuar treballant amb l'equip que ella havia triat considerant que era una garantia.

Acabada la intervenció de la síndica, els membres del Plenari i el públic assistent aplaudeixen.

La Sra. Alcaldessa tanca la presentació de l'informe anual de la síndica, expressant també l'agraïment per la tasca de Pilar Malla pels anys que va estar al capdavant de la Sindicatura.

Dit això, posa en valor el consens absolut que hi ha hagut avui en aquesta cambra per expressar el reconeixement i l'agraïment a la tasca de la síndica i el seu equip, una feina necessària de fiscalització que s'expressa de manera constructiva.

Valora que la presentació cada any d'aquest informe els situa davant d'un mirall i els mostra els problemes, conflictes, dificultats o millores que han d'afrontar, i ho fa amb un to gens partidista i constructiu que els anima a mirar la ciutat des de la coresponsabilitat, que és un valor intrínsec del municipalisme i que hauria d'inspirar la política institucional.

Reconeix la magnitud de la feina que hi ha darrere d'aquest informe, i tanca la seva intervenció posant en valor el fet que la feina de la Sindicatura els ajuda a posar el focus d'atenció en les persones que arriben a les oficines de la Sindicatura en situacions moltes vegades límit; situacions personals que potser surten de l'estadística però que són una vida sencera. Per tant, constata que la Sindicatura els ajuda a posar els drets fonamentals de la ciutadania en el centre i, a més, els ensenya a humanitzar l'administració pública, on impera massa estadística, xifres i massa poca atenció a les vides concretes i al tracte personal a les persones especialment en situació de major dificultat. Reconeix que, en aquest terreny, la Sindicatura fa una feina excepcional.

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 22 de gener de 2020, que designa la presidència i els representants dels grups municipals al Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.

Presidència:

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Representants dels Grups municipals:

Sra. Rosa Mateu Escrich, Grup Municipal BnC

Im. Sr. Jordi Coronas i Martorell, Grup Municipal ERC

Im. Sr. Jordi Martí Galbis, Grup Municipal JxCat

Sr. Fernando Alcalde Pérez, Grup Municipal Cs

Sr. Isaac Martín Salvà, Grup Municipal PP

Sr. Jordi Daura Molins, Grup Municipal BxCanvi

2. Decret de l'Alcaldia, de 30 de gener de 2020, que designa l'Im. Sr. Eloi Badia Casas, Regidor d'Emergència Climàtica i Transició Ecològica, representant de l'Ajuntament de

Barcelona a l'Assemblea General de l'Associació Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat.

3. Decret de l'Alcaldia, de 30 de gener de 2020, que designa la Ima. Sra. Elsa Artadi Vila membre de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat, en substitució de la Ima. Sra. Francina Vila i Valls; i la Ima. Sra. Francina Vila i Valls membre de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció, en substitució de la Ima. Sra. Elsa Artadi Vila.

4. Decret de l'Alcaldia, de 30 de gener de 2020, que estableix els serveis mínims per a la vaga prevista per al dia 31 de gener de 2020 que afecta al personal de les Unitats de Gestió Administrativa dels Centres de Serveis Socials (inclòs equip volant), i els serveis EAIA, SADEP, SARA, EDEIAR i Oficina de Prestacions, i personal auxiliar administratiu i administratiu de l'Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS).

5. Decret de l'Alcaldia, de 31 de gener de 2020, que aprova i convoca el procés participatiu sobre el Programa d'actuació municipal 2020-2023 (PAM) i el pressupost participatiu.

6. Decret de l'Alcaldia, de 10 de febrer de 2020, que delega temporalment durant l'absència de la regidora Ima. Sra. Margarita Marí Klose, les facultats que hagin estat delegades per aquesta Alcaldia per raó de la seva condició de regidora d'Infància, Joventut i Persones Grans, i d'altres concretes que li hagin estat delegades igualment a favor de la regidora Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell.

7. Decret de l'Alcaldia, de 10 de febrer de 2020, que delega temporalment durant l'absència de la regidora Ima. Sra. Margarita Marí Klose, les facultats que hagin estat delegades per aquesta Alcaldia per raó de la seva condició de regidora del Districte de Nou Barris i d'altres concretes que li hagin estat delegades igualment, a favor del regidor Im. Sr. David Escudé Rodríguez.

8. Decret de l'Alcaldia, d'11 de febrer de 2020, que nomena la Sra. Ruth Toribio i Serrano membre del Consell Municipal del Districte de l'Eixample, en substitució del Sr. Joan Ramon Riera i Alemany.

9. Decret de l'Alcaldia, d'11 de febrer de 2020, que designa la Sra. Mónica Mateos Guerrero vocal del Consell General del Consorci Museu d'Art Contemporani de Barcelona, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia.

10. Decret de l'Alcaldia, d'11 de febrer de 2020, que deixa sense efecte el nomenament de la Sra. Isabel Balliu Badia com a membre del Patronat de la Fundació Museu Picasso; i designa l'Im. Sr. Jordi Rabassa Massons membre del Patronat de l'esmentada Fundació.

11. Decret de l'Alcaldia, d'11 de febrer de 2020, que nomena com a membres de la comissió no permanent d'estudi sobre la regulació dels preus dels lloguers que permeti la compareixença i el diàleg dels diferents agents implicats en les polítiques d'habitatge a la ciutat, les persones següents:

Presidenta:

Ima. Sra. Eva Baró Ramos

Vicepresidenta:

Ima. Sra. Lucía Martín González

Membres:

Ima. Sra. Janet Sanz Cid

Ima. Sra. Laia Bonet Rull

Ima. Sra. Margarita Mari Klose

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans

Im. Sr. Jordi Martí Galbis

Ima. Sra. Neus Munté i Fernández

Im. Sr. Celestino Corbacho Chaves

Ima. Sra. Maria Magdalena Barceló Verea

Im. Sr. Josep Bou Vila

Im. Sr. Oscar Ramírez Lara

Im. Sr. Manuel Valls i Galfetti

Ima. Sra. Eva Parera i Escrichs

Secretari:

El secretari general de la Corporació o funcionari lletrat/da en qui delegui.

12. Decret de l'Alcaldia, de 18 de febrer de 2020, que delega temporalment durant l'absència de la regidora Ima. Sra. Margarita Marí Klose, les facultats que hagin estat delegades per aquesta Alcaldia per raó de la seva condició de regidora d'Infància, Joventut i Persones Grans, i d'altres concretes que li hagin estat delegades igualment a favor del regidor Im. Sr. David Escudé Rodríguez; i deixa sense efecte el Decret de l'Alcaldia de 10 de febrer de 2020 (S1/D/2020-00224) de delegació temporal de facultats a favor de la regidora Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell.

13. Decret de l'Alcaldia, de 20 de febrer de 2020, que Primer. Delega les presidències dels Consells de Participació que es relacionen a continuació a les persones següents:

Consell Assessor de la Gent Gran: Ima. Sra. Margarita Mari Klose

Consell de la Cultura de Barcelona: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Consell de la Formació Professional de Barcelona: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Consell Escolar Municipal: Im. Sr. Joan Subirats Humet

Consell Municipal d'Immigració de Barcelona: Im. Sr. Marc Serra Solé

Consell Municipal de Benestar Social: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Consell Municipal de Cooperació Internacional per al Desenvolupament: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Consell Municipal de l'Esport: Im. Sr. David Escudé Rodríguez

Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Trans, Bisexuals i Intersexuals de Barcelona: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Consell Municipal del Poble Gitano de Barcelona: Im. Sr. Jordi Rabassa Massons

Consell Turisme i Ciutat :Im. Sr. Francesc X. Marcé Carol

Segon.- Designa les presidències dels Consells de Participació que es relacionen a continuació a les persones següents:

Consell Ciutat i Comerç: Ima. Sra. Montserrat Ballarín i Espuña

Consell de les Dones de Barcelona: Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Consell Municipal de Consum: Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña

Tercer.- Designa les vicepresidències dels Consells de Participació que es relacionen a continuació a les persones següents:

Consell Municipal d'Immigració de Barcelona: Sr. Khalid Ghali Bada

Consell Municipal del Poble Gitano de Barcelona: Sr. Daniel Granados Ginés

Consell Escolar Municipal: Sra. Maria Truñó Salvadó

Consell Municipal de Benestar Social: Sra. Sònia Fuertes Ledesma

Quart. Delega la presidència de la Comissió Permanent del Consell de Ciutat a l'Im. Sr. Marc Serra Solé.

Cinquè. Designa els membres dels Consells de Participació que es relacionen a continuació, en representació dels grups municipals presents al Consistori, les persones següents:

Consell Assessor de la Gent Gran

Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell (BnC)

Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Ima. Sra. Marilén Barceló Vereá (Cs)

Sr. Javier Barreña Flores (PP)

Consell Ciutadà per la Sostenibilitat

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Maria Buhigas i San Jose (ERC)

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila (JxCat)

Sr. David Labrador Gabriel (Cs)

Sr. Isaac Martín Salva (PP)

Sr. Óscar Benítez Bernal (BxCanvi)

Consell Ciutat i Comerç

Sr. Álvaro Porro González (BnC)

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Sra. Noemí Martín Peña (Cs)

Sr. Xavi Cañigueral González (PP)

Sra. Milagros Casas Rodríguez (BxCanvi)

Consell de Ciutat

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez (ERC)

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda (JxCat)

Ima. Sra. Marilén Barceló Vereá (Cs)

Im. Sr. Oscar Ramírez Lara (PP)

Ima. Sra. Eva Parera Escrichs (BxCanvi)

Consell de la Cultura de Barcelona

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol (PSC)

Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas (ERC)

Im. Sr. Ferran Mascarell i Canalda (JxCat)

Sr. Pedro J. Sánchez Murillo (Cs)

Sr. Isaac Martín Salva (PP)

Sr. Jordi Daura Molins (BxCanvi)

Consell de la Formació Professional de Barcelona

Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña (PSC)

Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Sr. Pedro J. Sánchez Murillo (Cs)

Sr. Xavi Cañigueral González (PP)

Consell de les Dones de Barcelona

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez (ERC)

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila (JxCat)

Sr. Javier Barreña Flores (PP)

Sra. Anna Garcia Escrig (BxCanvi)

Consell Escolar Municipal

Ima. Sra. Margarita Mari Klose (PSC)

Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Ima. Sra. Marilén Barceló Vereá (Cs)

Sr. Xavi Cañigueral González (PP)

Sra. Alba Gómez Rodríguez (BxCanvi)

Consell Municipal d'Immigració de Barcelona

Ima. Sra. Margarita Mari Klose (PSC)

Ima. Sra. Eva Baró i Ramos (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Sr. Tahir Rafi Khanun (Cs)

Sr. Javier Barreña Flores (PP)

Sra. Alba Gómez Rodríguez (BxCanvi)

Consell Municipal de Benestar Social

Ima. Sra. Margarita Mari Klose (PSC)

Ima. Sra. Montserrat Benedí i Altés (ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández (JxCat)

Ima. Sra. Marilén Barceló Vereja (Cs)

Sr. Xavi Cañigueral González (PP)

Ima. Sra. Eva Parera Escrichs (BxCanvi)

Consell Municipal de Consum

Sr. Álvaro Porro González (BnC)

Im. Sr. Jordi Castellana i Gamisans(ERC)

Ima. Sra. Neus Munté Fernández, Grup Municipal (JxCat)

Sra. Noemí Martín Peña (Cs)

Sr. Xavi Cañigueral González (PP)

Consell Municipal de Cooperació Internacional per al Desenvolupament

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez (ERC)

Im. Sr. Jordi Martí Galbis (JxCat)

Sr. David Labrador Gabriel (Cs)

Sr. Isaac Martín Salva (PP)

Sr. Alexandre Pons Abella (BxCanvi)

Consell Municipal de l'Esport

Sr. José Vicente Madolell Bernabeu (BnC)

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez (ERC)

Ima. Sra. Francina Vila i Valls (JxCat)

Sr. Pedro Miret Betanzos (Cs)

Sr. Isaac Martín Salva (PP)

Ima. Sra. Eva Parera Escrichs (BxCanvi)

Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Trans, Bisexuals i Intersexuals de Barcelona

Ima. Sra. Laia Bonet Rull (PSC)

Ima. Sra. Elisenda Alamany i Gutiérrez (ERC)

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila (JxCat)

Sr. Marcos Rodríguez Hernández (Cs)

Sr. Javier Barreña Flores (PP)

Sra. Anna Garcia Escrig (BxCanvi)

Consell Municipal del Poble Gitano de Barcelona

Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol (PSC)

Ima. Sra. Eva Baró i Ramos (ERC)

Ima. Sra. Francina Vila i Valls (JxCat)

Im. Sr. Francisco Sierra López (Cs)

Sr. Javier Barreña Flores (PP)

Consell Turisme i Ciutat

Im. Sr. Jordi Rabassa Massons (BnC)

Im. Sr. Miquel Puig i Raposo (ERC)

Ima. Sra. Elsa Artadi Vila (JxCat)

Sr. Javier Edrosa Pérez (Cs)

Sr. Isaac Martín Salva (PP)

Sra. Milagros Casas Rodríguez (BxCanvi)

14. Decret de l'Alcaldia, de 20 de febrer de 2020, que delega en l'Im. Sr. Joan Subirats Humet, Tinent d'Alcaldia de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, la presidència del Consorci Universitari Internacional Menéndez Pelayo de Barcelona – Centre Ernest Lluch.

15. Decret de l'Alcaldia, de 20 de febrer de 2020, que deixa sense efectes la designació del Sr. Ignasi Aballí Sanmartí com a vocal del Consell General del Consorci Museu d'Art

Contemporani de Barcelona; i designa la Sra. Mónica Mateos Guerrero vocal de la Comissió Delegada de l'esmentat Consorci, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia.

16. Decret de l'Alcaldia, de 20 de febrer de 2020, que nomena representants de l'Ajuntament de Barcelona als Instituts que es relacionen, les persones següents

Institut Municipal de Serveis Socials

Consell Rector

Presidenta: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell, en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño

Institut Municipal de Persones amb Discapacitat

Consell Rector

Membre: Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell, en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño i designar-la vicepresidenta del Consell Rector.

17. Decret de l'Alcaldia, de 20 de febrer de 2020, que deixa sense efectes la designació de la Sra. Carolina Recio Cáceres com a membre de la Junta de Govern de l'Agència de Salut Pública de Barcelona.

b) Mesures de govern

1. Pressupostos participatius 2020 i procés participatiu Programa d'Actuació Municipal 2020-2030.

El Sr. Serra indica que presenten la mesura de govern que ha de permetre que, per primera vegada, la ciutat tingui uns pressupostos participatius. Comenta que la ciutadania podrà fer propostes, debatre i, també, decidirà quins projectes d'inversió acabaran implementant-se en els barris.

Destaca que aquests pressupostos participatius són una conquesta que ve de lluny, que els fa avançar en l'aprofundiment democràtic, que no hauria estat possible sense el suport de les associacions, col·lectius, ciutadania i, també alguns dels grups municipals que fa molts anys que reivindiquen que també es faci participació del Pla d'inversions municipal (PIM) i de la despesa municipal.

Assenyala que la mesura estableix també el procés de participació en el Programa d'Actuació Municipal (PAM) i en el dels Districtes (PAD), i per fer-ho enceten el debat amb un document inicial, que van presentar fa unes setmanes, que es basa en dues prioritats de mandat: la lluita contra les desigualtats, i contra l'emergència climàtica.

Precisa que aquest document en esborrany s'està sotmetent a les propostes i consideracions de la ciutadania.

Remarca que Barcelona té una llarga trajectòria en participació ciutadana, i avui ja és un referent internacional també en innovació democràtica, en voler anar sempre més enllà pel

que fa a més i millor democràcia en l'àmbit local, i això, en bona part, és mèrit de tothom qui els ha antecedit; i aprofita per agrair la feina de l'equip polític de la regidora Gala Pin i del comissionat Tati Pindado durant el mandat anterior, així com la de l'equip tècnic que ha estat treballant de valent perquè avui es pugui presentar aquesta mesura de govern.

Explica que el procés es va iniciar a principis de febrer, i fa avinent que tenen previst fer dos-cents cinquanta debats durant l'any, entre els quals 41 de ciutat i 209 de barri o districte, i posaran el focus en tres col·lectius invisibilitzats que no se solen trobar en els òrgans de participació, com és el cas dels infants i joves, que participaran des de les escoles i instituts, i per primera vegada podran votar a partir dels 14 anys; igualment, les persones amb discapacitat i amb problemes de salut mental; i la gent gran, per mitjà de processos participatius en les residències municipals.

Afegeix que es portaran punts mòbils als setanta-tres barris de la ciutat com a mínim dues vegades durant tot el procés participatiu, i s'instal·laran en places, mercats, biblioteques, a les sortides dels centres escolars i als actes festius. Afirmar que no es resignen a què només intervingui aquella ciutadania avesada a participar en el òrgan, sinó que la volen anar a buscar directament als barris.

Precisa que ja porten gairebé quatre setmanes de procés participatiu, i que els permeten fer un primer balanç; així, indica que, de moment, els punts mòbils a l'espai públic ja han fet 103 sortides al carrer; s'han realitzat 108 debats, amb una participació de prop de dues mil persones; en el web "Decidim Barcelona" han tingut dos mil nous usuaris, que sumen gairebé quaranta mil usuaris en la plataforma; i ja s'han presentat més de sis-cents projectes d'inversió i quatre-cents propostes al PAM i als PAD.

Constata, doncs, que la ciutadania sempre està a l'altura quan s'obren espais de participació real i efectiva emplenant-los de propostes i de projectes.

Finalment, posa la regidoria a disposició dels grups municipals, entitats i el conjunt de la ciutadania a fi que el procés participatiu sigui com més ric millor i que sigui un projecte de ciutat.

El Sr. Zañartu constata, com deia el regidor Serra, que el seu grup fa molts anys que persegueix la realització d'uns pressupostos participatius.

Aprofita l'avinentesa per agrair i posar en valor totes les hores que els tècnics i la ciutadania inverteixen en els processos participatius. Confirma que ara tenen damunt la taula, més enllà de l'habitual procés participatiu sobre el PAM i els PAD, el del PIM. Així doncs, per primera vegada, podran decidir realment després dels "pressupostos pilot" del mandat passat.

Tanmateix, entén que aquest pressupost participatiu també encaixa dins del concepte de prova pilot, d'entrada perquè és el primer cop que es fa amb aquesta envergadura; perquè la quantia a invertir és limitada fins a cert punt; i cal veure quina és la reacció de la ciutadania, organitzada o no, envers aquesta oferta que li fa l'Ajuntament.

Igualment, diu que també cal constatar quina és la reacció dels servidors públics en un procés com aquest, i no pot ser que hi hagi regidors i regidores, consellers de govern que intentin fer passar per mitjà del procés participatiu inversions llargament reivindicades i promeses.

Afegeix que tampoc pot ser que certs òrgans de participació es converteixin en un monotema de debat sobre el PAM, els PAD i els pressupostos participatius, ja que no es poden interrompre processos que s'estan produint durant els darrers mesos als barris i als districtes pel fet concret d'aquest pressupost participatiu, i el procés participatiu del PAD.

Afirma que tampoc no pot ser que el pressupostos participatius, en haver de prioritzar en el marc dels Districtes entre els diferents barris, s'acabin convertint en una mena de "Juegos del hambre" entre les associacions de veïns i plataformes.

En conseqüència, justifica haver dit que també es tracta d'una mena de prova pilot perquè cal constatar quina apropiació es fa la ciutadania i també els responsables públics sobre aquesta nova modalitat de decidir sobre les inversions del PIM.

Creu que és important remarcar que moltes vegades consellers i regidors converteixen els òrgans de participació, i certs pressupostos participatius, en l'antiparticipació; i constata que no són pocs els ciutadans i ciutadanes que de vegades abandonen un òrgan, o directament no hi assisteixen, per certes pràctiques absolutament contràries a la participació. Entén que n'han de ser conscients, d'això, perquè tan important és allò que està escrit, allò formal, com totes les entitats que fomenten que la ciutadania participi.

El Sr. Martí Galbis observa que, a diferència de la proposta de pressupostos participatius que els van presentar el mandat passat en els Districtes de Gràcia i de l'Eixample, aquesta que els presenten avui és seriosa i homologable a processos participatius que es fan de manera rigorosa en altres municipis, i en què queda clar l'impost sobre el que es pot decidir, els àmbits i la metodologia a aplicar.

Manifesta que estan d'acord amb els pressupostos participatius com a eina per implicar la ciutadania en els assumptes de la ciutat, de fer-la partícip i responsable de la gestió i del disseny de la ciutat.

Diu que els preocupa, però, la poca capacitat que pot tenir el govern d'incorporar propostes que no siguin seves o dels seus entorns ideològics, cosa que els porta a desconfiar, sovint, de les seves propostes de participació.

Tanmateix, confirma que valoren positivament en aquest cas que es faci un esforç per implicar la ciutadania que normalment participa menys en els processos; així, destaca la importància d'implicar col·lectius com el de persones amb discapacitat, o la infància. Igualment, considera que els punts mòbils són una bona manera de substituir la butlleta que s'emprava anteriorment, tot i que alerta que si realment volen apropar els pressupostos participatius i el PAM a la ciutadania, cal que la ciutadania sàpiga que existeixen aquests espais i mecanismes.

Valora que la campanya de comunicació ha estat discreta, fins a dia d'avui, i no s'hi ha implicat, per exemple, els transports públics. Fa notar que, en conseqüència, hi ha sectors de la població que pels seus horaris laborals o perquè tenen tasques de cura a l'entorn familiar no poden acudir a reunions presencials en determinats horaris.

Afegeix que en la mesura es diu que el pressupost de què disposa és de 562.000 euros, que no inclouen les despeses vinculades a la comunicació i publicitat del procés participatiu; en

aquest sentit, pregunta quin és l'import d'aquestes partides així com l'import global de tota la iniciativa, i també demana si també s'ha contractat alguna empresa o empreses per tirar-la endavant.

Seguidament, fa una consideració que té a veure amb no frustrar les expectatives de les persones, entitats i col·lectius que participen d'aquests processos. I recorda que la proposta amb més participació i que més suport popular va obtenir en el PAM 2015-2019 va ser la cobertura de la ronda de Dalt, i entén que és ben evident el cas que en va fer el govern municipal.

En conseqüència, entén que és positiu que la ciutadania constati que les propostes que fa tinguin alguna garantia de tirar endavant i ser una realitat.

Per acabar, expressa una valoració positiva sobre el plantejament general que es fa per a aquests pressupostos participatius, i el procés participatiu del PAM, i confia que el resultat final sigui l'esperat malgrat la migradesa dels 75 milions previstos per a tot el mandat, gairebé dinou milions anuals a repartir entre els Districtes.

El Sr. Sierra se suma als agraïments que el Sr. Serra ha expressat a la Sra. Gala Pin i al Sr. Pindado, i confirma que va tenir l'honor de participar en el grup impulsor que va culminar amb el Reglament de participació, una fita per a la ciutat de Barcelona. Indica que, entre els condicionants i exigències del grup de Ciutadans per a aquest reglament, la principal i la bàsica era la del retorn; és a dir, que aquella ciutadania que s'involucra i participa per mitjà dels diversos òrgans de participació en el govern de la ciutat, en la presa de decisions, ha de sentir que serveix per a alguna cosa.

Observa amb preocupació, però, que la participació cada vegada és menor en les audiències públiques dels Districtes, justament per la manca de retorn; fa notar que quan algú hi exposa un problema i s'adona que no li fan cas, una vegada i una altra, al final acaba per no acudir-hi.

Quant als pressupostos participatius, i malgrat tots els condicionants i l'escassa quantitat del pressupost general que s'hi destina, assegura que el seu grup els veu amb bons ulls, i posa en valor la feina dels consellers de Districte que identifiquen els problemes i les preocupacions de la ciutadania a peu de territori, i d'això en sorgeixen els programes electorals i en sorgirà finalment el PAM.

Destaca, però, que la participació ciutadana no es va iniciar amb l'arribada de l'alcaldeessa Colau, i recorda que els pressupostos participatius ja es feien a Porto Alegre a finals dels vuitanta i s'han fet i es fan en molts països de tota Sud-amèrica. I recorda que la participació existia amb els governs socialistes d'aquest ajuntament, i posa a tall d'exemple la consulta del tramvia per la Diagonal, que tant agrada a la Sra. Colau, que va significar un procés participatiu –força car– en què la majoria de la ciutadania va decidir que no volia el tramvia en aquest tram central. En conseqüència, diu que no sap si aquest retorn s'està tenint en compte, ja que l'actual govern està entestat a fer passar el tramvia per la Diagonal.

Afegeix, pel que fa a les propostes que fa la ciutadania a la plataforma Decidim, que el govern municipal no els n'ha fet cap cas.

Finalment, diu que voldrien saber el cost de tot el procés, tant el de participació del PAM, del PIM i dels pressupostos participatius.

El Sr. Bou posa de manifest, d'entrada, que aquesta mesura de govern els planteja una qüestió jurídica i qüestiona, en aquest sentit, si tenint en compte la sentència sobre el Reglament de participació ciutadana és possible justificar els processos participatius dels PAM i dels pressupostos.

Diu que el seu grup té dubtes al respecte, i que troba a faltar en la mesura de govern una referència a la qüestió com la nul·litat de Reglament pot afectar aquesta iniciativa ara i en el futur mentre es van resolent els diferents recursos que estan en marxa contra les sentències que van anul·lar el Reglament de participació.

Afegeix que en la mesura no consta cap annex pressupostari, motiu pel qual pregunta quant pensa destinar el govern per promocionar les accions previstes.

Manifesta que respecte al PAM no pensa fer més consideracions, atès que ja ho van fer en la comissió de Presidència arran de la seva aprovació inicial, i van presentar les seves al·legacions durant el període d'exposició pública.

En referència als pressupostos participatius, planteja un seguit de observacions. Recorda que en l'anterior mandat es va posar en pràctica una prova pilot de pressupostos participatius en els districtes de Gràcia i l'Eixample, amb una partida pressupostària de cinc-cents mil euros en cada cas; comenta que el resultat no va ser del tot satisfactori, tal com corroboren els serveis tècnics dels Districtes. Tanmateix, diu que el més greu és que no han obtingut cap retorn per part del govern municipal sobre el grau de compliment dels objectius, ni sobre els problemes de funcionament burocràtic i administratiu que plantejaven. Assegura que per al seu grup és fonamental que hi hagi un límit de participació per sota del qual no puguin prosperar, i entén que, altrament, significaria una perversió del sistema representatiu.

Remarca, en aquest sentit, que la ciutadania elegeix els seus polítics a fi que determinin i executin determinats projectes i polítiques; i admetre projectes als quals només dona suport una part escassa d'aquesta ciutadania no es pot considerar com un element de participació democràtica.

Finalment, diu que voldrien conèixer els criteris que determinen la quantitat de setanta milions d'euros i la seva distribució entre els Districtes.

La Sra. Parera considera que aquesta mesura de govern és una autèntica trampa atès que li sembla evident que ningú no s'oposa a la participació; tanmateix, entén que, en aquest cas, han de dimensionar exactament de què estan parlant. Així doncs, diu que, d'entrada, s'ha de dimensionar econòmicament –parlen d'un 0,54% del pressupost–, i estudiar la possibilitat d'incrementar aquest percentatge.

Afegeix que en analitzar la mesura de govern ha quedat realment estorada en arribar a la fase 2, que inclou, i cita textualment, la valoració tècnica i política de les propostes i els projectes; que en aquesta fase es durà a terme el filtratge de les propostes i els projectes realitzats; en el cas de les propostes del PAM i dels PAD, aquest filtratge estarà destinat a determinar la viabilitat tècnica i l'encaix polític de l'aportació realitzada.

Qüestiona, en vista d'això, si en realitat estan dient que només passaran el tall els projectes en línia amb alguna direcció política, només aquells que vulgui el govern; i qui decideix si un projecte té encaix polític o no. Es pregunta, doncs, si malgrat que una proposta sigui tècnicament viable i acceptada per tots els veïns, no passarà el tall perquè políticament al govern no li agrada.

Afirma que aquesta iniciativa li sembla una gran mesura propagandística, amb moltes deficiències com a autèntica mesura de participació, ja que, en definitiva, el govern teledirigeix la participació ciutadana.

Entén que si realment es vol que la ciutadania participi no es pot fer una aparença de participació que no és real. Valora, per tant, que aquesta fase 2 que es descriu en la mesura representa un autèntic problema, i està en mans del govern resoldre-ho. I alerta que tot plegat pot revertir generant una gran desconfiança entre la ciutadania, ja que una proposta majoritàriament avalada pels veïns pot acabar tombada per un criteri polític, cosa que es pot tornar en contra del govern.

El Sr. Serra, d'entrada, vol agrair els comentaris dels grups, avisa que amb el temps que li resta no podrà respondre totes les qüestions que han sortit i per això s'haurà de limitar a fer unes consideracions generals.

Així doncs, quant al cost del procés participatiu, assenyala que està adjuntat en la mesura de govern; i confirma que han fet un esforç per optimitzar els recursos al màxim. Precisa que amb els mateixos recursos que fa quatre anys es van establir per al procés participatiu del PAM, enguany hi han afegit el procés participatiu dels pressupostos.

Pel que fa al grau de compliment del PAM 2015, recorda que es pot consultar en una web de dades obertes. Indica que un 75% de les propostes van ser acceptades, i hi va haver un grau d'execució del 90%.

Reconeix que tot és millorable i que no tot respon a les expectatives de cadascú. Així doncs, quant a l'exemple de la ronda de Dalt, reconeix que hi va haver una proposta per cobrir-ne la totalitat, remarca que la inversió era elevadíssima, per tant, el govern va entomar l'assumpte i en va cobrir la part que econòmicament era assumible.

Posa en valor que de fets com aquests van aprendre que els processos participatius s'han de vincular als costos, i així s'ho han plantejat en aquest mandat.

Finalment, expressa el compromís de la regidoria a treballar conjuntament amb els grups quan hagi finalitzat el procés, i fer-ne una avaluació a fi de millorar de cara al proper procés participatiu.

c) Informes

Part decisòria / executiva

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

1. (s/n) Ratificar el Decret de l'Alcaldia, de 17 de febrer de 2020, que designa, provisionalment, l'Im. Sr. Joan Subirats Humet president de la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, i l'Im. Sr. David Escudé Rodríguez vicepresident de l'esmentada Comissió, en substitució de la Ima. Sra. Margarita Marí Klose.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

2. (s/n) Primer. Designar la Ima. Sra. Margarita Mari Klose presidenta de la Comissió del Consell Municipal de Drets Socials, Cultura i Esports, en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño; Segon. Designar l'Im. Sr. Joan Subirats Humet vicepresident de l'esmentada Comissió, en substitució de la Ima. Sra. Margarita Mari Klose.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

3. (20190287) Aprovar l'expedient 20190287 de reconeixement de crèdit atesa la necessitat de regularitzar despeses realitzades durant l'any 2017 i 2018 i no reconegudes en l'exercici que li corresponia, a favor del següents tercers: - Fastenrath, 204 amb CIF H62983309, per import de 1.069,32 euros, en concepte de quotes i derrames per obres del col·lector d'aigües i baixants de 2018, - Casp, 126 amb CIF H58975053, per import de 8.296,98 euros, en concepte de quotes i derrames per obres de façana posterior de 2018, - Pujades, 29 amb CIF E08504177, per import de 7.445,34 euros, en concepte de quotes de 2018 i liquidació 2017, - Cendra, 24, amb CIF H59571885, per import de 4.664,88 euros, en concepte de quotes de 2017 i 2018, - Corunya, 5-7 amb CIF H59776559, per import de 2.672,00 euros, en concepte de quotes de 2018. Autoritzar, disposar i reconèixer l'obligació de la despesa a càrrec al pressupost i partida indicats en aquest mateix document, a favor del següent tercers: - Fastenrath, 204 amb CIF H62983309, per import de 1.069,32 euros, - Casp, 126 amb CIF H58975053, per import de 8.296,98 euros, - Pujades, 29 amb CIF E08504177, per import de 7.445,34 euros, - Cendra, 24, amb CIF H59571885, per import de 4.664,88 euros, - Corunya, 5-7 amb CIF H59776559, per import de 2.672,00 euros.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. (02 OOFF2020) Resoldre les reclamacions presentades a la l'ordenança fiscal 3.18 Taxes pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars per a 2020 i exercicis successius, aprovada provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en data 20 de desembre de 2019, en el sentit dels informes que consten a l'expedient. Aprovar definitivament l'esmentada ordenança fiscal per a l'exercici 2020 i successius. Publicar aquest acord i el text íntegre de l'ordenança fiscal al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

El Sr. Badia fa avinent que avui aquest ajuntament decideix dotar-se amb una eina fonamental per fer un salt qualitatiu en la conscienciació, la gestió i la recollida selectiva de residus. Indica que es tracta d'una eina fiscal que els permet avançar envers una tarifa justa que incentivi econòmicament qui més contribueix a una bona gestió dels residus.

Remarca que aquest instrument millora molt la situació actual de dèficit, i que té marge de millora. Justifica aquest pas, doncs, perquè la ciutat no es pot permetre recollir menys del 40% dels residus que genera, i no s'ho pot permetre ecològicament, per l'emergència climàtica, per la salut de la ciutadania; i tampoc ho pot acceptar econòmicament, perquè l'economia circular avui dia ja no és negociable, ni tampoc l'economia domèstica que augmenta enormement els costos si no es canvia la tendència. Afirmar que no s'ho poden permetre des d'un punt de vista ètic ni polític.

Insisteix que Barcelona ha de prendre una decisió, atès que recicla menys d'un 40% i hauria d'estar en un 50%, en un 60% el 2030, i altres països de la UE avui en dia estan en un 80%.

Posa en relleu que aquesta mesura recull tot el coneixement de l'Agència de Residus de Catalunya, que es planteja en els esborranys de la llei catalana, i és seguidora de la llei que avui dia és de referència del govern de les Illes Balears.

Afegeix que la mesura també va d'acord amb el projecte metropolità; l'economia circular i els residus, la gestió dels residus i els recursos són elements troncats de la ciutat metropolitana, i forma part també dels compromisos metropolitans.

Posa en valor que amb aquesta mesura Barcelona decideix ser corresponsable i constatar que el canvi necessari en el model de residus avança i no té marxa enrere, no només fiscalment, sinó també físicament. Remarca que s'avança per extingir l'abocador anònim, obert les vint-i-quatre hores del dia al mig de la ciutat; i avança per una gestió responsable, conscient i individualitzada.

Constata que avui alguns grups municipals diran que sí a tornar a fer un salt qualitatiu en la recollida de residus, perquè és imperatiu i perquè n'estan convençuts; i votar-hi en contra és fer-ho per la continuïtat d'una fiscalitat injusta, a l'increment de residus que implica més de trenta milions d'euros de despesa.

Conclou que el vot afirmatiu és fer-ho per complir amb els objectius europeus i reduir els costos del servei.

El Sr. Coronas recorda que el seu grup ja va expressar el seu vot favorable en comissió a l'ordenança i, concretament, a la taxa, però també que ho van fer considerant clarament que no es poden acostumar amb què sigui únicament una mesura recaptatòria. En conseqüència, assenyala que van posar damunt la taula tres exigències. Així, d'una banda, exigien una informació clara, cosa que significa que en el rebut de l'aigua, on s'inclourà aquesta taxa, s'identifiqui clarament què fa referència als residus i què al subministrament de l'aigua. Remarca que si tenen intenció de fer pedagogia, la gent ha de saber què li costa cadascun d'aquests conceptes.

D'altra banda, quant a les bonificacions apunta que a fi que siguin més efectives l'àmbit territorial de la bonificació, mentre no s'arribi a la individualització de la taxa, sigui el més reduït possible; és a dir, millor a escala de barri que no pas de districte, i fins i tot encara millor una secció censal.

En tercer lloc, subratlla que han d'adquirir el compromís que en el mínim termini possible, aquesta taxa de recollida de residus s'ha de convertir en una taxa de generació de residus, i

que cada ciutadà i ciutadana pagui per allò que produeix. Considera, en aquest sentit, que la nova contracta de neteja els permetrà, amb els nous contenidors, identificar què aboca cada unitat familiar; i també valoren que és molt convenient estendre al més aviat possible la recollida porta a porta, ja que ha demostrat ser la més efectiva a hores d'ara. Conclou, en definitiva, que cal ser molt més proactius, ja que Barcelona sempre havia estat un referent en aquesta matèria, però ara s'ha quedat estancada, mentre que municipis més petits, com per exemple El Papiol, que gràcies a la proactivitat ja ha superat el 60% de recollida selectiva.

La Sra. Vila indica que Barcelona produeix setanta mil tones de residus anualment, i que des de fa anys la separació de residus està estancada.

Manifesta que el seu grup creu que és necessari fer pedagogia en els hàbits i comportaments de la ciutadania també pel que fa a la gestió dels seus residus; però també entenen que és imprescindible una fiscalitat basada en la generació de residus i, per tant, que s'implementi el principi "qui contamina, paga".

Posa de manifest que el sistema actual de recollida de residus a la ciutat impossibilita implementar una taxa en funció de la generació i a la participació, i per això demanen que es desplegui al més aviat possible el nou contracte de neteja.

Quant a la taxa que avui es porta a aprovació, considera que és merament recaptatòria, ja que no genera incentius ni bons comportaments ambientals; és a dir, pagaran el mateix els qui reciclen correctament que els que no ho fan.

Considera que amb el nou pressupost expansiu i les noves ordenances fiscals s'han de poder aconseguir els quaranta milions d'euros que el govern vol recaptar a costa de la nova taxa.

Afegeix que, a banda de la crítica, el seu grup ha optat per ser constructiu i propositiu i ha presentat al·legacions a fi que la taxa sigui més justa, i que no penalitzi les famílies monoparentals, les que tenen membres amb discapacitat a càrrec i les nombroses; i també han fet propostes per introduir més bonificacions a les bones pràctiques. Confirma, però, que pràcticament no els han acceptat cap d'aquestes al·legacions; i valoren que amb el text definitiu que els presenta el govern es palesa que la ineficiència de l'administració es trasllada a la ciutadania.

A tall de conclusió, entén que la taxa va contra totes les recomanacions de la Comissió Europea perquè no incentiva, i no aprofundeix en cap aspecte ambiental ni social; en conseqüència, anuncia que hi votaran en contra.

La Sra. Guilarte afirma que la fiscalitat de Barcelona és injusta, ja que és pràcticament la més cara de totes les ciutats d'Espanya.

Diu que no poden imposar una taxa de residus, que no existia, amb unes quotes que sobrepassen en alguns casos els dos-cents euros i, a més, vincular-la al consum d'aigua, sense tenir en compte si els contribuents reciclen o no, ni en quina quantitat, que entén que hauria de ser l'objectiu de la taxa.

Afirma que el que hi ha darrere d'aquesta taxa que avui s'aprovarà és bàsicament treure quaranta-un milions d'euros més de les butxaques de tots els barcelonins, cosa que ja van fer amb l'"impuestazo" general amb les ordenances fiscals.

Replica l'observació del Sr. Badia sobre les ciutats europees dient-li que aquestes ciutats apliquen una taxa en funció de la generació de residus per habitatge, i no aquest "tasazo" generalitzat. I afegeix que en aquestes ciutats fa anys que s'estan aplicant mitjans i recursos que amb aquest objectiu, i que el reciclatge sigui, a més, accessible i eficient.

Atès que encara desconeix el pla del govern al respecte, entén que, de moment, només es cobrarà injustament per una cosa que no saben com ni quan s'implementarà.

El Sr. Bou reitera el que ja van dir amb motiu de l'aprovació inicial de la taxa, i és que estan d'acord amb la finalitat que persegueix: que pagui més qui més residus generi. Això no obstant, diu que discrepen amb el com i amb el quan.

Contextualitza que en un moment de perspectiva econòmica negativa cal una reforma impositiva que redueixi la pressió fiscal que pateixen els barcelonins, i que faciliti l'activitat econòmica. Constata que, altrament, el govern municipal presenta una nova taxa que s'afegeix a la destalada fiscal que, gairebé, comporta cent vint-i-tres milions d'euros arran de l'aprovació de les ordenances fiscals del 2020.

Considera que tampoc no és encertada la manera d'aplicar-ho, ja que es vol calcular la taxa en funció del consum d'aigua i no en base a la generació real de residus del contribuent, cosa que dissocia el fet imposable i la finalitat de la taxa, alhora que suposarà un nou augment en el rebut de l'aigua, que enguany patirà un increment del 83% amb la taxa de clavegueram.

I remarca que amb prou feines es beneficiarà aquells a qui es vol premiar, els qui fan més ús dels punts de reciclatge, ja que només podran gaudir en el millor dels casos d'un 14% de reducció de la taxa per molt d'ús que facin d'aquests punts.

Conclou, per tant, que estan d'acord amb la necessitat d'incrementar el percentatge de residus reciclats per arribar als objectius marcats per la UE, però no amb la manera que ho planteja el govern i, en conseqüència, avança que votaran en contra d'aquesta aprovació.

La Sra. Parera observa que el Sr. Badia ha qualificat aquesta taxa com una tarifa justa amb les persones que més reciclen, cosa que considera una gran mentida. Puntualitza que allò que el govern porta a aprovació és una taxa en construcció, que valora com una greu irresponsabilitat que generarà una gran injustícia.

Retreu al govern que no accepti observacions ni aportacions, que no faci cap reflexió ni autocrítica, i que porti a aquesta cambra un discurs que implica que qui vota a favor són els bons i qui ho fa en contra és el dolent.

Considera que aquest discurs és massa simplista, i demana al govern que reconegui que tenen una taxa en construcció, que admet que s'ha de fer, però bé.

I entén que d'allò que el govern no és conscient, o prefereix ignorar, és que la ciutat no està preparada a dia d'avui per poder distingir el volum de reciclatge de cada llar, i que aquest

serà l'element que generarà una profunda injustícia amb la tributació d'aquesta taxa i, per això, avança que el seu grup no hi donarà suport. Altrament, demana al govern que reflexioni, que revisi la taxa, i que la parli amb els grups de l'oposició a fi d'arribar a un consens, ja que tots comparteixen l'objectiu de la taxa, i volen que sigui una tarifa justa i no merament recaptatòria.

El Sr. Badia respon les intervencions de les Sres. Guilarte i Parera i del Sr. Bou. Així, confirma, en primer lloc, que la taxa ja existia, que no se l'han inventada, i que la tenen la majoria de municipis metropolitans. I remarca que en cap moment ha negat que hi hagi marge de millora.

Justifica qualificar la taxa de justa perquè avui dia no tenen cap fiscalitat sobre la política de residus, de manera que es passa de zero a u; precisa que és més justa una política de residus que té una taxa que s'adequa i s'aproxima, i per això fan servir l'aigua com a indicador. Recorda que han demanat fa tres mesos als grups que diguessin alguna ciutat d'Espanya que faci servir un altre indicador, i no n'han dit cap, perquè totes les ciutats fan servir aquest mateix indicador que s'ha demostrat adequat per aproximar-se als residus.

Reconeix que hi ha marge de millora, cosa que és evident perquè estan procedint a una canvi de model que no s'assolirà ni en un any ni en dos, sinó probablement en més de cinc anys, durant els quals s'aniran introduint millores constants.

Observa que de pagar els costos amb la política impositiva general –IBI o PIE–, a fer-ho amb una taxa de residus que incentiva, consciència i té factors i variables que s'adeqüen al comportament, significa un salt qualitatiu i una taxa més justa.

La Sra. Guilarte demana al regidor que no menteixi quant a la justesa de la taxa, ja que no es passa de zero a u, sinó de zero a més de dos-cents euros.

Puntualitza que de les deu ciutats espanyoles més grans que tenen aquesta taxa, només tres la vinculen al consum d'aigua, i cap no té una taxa superior a cinquanta euros; i diu que a Madrid, on no existeix aquesta taxa, es recicla igual que a Barcelona. I posa de manifest que fins i tot l'observatori de la fiscalitat dels residus desaconsella associar aquesta taxa al consum d'aigua.

Això no obstant, afirma que té clar que res que ella pugui dir, ni cap criteri objectiu que pugui explicar-los, frenarà el govern en el seu afany recaptatori.

Per tant, reclama que assumeixin alguna responsabilitat i, com a mínim, que els portin a aquesta cambra un pla amb mesures concretes per avançar en el reciclatge eficient dels residus.

El Sr. Bou destaca que l'aigua té un consum molt important sobretot en el cas de les famílies nombroses i en habitatges on viuen moltes persones, de manera que entén que no hauria de ser aquest l'indicador que s'ha de fer servir, i proposa que s'utilitzi l'IBI.

La Sra. Parera replica que en cap moment ha esmentat el rebut de l'aigua en la seva intervenció, però discrepa profundament amb què la taxa sigui més justa perquè s'ha tret del

rebut de l'IBI i s'ha inclòs en el de l'aigua, i valora que significa tenir el llistó de l'acció de govern molt baix.

El Sr. Badia confirma que segueixen les recomanacions que fa l'Agència Catalana de Residus, que no té competències en la recollida. Quant als costos, puntualitza que no els incrementa aquest ajuntament, sinó la UE, el cànon de residus i una mala política de recollida.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

5. (2019-0016-separata 1) Aprovar, a l'empara de l'article 109 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, la rectificació dels errors materials del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2020 aprovat pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 31 de gener de 2020 i publicat al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona el 4 de febrer de 2020, segons redactat de l'Annex que consta a l'expedient.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez.

6. (EM 2020-02/01) Aprovar, en tant que accionista únic de Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM), l'alienació del 15% de la participació que aquesta té en la societat Serveis Funeraris de Barcelona, SA (SFB) consistent en 195 accions, números 1 a 195, ambdós inclosos, representatives del 15% del capital social de SFB, pel procediment de subhasta pública i, en cas que aquesta quedés deserta, per mitjà de l'exercici de l'opció de venda atorgada per Pompas Fúnebres Mediterràneas, SL a favor de BSM el 13 d'abril de 2011. Autoritzar a BSM a alienar les accions de SFB, que n'és titular, facultant-la àmpliament per tal que pugui convocar i seguir per tots els seus tràmits el procediment de licitació de les accions mitjançant subhasta pública, així com portar a terme totes les actuacions necessàries en relació amb la seva adjudicació; i, en cas que la subhasta quedés deserta, pugui exercir l'opció de venda atorgada per Pompas Fúnebres Mediterràneas, SL a favor de BSM el 13 d'abril de 2011. Notificar a Pompas Fúnebres Mediterràneas, SL, en la seva qualitat d'accionista privat de SFB, i titular d'un dret d'adquisició preferent en el cas de venda per BSM del 15% del capital social de SFB, segons resulta de la decisió presa el 24 d'octubre de 1997 de celebrar un concurs públic, mitjançant un procediment obert, per a la selecció dels adquirents d'accions representatives del 49 % del capital social de SFB, el qual haurà de ser tingut en compte en el procediment de subhasta.

El Sr. Badia indica que es proposa l'aprovació de la venda del 15% de les accions que té BSM de Serveis Funeraris de Barcelona (SFB), amb l'objectiu de donar compliment a l'imperatiu financer, ja que es confirma que aquests actius estan perdent de l'ordre d'1,5 milions d'euros anualment. I destaca com un segon element rellevant que constaten és que amb aquest 15% no tenen cap capacitat d'incidir en la presa de decisions de la societat, sobretot pel que fa a la fixació dels preus.

Confirma, doncs, que donen resposta a una venda planificada que es va fer el 2011, moment en què l'Ajuntament va passar de tenir el 51% de participació a SFB a tenir-ne el 15%, amb la qual cosa la societat va perdre el principi de servei públic per passar a una lògica mercantil

pilotada per un fons d'inversió que els ha portat a tenir els preus més elevats de tot l'estat espanyol per aquests serveis. I remarca que s'ha arribat fins a tal punt que l'Agència Catalana de la Competència ha arribat a parlar d'un mercat en fallida.

Reitera que al decisió es va iniciar el 2011, quan el govern de CiU va arribar a aquestes mateixes conclusions, ja que l'Ajuntament no pot ser ni comparsa, ni encara menys còmplice de polítiques que no comparteix.

Fa referència, també, que el projecte de l'actual govern no és la participació en una lògica mercantil, sinó la promoció d'un ens públic i fer la tasca de regulador. Afegeix que són conscients que per fer-ho és imprescindible l'acord del Plenari; però també que la passa que fan avui és imprescindible per a què aquests projectes puguin agafar volada.

El Sr. Coronas observa que els membres d'aquest Plenari són hereus d'una decisió que es va prendre fa dos mandats, i que els han deixat amb un 15% de participació a SFB, una societat que els hipoteca 28 milions d'euros que es podrien dedicar a polítiques públiques. En conseqüència, anuncia que el seu grup votarà a favor de la venda d'aquest 15%.

Això no obstant, posa de manifest que la ciutadania es pregunta què passarà a partir d'ara; i, en aquest sentit, fa referència a l'observació que ha fet el Sr. Badia sobre el projecte de serveis públics funeraris. En aquest sentit, considera que han de tenir en compte, en primer lloc, que l'oferta de sales de vetlla actual és més que suficient, amb una ocupació d'entre el 50% i el 70%, de manera que aquest no és el problema. Afegeix que també han de tenir en compte que hi ha oposició veïnal a la instal·lació de nous tanatoris, tal com estan veient aquests dies al districte de Sants-Montjuïc.

Diu que un altre punt a tenir en compte és la nova llei de serveis funeraris, encara en fase d'esborrany, que s'està treballant al Parlament de Catalunya.

Entén que cal tenir ben clar que l'objectiu és aconseguir un servei funerari digne amb uns preus entre els 2000 i els 2500 euros, amb l'IVA inclòs. En conseqüència, diu que han d'estudiar i analitzar l'escenari per valorar què és el més òptim per aconseguir aquest servei, si bé un servei públic, o bé establir un codi de bones pràctiques i transparència, amb un paquet bàsic per a tots els operadors que hi ha a la ciutat.

El Sr. Mascarell observa que la millor política és aquella que s'orienta a crear les condicions perquè baixin els preus dels serveis funeraris, sempre mantenint la qualitat del servei, que ha de ser impecable i que no exclou ningú per raons econòmiques. Consta que aquests serveis exigeixen una alta sensibilitat i una notable empatia amb la ciutadania, tal com posava de manifest abans la Síndica.

Considera que la millor manera d'anar en aquesta direcció és afavorint la lliure competència, acompanyada d'una tutela pública exemplar. Posa en relleu que el seu grup sempre ha defensat que el millor servei funerari, el més eficient i el més assequible sortirà de la col·laboració publicoprivada.

Recorda que Barcelona en Comú va arribar a l'alcaldia dient que faria una funerària pública, i ara els proposen vendre el 15% que els resta a SFB i deixar els serveis funeraris en mans totalment privades; i per acabar-ho d'arrodonir, sembla que està confirmada la llicència

atorgada a una funerària privada per obrir un tanatori a l'antiga fàbrica Germans Climent a Sants.

Assegura que no acaben d'entendre cap a on va el govern; i considera que un sistema mixt de serveis funeraris, que vetlli per la qualitat i els preus justos és la millor iniciativa, i diu que poden comptar amb el seu grup per definir aquest model i per implementar-lo. Confirma, per tant, que mantindran el posicionament del mandat anterior, i votaran en contra d'aquesta proposta.

El Sr. Sierra ratifica el vot contrari que el seu grup va fer en comissió a aquesta proposta. Posa de manifest que es tracta d'uns vint-i-vuit milions d'euros que consideren que estan millor immobilitzats a SFB que a mans del govern, tenint en compte la seva política financera.

Retreu al govern que tingui hipotecats els barcelonins, que els hagi imposat un "sablazo" amb les ordenances fiscals i busqui treure diners de sota les pedres, tal com acaba de fer amb la taxa de residus per accontentar ERC, que per això els hi ha votat a favor. Constata que el Sr. Coronas ha dit que aquests vint-i-vuit milions s'han de destinar a no se sap ben bé què, i el govern ho acata perquè aquesta formació és còmplice del pacte de govern amb el PSC.

Posa de manifest que el 2011, tres mesos abans que se celebressin les eleccions municipals, el darrer alcalde socialista ven gran part del percentatge de participació d'aquest ajuntament a SFB, i que li atorgava poder de decisió; i ara la resposta es vendre el 15% d'accions que restava.

Afirma que hi estan rotundament en contra, més encara quan allò que venen és fum. Així, diu que cada vegada que l'alcaldessa té un revés municipal es treu alguna cosa del barret de copa i fa un seguit d'anuncis, com el dentista municipal, però cap mesura real i efectiva, ni funerària, ni dentista ni moltes altres coses.

Insisteix que els vint-i-vuit milions d'euros estan molt millor com a accions de SFB que a les urpes d'un govern municipal que està duent a terme una política financera que, fins i tot, pot posar en risc els pagaments a trenta dies.

El Sr. Bou diu que no sap ben bé com han arribat a tenir només el 15% de SFB; tot i que amb un criteri pràctic i empresarial afirma que aquest percentatge no té cap mena de valor per a aquest ajuntament, ni pel que fa a distribució de dividendes, ni quant a la possibilitat de votar ni decidir.

Així doncs, diu que són partidaris de vendre aquest 15%, i trobar alguna cosa per invertir els diners que n'obtinguin. Altrament, remarca que és un immobilitzat totalment congelat al qual ni tan sols s'aplica l'IPC.

Confirma, doncs, el vot favorable del seu grup; i aprofita per preguntar on aniran a parar els vint-i-vuit milions obtinguts de la venda de les accions.

La Sra. Parera anuncia que donaran suport a la proposta perquè entenen que és una decisió molt més econòmica que no pas política.

Observa que el regidor Mascarell ha dit que el seu grup defensa un sistema mixt, i el que tenen ara és un sistema mixt molt poc eficaç ja que el percentatge del 15% no es pot augmentar, i en cap cas condiona la presa de decisions ni permet a l'Ajuntament impulsar cap política municipal en matèria de cementiris. En conseqüència, remarca que es tracta d'uns diners que estan immobilitzats que no serveixen per a res.

Posa de manifest que no s'explica a què es destinaran aquests diners, i recorda que hi ha una normativa pressupostària que impossibilita el seu traspàs a diferents capítols un cop estiguin recaptats. Confirma, per tant, que el marge de maniobra amb aquests vint-i-vuit milions és petit.

Conclou que caldrà veure quina és la política en matèria de cementiris del govern municipal i ja tindran oportunitat de debatre-la i fixar posicionaments.

El Sr. Badia es mostra sorprès perquè els grups Junts per Catalunya i Ciutadans, davant d'un imperatiu financer per la devaluació d'aquestes accions, prefereixen que sigui així. Opina que és una política financera poc responsable, especialment perquè allò que gestionen són recursos públics.

Precisa que aquesta venda s'inclourà en el Capítol 8 dels pressupostos, i es podrà utilitzar per a la compra d'actius, que poden ser habitatge públic, i entén que en podran parlar a fi de trobar els millors encaixos possibles tan bon punt com s'hagi executat la venda.

El Sr. Coronas convida el Sr. Badia i el govern municipal a treballar a partir d'ara amb un objectiu.

Remarca que la ideologia no ha de ser un instrument sinó un resultat, un objectiu; en aquesta línia, recorda que fa dies que parlen d'aquesta qüestió que els ocupa i han vist que aquest objectiu és assolible. Alerta, però, que no poden anar deixant passar el temps, ja que qui en patirà les conseqüències serà la ciutadania.

El Sr. Mascarell entén que avui no estan parlant de polítiques financeres sinó funeràries, i és en aquesta matèria que els fan la proposta de desplegar una política funerària responsable. Remarca que això implica, en primer lloc, la coherència, i també que pensi en la ciutadania, i que parteixi de la voluntat d'acord i de pacte.

El Sr. Sierra puntualitza que els diners no s'estan devaluant, i sí que ho farien si estiguessin en les urpes de la política financera del govern; i qüestiona si també quedaran buits aquests edificis que podrien adquirir amb els diners obtinguts de la venda de les accions.

El Sr. Bou posa en relleu que estan parlant d'economia i bona gestió d'aquest ajuntament. Apunta, en aquest sentit, que el 2016, segons estableix el contracte de compravenda del 36% de les accions d'aquest ajuntament a Mèmora, l'acció ha deixat de revaloritzar-se en funció de l'IPC, cosa que significa que perd.

La Sra. Parera observa que la ideologia és el marc d'actuació d'un partit polític, però en cap cas pot ser un objectiu d'un equip de govern.

Per tant, demana que una vegada aprovat aquest punt s'intenti consensuar amb tots els grups el destí dels diners obtinguts.

El Sr. Badia entén que el Sr. Bou ha respost perfectament al regidor Sierra. I, contestant al Sr. Mascarell, afirma que sí que es tracta d'una política financera, ja que el que porten és un expedient financer; altrament, un expedient de política funerària seria del tot diferent. Entén que és cert que han de parlar més de política funerària, de l'aplicació de les directives Bolkenstein de liberalització del sector a la UE, que es traslladen amb una llei també eminentment liberalitzadora a l'estat espanyol; mentre que aquest ajuntament, davant d'una ordenança que s'havia d'actualitzar, intenta restringir i fer que arribin funerals que ofereixin serveis de qualitat. Entén que és obvi que no poden impedir l'arribada del sector funerari, que és un mercat desregularitzat, però sí que poden intentar regular les condicions per a l'entrada de les funeràries. I apunta que, curiosament, els partits que van demanar flexibilitzar encara més l'ordenança municipal van ser Junts per Catalunya i Ciutadans, que avui es queixen per la possibilitat que s'instal·lin funeràries als seus barris, quan totes les seves al·legacions a l'ordenança eren més liberalitzadores. Altrament, remarca que l'Ajuntament pretenia ser el més restrictiu possible, conscient de la sensibilitat ciutadana i la necessitat d'un servei de qualitat. I afegeix que, davant d'un mercat en fallida, van decidir que calia iniciativa pública, com també apuntava la llei de la Generalitat en el seu esborrany.

Finalment, diu que està completament d'acord amb el grup d'ERC en el sentit que aquest ajuntament té la clara funció de fer de regulador, que l'han d'exercir i aconseguir la màxima transparència per mitjà de campanyes de comunicació i preus ajustats. I alerta que no han d'oblidar que no és un problema de tarifes, ja que existeixen tots els serveis a baix preu i de qualitat, sinó que és un problema de política comercial, i en aquesta política l'Ajuntament no hi pot incidir.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra en contra dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, i també dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

Tot seguit, es dona per aprovada amb els mateixos vots aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

7. (20878) Aprovar l'acord transaccional entre l'Ajuntament de Barcelona i la societat OCA Inspecció Tècnica de Vehículos S.A., assolit dins les actuacions del procediment ordinari núm. 104/2019-C del Jutjat de Primera Instància núm. 21 dels de Barcelona, pel qual es resol de mutu acord el dret de superfície atorgat sobre la finca de propietat municipal situada en l'avinguda Meridiana núm. 662-680, per a destinar-la a la construcció i explotació d'una instal·lació d'Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV), adjudicat a la societat OCA Inspecció Tècnica de Vehículos Catalunya S.A.U. per acord de la Comissió d'Hisenda i Pressupostos de 18 de febrer de 2010 i formalitzat el 12 de març de 2010 davant el Notari de Barcelona senyor Antonio Bosch i Carrera, amb número de protocol 388, transmès a la societat OCA Inspecció Tècnica de Vehículos S.A., d'acord amb les condicions del conveni annex, que s'aprova; tornar a la societat OCA Inspecció Tècnica de Vehículos, S.A. amb NIF A-50830967 la quantitat ingressada en el moment de la constitució del dret de superfície i els pagaments percebuts anualment per valor de 6.523.239,92 euros, més la quantitat de 1.044.361,88 euros en concepte d'IVA, que tindrà caràcter extrapressupostari. Autoritzar, disposar i obligar

la quantitat d'1.426.760,08 euros en concepte d'indemnització amb càrrec a la partida corresponent del Pressupost municipal de l'any 2020, a favor de la societat OCA Inspecció Tècnica de Vehículos, S.A. Facultar a l'Im. Sr. Jaume Collboni i Cuadrado, primer tinent d'Alcalde la signatura del conveni, així com per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord; donar trasllat del present acord i del conveni al Jutjat de Primera Instància núm. 21 dels de Barcelona per a la seva homologació.

El Sr. Martí Grau indica que aquest dret superfície es va fer a l'avinguda Meridiana, per trenta-cinc anys, per a la construcció d'una estació d'ITV que, per decisions de la Generalitat, no va ser possible. Per tant, assenyala que l'empresa adjudicatària ara reclama el retorn dels diners que va pagar a canvi d'aquest dret de superfície; comenta que el cas s'ha judicialitzat i avui aproven la proposta d'acord, que sembla que tindrà èxit, que plantejaran a l'empresa que va sol·licitar aquests recursos i que consideren que és d'interès per a aquest ajuntament perquè minora la sentència judicial d'aquest procés.

El Sr. Castellana posa de manifest que aquest expedient que es porta a votació s'ha generat a causa d'una mala gestió d'un govern municipal d'un color pràcticament idèntic a l'actual. En conseqüència, avui els fan posicionar-se entre una decisió dolenta i una de pitjor; i atès que els forcen a decidir sobre una decisió anterior, avança que faran una abstenció perquè l'expedient pugui continuar el seu tràmit i evitar una situació pitjor, no sense deixar clar que hi ha hagut una mala gestió i que no s'hauria hagut d'arribar a aquesta situació.

El Sr. Mascarell apunta que han revisat exhaustivament els informes jurídics, i tots avalen la conveniència d'un acord transaccional amb l'entitat demandant, de manera que sembla que allò més convenient és resoldre el contracte i retornar el preu que es va satisfer el 2010 més els interessos.

Confirma que la història d'aquest expedient no és la d'una bona gestió, i tampoc no expressa un ideal de governança eficient, ja que ha generat costos per a la ciutat que de ben segur s'haurien pogut dedicar a coses més profitoses. Posa de manifest que hi ha sortit perdent el privat, que ha tingut retinguts sis milions d'euros més demores i interessos, i també la ciutadania, que ha hagut de pagar més de dos milions extra per l'immobilisme d'aquest ajuntament.

Confia que no hagin d'aprendre més lliçons com aquesta, i que es puguin encaminar cap a una governança millor i més eficient. Finalment, avança que s'abstindran.

El Sr. Sierra afirma que aquest és un nou exemple de la mala gestió del govern municipal actual. Reconeix que aquest cas deriva d'una mala gestió, no tant d'un govern municipal anterior, sinó de la Generalitat. Puntualitza que la mala gestió d'aquest ajuntament ha estat dir-li a l'empresa que, atès que no ha disposat de pressupostos aprovats per als exercicis passats, perquè no han estat capaços de posar-se d'acord, no li podien pagar. Recorda, en aquest sentit, l'existència d'un fons de reserva que els permetia fer front al pagament dels sis milions i mig d'euros i, així, treure's el problema de sobre i que els barcelonins no haguessin continuat pagant per aquesta mala gestió.

Insisteix que aquest assumpte s'hauria pogut resoldre des del mateix moment que el govern de la Sra. Colau va entrar a l'ajuntament de Barcelona. I avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Bou opina que cal passar pàgina, ser pragmàtics i buscar solucions. Diu que coneix prou aquest assumpte, però veu que pinta malament i palesa que algú ha fet una mala gestió.

En conseqüència, considera que cal buscar una solució a fi que no s'enquisti el problema, i si es produeix un acord entre l'empresa i l'Ajuntament, el seu grup hi votarà a favor a fi que, d'una vegada, es puguin treure de sobre aquest assumpte.

La Sra. Parera anuncia que votaran a favor d'aquest punt, atès que entenen que és una bona notícia qualsevol acord transaccional que eviti que s'acabi amb un judici llarg i una sentència amb moltes possibilitats que sigui condemnatòria i per un import molt elevat, que finalment acaben pagant tots els ciutadans.

Per tant, consideren que l'oposició no ha de paralitzar la possibilitat d'arribar a un acord transaccional, més encara amb una empresa familiar a la qual un judici llarg també li suposa un perjudici.

Diu que si finalment aquest acord transaccional no arriba a bon port, la via judicial continuarà oberta per part del demandant, i entén que això no és bo per a aquest ajuntament. Altrament, remarca que si s'arriba a aquest acord es pal·liaran els costos per a aquesta administració i no es continuarà perjudicant una empresa per decisions administratives que li són del tot alienes.

El Sr. Martí Grau agraeix els posicionaments en aquest acord, però entén que acusar de mala gestió l'ajuntament de Barcelona en aquest cas és gratuït. Puntualitza que el TSJC, el 2012, va anul·lar la normativa catalana sobre les ITV, i recorda les polèmiques que van acompanyar la normativa de les ITV i els casos de presumpta, i després demostrada, corrupció que es van generar entorn de tot això.

Afirma que aquest ajuntament és una víctima d'una pèssima gestió que amaga el pitjor que pot fer un govern, el de la Generalitat en aquest cas.

Precisa que els serveis jurídics d'aquest ajuntament els han dit que ara era el moment per arribar a un bon acord, de manera que avui porten a aprovació aquest acord que ha estat preparat tècnicament. I afegeix que, tal com deia la Sra. Parera, esperen que la part contrària l'accepti i poder acabar amb una mala pràctica que, tanmateix, no ve originada per les decisions d'aquest consistori sinó per un error majúscul del Govern de Catalunya.

El Sr. Castellana diu que podria acceptar l'argumentació del Sr. Martí Grau si estiguessin parlant del 2012, 2013 o 2014, però li recorda que ja són al 2020, de manera que entén que és evident que hi ha responsabilitat d'aquest ajuntament, tot i que reconeix, òbviament, la de la Generalitat.

El Sr. Mascarell subscriu les paraules del Sr. Castellana, i remarca que han transcorregut deu anys.

El Sr. Bou constata que no han de perdre ni un dia més a resoldre a cas.

El Sr. Martí Grau recorda que d'aquests deu anys, quatre va governar CiU en aquest ajuntament.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, i també dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

8. (006/2020/SG) Aprovar, de conformitat amb l'article 89 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la proposta de modificació de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, per a addicionar un apartat 2n a l'article 7 en els termes següents: "2. L'Ajuntament de Barcelona té legitimació per intervenir davant dels òrgans jurisdiccionals per exercir l'acció popular, en la defensa dels drets i interessos tutelats per aquesta Llei, en els supòsits de producció de danys que causin la mort, lesions o impacte amb transcendència social en la ciutadania de Barcelona. En aquest sentit, es pot intervenir en defensa de la protecció de la convivència pacífica, de la salut, el medi ambient, l'urbanisme, el patrimoni històric i cultural; en les agressions per violència de gènere, per delictes d'odi, per tràfic de persones i per delictes contra la llibertat sexual i en defensa de les persones en situació de vulnerabilitat i emergència social i en els delictes greus comesos contra el personal de l'Ajuntament de Barcelona i de les seves entitats adscrites". Elevar el present acord al Parlament de Catalunya per a la consideració dels Grups Parlamentaris com a proposta d'esmena al Projecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

El Sr. Serra indica que es tracta d'un expedient molt tècnic conseqüència d'un acord no jurisdiccional de l'Audiència provincial, de 22 de novembre de 2019, que exigeix l'habilitació expressa amb rang de llei per tal que les administracions públiques puguin exercir l'acció popular; no només l'ajuntament de Barcelona sinó totes les administracions locals i també la Generalitat de Catalunya.

Diu que consideren fonamental que els ens i les administracions públiques puguin exercir la figura de l'acusació popular a fi de vetllar per l'interès general de la ciutadania en el seu conjunt, i per aquest motiu es proposa afegir a l'article 7 de la Llei 22/1998, la Carta Municipal de Barcelona, un apartat en què es permeti la intervenció davant dels òrgans jurisdiccionals en la defensa de la protecció i de la convivència pacífica, el patrimoni històric i cultural, els delictes contra les persones i també contra el personal de l'Ajuntament, entre més.

La Sra. Alamany es refereix a què el desembre passat van tenir ocasió de veure, malauradament, com l'Audiència provincial de Barcelona acordava limitar el marge d'actuació d'aquest ajuntament en defensa dels drets i les llibertats. Entén que és de sentit comú que les institucions i administracions públiques han d'estar al servei de la gent i han d'intervenir per protegir els veïns i les veïnes de la ciutat, amb acció judicial si escau. Per aquest motiu,

indica que aquesta proposta per modificar la Carta Municipal de Barcelona és del tot necessària i urgent, que es pot dur a terme per la col·laboració estreta entre el govern municipal i el Departament de Justícia de la Generalitat, en què es posa en valor la importància de la ciutat de Barcelona amb el seu règim especial.

Tanmateix, demana que no es quedin només en un espai tècnic, sinó polític, amb ambició i amb un debat seriós sobre la modificació de la Carta per adaptar-la als nous temps. Precisa, en aquest sentit, que hi ha reptes que cal encarar com la governança dels Districtes, la justícia de proximitat, la governança metropolitana de la Barcelona real, que suma més de tres milions d'habitants. Remarca que es tracta de propostes que liderava ERC, i que continuarà posant damunt la taula per modernitzar la institució.

La Sra. Munté avança que el seu grup també votarà a favor d'aquest punt perquè els sembla del tot necessària l'exigència d'aquesta habilitació expressa amb rang de llei a fi que les administracions públiques puguin exercir l'acusació popular.

Posa de manifest que el redactat que se'ls proposa els sembla del tot adient per aconseguir l'objectiu que l'Ajuntament es pugui personar en causes judicials com a acusació popular. Recorda un fet que tots van lamentar, com va ser l'expulsió d'aquest ajuntament de la causa judicial que investiga les brutals càrregues policials de l'1 d'Octubre, de manera que evitar el risc que aquesta administració pugui ser expulsada d'altres causes judicials els porta a celebrar aquesta proposta i a votar-hi afirmativament.

El Sr. Sierra observa que el Sr. Serra ha dit que aquest ajuntament vetllarà per l'interès general dels veïns i les veïnes de la ciutat, i li pregunta de quins concretament. I justifica la pregunta atès que, en les mateixes circumstàncies, amb els mateixos il·lícits penals i en les mateixes condicions, l'Ajuntament ha decidit pel seu compte personar-se com a acusació popular en alguns casos i en altres no, i observa que és evident el biaix ideològic.

Avança que faran una abstenció, i anuncia que el seu grup del Parlament de Catalunya, el majoritari d'aquella cambra, farà una proposta d'esmena perquè s'objectivitzin els casos en què l'ajuntament de Barcelona es personi com a acusació popular; que es faci amb criteris objectius i amb independència del color polític d'un determinat ajuntament.

El Sr. Ramírez anuncia que el seu grup, per responsabilitat i per sentit institucional, votarà a favor d'aquesta iniciativa, que no pretén altra cosa que augmentar les competències de Barcelona i la seva Carta Municipal, legitimant l'Ajuntament perquè es pugui personar com a acusació popular i estigui habilitat legalment en defensa dels drets i interessos de la ciutadania.

Dit això, anuncia al seu torn que el seu grup parlamentari seguiran el tràmit d'aprovació d'aquest text, al qual presentaran algunes esmenes, atès que la realitat és que aquest govern municipal no sempre ha protegit tots els béns públics que cal protegir i ha utilitzat aquesta figura de manera arbitrària en benefici del seu interès polític; i recorda, en aquest sentit, que en el cas de les agressions a dues dones de la plataforma de la selecció espanyola aquest ajuntament no es va personar com a acusació popular.

La Sra. Parera apunta la reflexió que són vàries les sentències del Tribunal Constitucional i del Suprem contràries a què les administracions públiques puguin exercir una acusació particular, i entén que amb certa raó, ja que l'acció pública de la societat ja està representada pel ministeri fiscal. Per tant, diu que el fet que una administració pública pugui comparèixer com a acusació particular genera, com a poc, un alentiment dels procediments judicials, cosa que no es desitjable.

Dit això, anuncia que votaran en contra d'aquesta proposta perquè entenen que s'intenta aprovar per la porta de darrere, cosa que no els sembla acceptable; assenyala que un canvi d'aquesta magnitud mereix un debat i la tramitació ordinària d'una llei específica, si mes no per avaluar els costos econòmics i les implicacions que tindria la mesura, si tots els supòsits estan recollits o no, o si requereix una contractació externa.

El Sr. Serra agraeix els comentaris de tots els grups i el suports dels que han votat a favor, atès que considera satisfactori poder avançar en un consens ampli.

Comenta, en referència a les intervencions dels grups de Ciutadans i del PP quant als criteris per personar-se com a acusació popular, que hi ha un decret de l'Alcaldia, de 6 de març de 2019, que estableix quins són aquests criteris, que són els s'estan aplicant. I puntualitza que justament perquè s'apliquen, l'Ajuntament s'ha personat en un cas d'una dona agredida per retirar llaços grocs de l'espai públic.

Conclou, per tant, que s'actua amb els mateixos criteris i objectivitat en tots els casos.

A la Sra. Parera, li recorda que fa ja un parell de setmanes que intenten reunir-se amb ella i no ha estat possible per causa de l'agenda, i confia poder parlar aviat amb ella d'aquest assumpte.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i el vot en contra del Sr. Valls i de la Sra. Parera.

9. (4070/2019 (ICUB)) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Científic de l'Ajuntament de Barcelona, a la Facultat de Nàutica de Barcelona, en el seu 250è aniversari, per la seva actuació formativa i docent de qualitat reconeguda amb l'objectiu de formar professionals altament qualificats i per la seva contribució a fer de Barcelona una capital marítima.

El Sr. Puig avança que el seu grup votarà a favor de l'atorgament d'aquesta medalla, i entén que un aniversari és bo per parlar del present o de la resiliència de la institució que ha superat més de dos segles d'història convulsa, o es pot parlar de la fundació. Així doncs, comenta que l'Escola de Nàutica es va fundar fa dos-cents cinquanta anys, quan a Barcelona no hi havia universitat, i l'única a Catalunya era la de Cervera, llavors un cau de dogmatisme religiós absolutament oposat als batecs de la Il·lustració. Afegeix que també començava a afluir el despotisme borbònic i s'havia permès que els dirigents de Catalunya, els comerciants sobretot, fundessin una institució, la Junta de Comerç, que la primera cosa que va fer va ser crear l'Escola de Nàutica. Remarca que això va ser possible perquè la Junta havia mantingut, felicitment i sorprenentment, una ideologia de més de cinquanta anys d'antiguitat amb el lema de convertir Catalunya en l'Holanda de la mediterrània; i posa en relleu que el primer que van fer per interpretar aquesta ideologia va ser crear una escola.

Considera que avui és un moment oportú per celebrar que durant tres-cents anys Catalunya hagi mantingut aquest objectiu, i per dir que no sempre han estat fidels a aquesta idea. Constata que, de fet, avui no estan dedicant prou esforços, ni l'Ajuntament, ni la Generalitat, ni l'estat, a l'ensenyament. I, per tant, Holanda té una escola de més qualitat i més equitativa que la de Catalunya.

El Sr. Subirats, després d'aquesta introducció de caràcter històric que ha fet el regidor Puig, i que comparteix plenament, celebra que avui arribi a bon port la concessió d'aquesta medalla a la facultat de Nàutica, que fa dos-cents cinquanta anys solcant la història. Aprofita per saludar al vicerector de la UPC, Estanislau Roca, i a Juan Antonio Moreno, vicedegà de la facultat de Nàutica, que avui els acompanyen, que com molts altres responsables al llarg de tots aquests anys han procurat i procuren que aquesta nau acadèmica i científica, la més antiga d'Espanya, navegui amb bon rumb.

Observa que el regidor Puig parlava de l'època fundacional de l'escola, quan Sinibald de Mas, que va ser el seu primer director, es va comprometre a ensenyar les regles geomètriques i cosmogràfiques, a més de les operacions de navegació i astronomia aplicada als seus estudiants, i l'activitat de l'escola va anar creixent fins arribar on són avui.

Comenta que l'escola es va instal·lar en diversos espais de la ciutat, i avui dia té la seu al Pla de Palau, i el 1990 es va fixar el pas a la UPC amb la facultat de nàutica i la seva consegüent incorporació als estudis de nivell superior.

Remarca que la relació entre les universitats i els centres d'estudis superiors es reforça amb aquest aniversari, i amb la concessió d'aquesta medalla; i entén que haurien de treballar tots plegats per donar encara més importància a l'educació i la ciència a la ciutat.

El Sr. Escudé també apunta com a referent el primer director de l'Escola de Nàutica, Sinibald de Mas, i la represa de la tradició marítima totalment perduda que era una exigència del sector comercial i, per tant, calia formar pilots i navegants.

Posa en relleu que l'Escola de Nàutica de Barcelona és la més antiga de totes les que hi ha a Espanya, i poques institucions del país compten amb tants anys d'activitat ininterrompuda.

Conclou que la concessió d'aquesta medalla és molt més que merescuda a una institució que ha marcat la història de Barcelona durant dos segles i mig. Apunta que la creació de la institució a mitjan segle XVIII va estar molt lligada a dos elements clau i necessaris per a la ciutat en aquell moment, com era la recuperació de la tradició marítima i l'impuls de l'activitat comercial; i la seva tasca de l'inici va ser decisiva per fer de Barcelona una capital mediterrània. Indica que les dècades següents a la seva fundació la ciutat es va obrir al món, passant dels antics molls i drassanes a comptar amb un port que va permetre el seu impuls i creixement.

Remarca que l'Escola de Nàutica no només té història, sinó present i futur, ja que actualment la Facultat de Nàutica és un dels principals centres nàutics d'arreu del món, que exporta professionals a les empreses del sector marítim i portuari, actualment ja s'hi han format més de dos mil professionals que treballen com a personal altament qualificat.

La Sra. Vila destaca que l'Escola de Nàutica és una de les institucions més longeves de Catalunya, que ha fet grans aportacions a l'economia i a la societat, tal com ja s'ha esmentat en les intervencions que l'han precedit.

Constata que la relació de Catalunya i Barcelona amb el medi marítim conforma la seva història i la seva cultura, també la manera de fer; durant segles el mar ha significat desenvolupament de l'economia –recorda l'època dels Consolats de Mar–, i més recentment l'obertura i expansió cap a la via atlàntica. Posa en relleu que l'Escola de Nàutica significa tradició però també modernitat, i origen del Museu Marítim de Barcelona, un referent en el seu camp museístic; igualment, ha suposat docència, investigació, divulgació i preparació dels millors professionals, sent pionera en tots els estudis relacionats amb la mar i ha posat uns valors centrals que han significat el millor que pot donar la ciutat i el país i en els quals s'han de continuar emmirallant.

El Sr. Sierra saluda els representants de la Facultat de Nàutica que avui els acompanyen, per recordar tot seguit que l'Escola de Nàutica es va establir a Barcelona el 1769. Puntualitza a la intervenció del Sr. Puig que aquesta escola no va ser el primer que va fer la Junta de Comerç en ser creada, sinó que va trigar nou anys d'ençà d'aquell moment, però diu que si el Sr. Puig vol fer mèrits per ser fitxat com a historiador en alguna plataforma com Òmnium, no hi té res a dir.

Precisa, igualment, que Catalunya no pretenia ser Holanda, sinó obrir-se al mar, desenvolupar-se comercialment que era el que necessitava Barcelona; és per tant, una relació íntimament vinculada a la història de la ciutat. I afirma que allò que fa la Junta de Comerç és recuperar la relació, que ja existia d'antic, quan la ciutat era romana. I postil·la que Holanda no existeix, com tampoc existeix la república imaginària del Sr. Puig, sinó els Països Baixos, i que Catalunya és una comunitat autònoma.

Malgrat tot, participa als representants de l'Escola de Nàutica l'agraïment i el reconeixement del seu grup, i constata que avui fan justícia i honoren una institució amb dos-cents anys d'història, i els qui com ell són navegants ho posen molt en valor per les titulacions que ofereix. I aprofita per reclamar que els donin unes instal·lacions noves a la nova bocana del port perquè la institució continuï creixent; i entén que, fins i tot, es podrien mantenir les dues seus, una amb funcions institucionals de representació, i l'altra a la bocana; com també té una sala dedicada en aquest ajuntament, el saló del Consolat de Mar.

Finalment, desitja a l'Escola de Nàutica una llarga vida d'èxits professionals.

El Sr. Bou constata que la concessió de la medalla d'or de la ciutat sempre és una satisfacció perquè significa premiar i valorar persones i institucions que, per la seva trajectòria, representen un exemple per a la ciutadania.

I posa en valor aquest cas pel fet que s'atorga a una institució centenària que, tot i que per a molts sigui una gran desconeguda, fa una tasca silenciosa i eficaç des de fa molts anys. Constata que d'ençà que l'Escola Nàutica va començar a fer les seves primeres passes a mitjan segle XVII sota la direcció de Sinibald de Mas, fins a l'especialització i excel·lència que ha aconseguit a l'actualitat amb la pertinença a la UPC, ha passat molt de temps i moltes

històries sobre els llocs més recòndits del món que podrien explicar-los els navegants, els estudiants que han ocupat les seves aules durant aquests dos segles i mig.

Posa en relleu que es tracta de la facultat de Nàutica més antiga d'Espanya, que entronca amb la millor tradició marinera, que va conduir intrèpids aventurers a protagonitzar algunes de les pàgines més importants de la navegació mundial; i l'encomiable vocació marinera de Barcelona, que durant l'Edat Mitjana va impulsar l'expansió de la Corona d'Aragó cap a Itàlia i més enllà, creant tot un empori mediterrani.

Destaca que tot això, i moltes altres coses sintetitzen aquests dos-cents cinquanta anys d'història de la facultat de Nàutica que avui reconeixen amb aquest guardó; una institució del present, que viu amb orgull del passat, i que es projecte en el futur amb els múltiples projectes que desenvolupa a l'actualitat.

Per acabar, es dirigeix al regidor Puig, i diu que la influència borbònica econòmicament parlant ha estat extraordinàriament positiva per a Catalunya, afirmació que no és seva sinó de Vicens Vives.

El Sr. Valls diu que li agraden molt els debats històrics, i certament aquest dos-cents cinquantè aniversari és una bona ocasió per recordar aquesta institució, i el seu paper en una ciutat mediterrània i comercial; així, la història serveix per recordar bons i mals moments d'una època, d'una societat, o d'una ciutat.

Felicitat també a la facultat de Nàutica pel seu aniversari, i expressa tot el suport del seu grup per l'atorgament d'aquesta merescuda medalla d'or, no només per recordar el passat gloriós, sinó també perquè la facultat de Nàutica de Barcelona ha de ser un dels actors de l'aposta de la ciutat per l'economia blava, per mirar el futur i no utilitzar la història per raons polítiques o ideològiques, que encaixen amb el revisionisme, i estan molt acostumats a això en aquesta cambra cada vegada que s'aborda un assumpte històric.

Constata, doncs, que allò més rellevant és el futur, ampliar les bases de les indústries i de les activitats professionals, esportives i nàutiques. I comenta que si el mar es va obrir novament a la ciutat els anys noranta era amb el repte d'esdevenir novament una gran ciutat marítima.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

10. (65-2020) Modificar l'annex 2 de l'Acord del Consell Plenari del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos. Publicar aquest acord i els seus annexos a la Gasetta Municipal i al web municipal.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i de la Sra. Parera.

11. (2019/147) Resoldre les al·legacions formulades durant el període d'exposició pública del Reglament de funcionament del Consell Municipal de Cooperació Internacional, aprovat inicialment per acord de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció de 20 de novembre de 2019, d'acord amb l'informe que obra a l'expedient i es dona per reproduït a efectes de motivació. Incorporar les al·legacions estimades en el text que se sotmet a aprovació definitiva. Aprovar definitivament el

Reglament de funcionament del Consell Municipal de Cooperació Internacional. Publicar-lo al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, a la Gasetta Municipal i al web municipal. Aprovar el canvi de denominació del Consell, de Consell Municipal de Cooperació internacional per al desenvolupament a Consell Municipal de Cooperació internacional.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

12. (156/2019 DSAJ) Resoldre les al·legacions formulades durant el període d'exposició pública del Pla Local de Seguretat Viària 2019-2022 de Barcelona, aprovat inicialment per acord de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció de 20 de novembre de 2019, d'acord amb l'informe que figura a l'expedient i es dona per reproduït a efectes de motivació. Incorporar les al·legacions estimades en el text que se sotmet a aprovació definitiva. Aprovar definitivament el Pla Local de Seguretat Viària 2019-2022 de Barcelona. Publicar-lo al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, a la Gasetta Municipal i al web municipal.

El Sr. Batlle comenta que aquest pla va ser presentat i aprovat inicialment en la comissió de Presidència del novembre passat, en què es va fer un debat aprofundit sobre les seves característiques, i posteriorment es va obrir un període d'exposició pública durant gairebé tres mesos. Fa referència, també, a què s'ha presentat el pla local de seguretat viària en els espais de participació ciutadana relacionat amb la mobilitat i la seguretat.

Constata, doncs, que fins a dia d'avui han presentat i debatut en el si del Pacte per la Mobilitat, en els Consells de prevenció i seguretat de tots els Districtes, i en sessions monogràfiques de format més reduït.

Assenyala que durant el període d'exposició pública s'ha presentat un total de 105 al·legacions per part dels grups municipals, entitats que tracten assumptes de seguretat viària com el RACC, associacions de víctimes d'accidents de trànsit, associacions nacionals d'empreses del sector. Precisa que d'aquestes 105 al·legacions se n'ha estimat totalment o parcial un 83%, cosa que significa una bona entesa a l'hora de contemplar aquestes al·legacions que han enriquit el pla.

Confirma que no és un pla tancat en la seva aplicació i en el seu seguiment que s'haurà d'adaptar a les noves situacions donant-hi resposta i millorant les actuacions que convingui. Indica que la seva aplicació requereix la participació i col·laboració de les diverses àrees municipals, així com de tots els agents implicats en la seguretat viària, especialment que gerència de la Seguretat i Prevenció, guàrdia urbana, la direcció de serveis de mobilitat, l'Agència de Salut Pública de Catalunya, l'Àrea d'Hàbitat Urbà, els representants dels grups municipals, dels Districtes, l'IM d'Educació, entitats i agents de la societat civil implicats en la seguretat viària i les entitats que integren el Pacte per la Mobilitat.

Indica que faran un seguiment de periodicitat anual a fi d'avaluar la implementació del pla i els resultats obtinguts en termes de reducció d'accidents. Precisa que la comissió de Seguretat Viària quedarà encarregada de conduir aquesta tasca, i segons els resultats evidenciats s'hauran de fer els ajustaments corresponents, adaptant les prioritats establertes a les necessitats destacades, i mesures per a les noves situacions.

Informa que hi haurà un equip conjunt format per la guàrdia urbana i la Direcció de serveis de Mobilitat, que s'encarregarà de fer el seguiment del Pla, i s'ha configurat una taula de comprovació amb un seguit d'indicadors que permetin confrontar els futurs resultats del pla amb els objectius definits.

Apunta que altres accions per reforçar el Pla de seguretat viària són l'impuls d'un grup de treball sobre mobilitat i seguretat. Finament, manifesta que el pla està en línia amb la Declaració Institucional a favor de millorar la seguretat viària que va aprovar el Fòrum de Seguretat Viària el novembre passat i que té com a objectiu aconseguir una ciutat més amable, en què la prioritat siguin els col·lectius més vulnerables, posant èmfasi en els vianants, pacificar els entorns escolars, fomentar l'ús del transport públic, millorar la integració de ciclistes i vehicles de mobilitat personal, implementar un pla estratègic per a motoristes com a col·lectiu més vulnerable, involucrar les empreses en la salut dels treballadors, millorar la seguretat dels vehicles de motor i promoure una convivència entre les persones usuàries dels diferents mitjans de transport urbà per minorar els accidents.

Informa que abans de Setmana Santa convocarà tots els grups municipals a una primera sessió per establir els paràmetres de seguiment; i agraeix, per acabar, la participació dels grups i els convida a afegir-se a l'aprovació d'aquest pla.

El Sr. Coronas indica que el 2019 a Barcelona van perdre la vida 22 persones a causa d'accidents de trànsit, i entén que està bé fer aquest recordar-les avui que parlen de la seguretat viària en aquesta cambra.

Dit això, constata que a Barcelona es produeix una mitjana diària de trenta-dos accidents vinculats al trànsit o a la mobilitat, de manera que considera que és evident que amb aquestes dades no poden ser conformistes i, fins i tot, haurien de ser transgressors amb tot allò que han fet fins ara, ja que les dades palesen que no ho han fet prou bé.

Recorda que el seu grup va dir en comissió que consideraven que aquest pla era continuista, i una vegada revisades els respostes a les al·legacions, han constatat novament aquest continuisme, ja que la majoria de les al·legacions que el seu grup va presentar han estat acceptades parcialment, justificant-ho dient-los que el que demanen ja s'està fent.

Posa de manifest que hi ha alguns elements clau quant a la seguretat vial que cal revisar, i que de certa manera estan recollits en el pla tot i que sense concreció. Apunta, en primer lloc, la necessitat de reduir la velocitat a la ciutat on es condueix massa de pressa; en segon lloc, indica que hi ha alguns punts negres que s'han de revisar amb urgència; i, en tercer lloc, assenyala que allò que fa referència a la senyalització, especialment en la del paviment, observa que es pot canviar el color de determinats carrils, cosa que afavoriria la visibilitat.

Anuncia que el seu grup farà un vot favorable malgrat que no els agrada el Pla, i ho justifica perquè, finalment, l'objectiu no és l'instrument que avui aproven, sinó que ha de ser el que comparteixen tots, i és la necessitat de millorar les xifres a la baixa.

El Sr. Martí Galbis observa que van votar favorablement l'aprovació inicial del Pla, amb el compromís que es treballaria per millorar-lo. Coincideix amb el representant del grup d'ERC que és un pla continuista i poc ambiciós. Indica que el seu grup va presentar fins a una

vintena d'al·legacions, algunes de les quals han estat acceptades parcialment o totalment. Diu que, per tant, esperen la convocatòria anunciada pel Sr. Batlle per poder treballar al respecte ja que ho imposa l'alt índex d'accidentabilitat que hi ha a la ciutat i cal atacar les causes d'arrel. Posa de manifest que hi ha causes que són conegudes i històriques, i altres que són noves arran de la proliferació de vehicles de mobilitat personal que incrementen els riscos; constata, igualment, que hi ha manca de compliment d'ordenances municipals, i també d'incompliment de l'autoritat de la guàrdia urbana, que en molts casos provoquen increment de la sinistralitat i augmenten els riscos que assumeixen les persones.

Conclou que tenen molta feina per endavant, i no poden tenir manca d'ambició; insisteix que no es poden mantenir a la ciutat setanta-dos punts negres, tal com es diu al Pla. Avisa, per tant, que s'haurien de proposar amb fermesa la reducció del cinquanta per cent, com a mínim, durant aquest mandat.

Recorda que vénen d'un 2019 sense Pla de seguretat vial a la ciutat, i que el vigent va acabar el 2018, i no n'entra un de nou fins aquest any, i alerta que no poden treballar amb la inèrcia del 2019 per lluitar contra aquesta xacra que té la ciutat.

Confia, doncs, que entre tots, amb la guàrdia urbana i els serveis de mobilitat d'aquest ajuntament puguin fer feina per reduir els índexs d'accidentalitat de Barcelona.

El Sr. Sierra també anuncia el vot favorable del seu grup, tal com van expressar en l'aprovació inicial, i diu que ho fan, entre altres coses, perquè el seu és el grup municipal que més al·legacions va presentar, un total de 38, de quals 31 han estat acceptades totalment o parcial.

Subscriu, com deia el Sr. Coronas, que no es tracta d'abaixar unes xifres, sinó que estan parlant de salvar vides i, per tant, tothom hi està obligat a col·laborar en la mesura de les seves possibilitats.

Precisa que la majoria d'al·legacions que han presentat van en la línia de protegir les persones més vulnerables en els accidents de trànsit, els vianants i els motoristes, que són la carrosseria del vehicle, i els més exposats a tenir un final tràgic en cas d'accident.

Indica que han implementat que es facin les zones avançades en la majoria de semàfors de la ciutat, i que les pintures siguin totes antilliscants. Lamenta, però, que no se'ls hagi acceptat l'eliminació de determinades barreres arquitectòniques per a persones amb mobilitat reduïda, cosa que també ajudaria les xifres de sinistralitat.

Això no obstant, destaca que se'ls ha acceptat el plantejament dels carrils bici pel que fa a una implantació correcta, és a dir, eliminar els que van en contra direcció o de doble direcció a fi que siguin més segurs per a un col·lectiu també vulnerable com són els ciclistes.

Finalment, destaca la necessitat d'augmentar la plantilla de la guàrdia urbana pel que fa a la divisió de trànsit.

El Sr. Bou agraeix al tinent d'Alcaldia l'exposició que ha fet sobre el Pla, que ja avança que votaran favorablement.

Posa de manifest que el Pla local de Seguretat viària de Barcelona 2019-2020 és el punt de partida per enfortir la seguretat vial, reduir l'accidentalitat i planificar la mobilitat a la ciutat a fi que sigui segura, sostenible i eficient en concordança amb les polítiques estratègiques de la DGT i el pla estratègic de Seguretat viària de Catalunya.

Observa que el Pla que han discutit en la comissió de Presidència amplia i actualitza l'estratègia de seguretat viària de Barcelona i planteja noves formes de gestió de la mobilitat personal i, fins i tot, aquelles que són part del sistema d'activitats econòmiques en l'espai urbà.

Destaca la importància de posar en marxa al més aviat possible aquest pla atès el gran nombre de reptes que tenen davant, i partint dels objectius assolits el 2018. Per tant, diu que s'espera reduir el nombre de víctimes mortals d'un 20% i els danys greus d'un 16%. Apunta que els esforços s'han de concentrar en les mesures tècniques normatives i urbanístiques, els controls i, sobretot, l'aplicació de la llei; i afegeix que la clau de l'èxit també rau en la comunicació i la divulgació permanent sobre la seguretat viària i en la protecció dels col·lectius més vulnerables.

Alerta que no es poden escatimar esforços en prevenció; i valora molt positivament, en nom del seu grup, el fet que aquest pla sigui dinàmic i viu, i que permeti implementar observacions i correccions si convé.

El Sr. Valls reitera el que ja va expressar en la discussió que sobre aquest pla van tenir en la comissió de Presidència, i que palesa molt bones intencions. Tanmateix, remarca que ara cal donar resposta als reptes que es plantegen a Barcelona.

Recorda que ja va dir que, d'entrada, li sembla un pla una mica massa genèric, i amb un problema de traçabilitat dels indicadors, i espera, tal com ha han expressat els representants de tots els grups, iniciatives i accions que tinguin resultats en forma de disminució de la sinistralitat. Per tant, apunta que cal trobar la manera de mesurar si s'aconsegueixen els objectius o no; constata que a Barcelona hi ha una indisciplina molt greu en matèria de trànsit, que passa a totes les grans ciutats; però també hi ha poca presència de la guàrdia urbana al carrer.

Indica que en una tasca tan important com la prevenció d'accidents, que en gran part depèn de la mobilitat interna de la ciutat, cal un transport públic que funcioni molt millor que el que tenen i que realment aconsegueixi treure de circulació vehicles privats.

Afegeix que un altre punt important és el relacionat amb les zones escolars, i cal treballar la pacificació d'aquestes zones i aprofundir en solucions que tinguin en compte mitjans tecnològics que ajudin a suplir la falta d'agents de la guàrdia urbana.

Quant a les al·legacions que el seu grup va presentar, diu que comprenen els arguments que els donen per acceptar-les parcialment; i precisa que en la valoració s'indica que una d'elles és molt estimable, atès que durant el mandat es crearà una mesura específica amb un pla d'estacionament per a motocicletes. Indica que en un altre cas d'estimació parcial, s'assenyala que es farà un estudi de viabilitat de la part no acceptada, i confirma que

n'estaran pendents en ambdós casos, però en vista de les intencions confirma que votaran favorablement aquest Pla.

El Sr. Batlle agraeix el suport unànim i puntualitza que fixen cinc objectius prioritaris en la pacificació dels carrers, generalitzant les zones trenta; 140 pacificacions en entorns escolars; atenció a l'impacte de les noves formes de mobilitat, especialment els vehicles de mobilitat personal; millores urbanístiques en l'espai públic per augmentar la seguretat viària; i, per descomptat, la reducció de la sinistralitat.

El Sr. Bou considera que entre tots han d'anar teixint i millorant aquest pla de seguretat, tenint en compte que gairebé tot està per fer.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

13. (s/n) Nomenar la Ima. Sra. Francina Vila i Valls presidenta de la Comissió d'estudi de l'aplicació de la Declaració d'Emergència Climàtica constituïda per acord del Plenari del Consell Municipal adoptat en sessió de 31 de gener de 2020; i nomenar vicepresident de l'esmentada Comissió l'Im. Sr. Eloi Badia Casas.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sants-Montjuïc

14. (19PL16709) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a la regulació de l'ampliació de l'escola Josep Tous; promogut per les Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte d'Horta-Guinardó

15. (19PL16680) Donar conformitat al Text Refós de la Modificació puntual del Pla General Metropolità en l'àmbit Llobregós - Can Mateu, d'iniciativa municipal, que recull i integra en un únic text adaptat, el document aprovat provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 3 de maig de 2019, al qual s'incorporen les prescripcions assenyalades a l'acord de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona (sessió de 28 de juny de 2019) d'aprovació definitiva de la Modificació puntual del Pla General metropolità en l'àmbit Llobregós - Can Mateu, supeditant la publicació al DOGC i conseqüent executivitat de l'acord al compliment de les prescripcions imposades; tot això de conformitat amb l'informe de les Direccions de Serveis de Planejament i d'Actuació Urbanística que consta a l'expedient i, a efectes de motivació, s'incorpora a aquest acord; trametre aquest acord, juntament amb l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/628) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer. Posar en marxa una oficina o servei exclusiu per l'àmbit del 22@ que tingui per objecte recuperar el lideratge i impuls de l'administració en aquest territori. Segon. Una oficina o servei que ha de treballar per mantenir el pols a les àrees del 22@ que han quedat excloses de la suspensió de planejament i de llicències – gestionant i promovent sòl, habitatge i equipaments ja previstos –, alhora que ha de dur a terme els treballs de revisió que es volen emprendre en aquelles àrees on s'ha aplicat la suspensió. Tercer. Que el Govern municipal doti aquesta oficina o servei dels recursos materials i humans propis i necessaris per desplegar aquest impuls en els camps urbanístics, de promoció econòmica i de promoció social; complementant iniciatives com BIT-Habitat. Quart. En el camp urbanístic, les tasques de l'oficina o servei han de cobrir totes les dimensions des del planejament, la gestió urbanística, la urbanització i l'edificació, facilitant una finestreta única de relació amb els privats i amb els veïns i veïnes. Cinquè. En el camp de la promoció econòmica i la promoció social desplegant programes i accions integrals i inclusives en el conjunt del territori 22@.

La Sra. Buhigas indica que avui porten a la consideració del Plenari una proposta per posar en marxa una oficina, o un servei municipal exclusiu, íntegrament dedicat a l'àmbit del 22@ i al seu desplegament.

Comenta que les darreres setmanes les decisions que s'han pres sobre aquest àmbit han estat publicades àmpliament, i ja s'apuntava la qüestió del la creació d'aquesta oficina; això no obstant, el seu grup ha considerat pertinent presentar aquesta iniciativa.

Precisa que una oficina o un servei poden tenir per objecte coordinar àrees municipals i facilitar, com a finestreta única, la relació entre l'administració i els privats i la ciutadania. Tanmateix, manifesta que, a parer seu, amb això es quedarien curts, ja que l'ambició estratègica seria mínima, i per aquest motiu porten aquesta proposició al ple.

Recorda que fa vint anys el pla 22@ plantejava la transformació d'un territori d'activitat econòmica a la ciutat en un de nova activitat econòmica que segueix uns altres paràmetres, entre els quals la diversitat tipològica, la combinació d'usos, la qualitat de les infraestructures i de l'espai públic i, en particular, els desplegament de les TIC. Assenyala que en aquell moment el pla iniciava el seu desplegament amb una l'Oficina del 22@.

Apunta que és una condició necessària per al seu desplegament la redacció i aprovació dels plans urbanístics, però no suficient. Remarca que el desplegament dels plans és allò que realment aconseguirà l'acció transformadora que ha de millorar les condicions d'un territori; que obrirà noves oportunitats de desenvolupament allà on es desplegui.

Constata que els responsables d'aquella època eren conscients que l'ambició del plantejament estratègic requeria una governança a la mateixa altura i, de fet, es tractava d'una opció de bon govern, entès com a lideratge públic en forma d'oficina, que ha estat un dels instruments clau del 22@ i molt rellevant en la concepció de model d'èxit que és arreu.

Destaca que aquest lideratge públic és clau per impulsar, conduir i orientar la transformació.

Comenta que en les consultes que ha fet freqüentment a l'hemeroteca per preparar aquesta qüestió, ha pogut confirmar la raó del lideratge i l'ambició que avui reclamen en aquesta cambra. Precisa que, aleshores, el sector privat es queixava de la dificultat que plantejava el territori, amb una estructura complexa de la propietat, diversa i molt esmicolada; i el sector públic, malgrat no tenir ni un sol metre quadrat a la zona, tenia la intenció expressa de liderar la transformació i de garantir la seva qualitat, així com respondre a les necessitats estratègiques de Barcelona i la seva àrea metropolitana.

Entén que hi ha qui pensa que la qualitat l'aporta l'arquitectura dels edificis, i sobre això tothom pot opinar, però afirma que no és només això, sinó que significa que amb unes regles del joc genèriques, que és el que fa una modificació de PGM, les solucions concretes poden tenir diverses formes. Remarca la importància de conduir aquestes opcions i tenir cura dels detalls; que el lideratge del 22@ des de l'administració permet construir experiència i aplicar-la a mesura que es va desplegant el pla.

Assenyala que aquesta experiència i aprenentatge només es pot donar quan es té al cap la fotografia global del que està passant, i en tots els estadis de la transformació, els visibles, com són les edificacions, i els que no ho són com els processos de gestió urbanística.

Subratlla que això suposa tenir el coneixement del que està succeint en el territori, de la transformació que va prenent forma amb solucions diverses; i també significa orientar-la i anticipar-se a les dificultats i a un context canviant en el temps.

Diu que el tancament de l'Oficina 22@, incompreensible per a alguns, va significar la pèrdua d'aquest lideratge públic, que es va deixar en mans dels agents privats, els quals van continuar desplegant el pla. Adverteix, però, que la feina del sector privat no és garantir coherència o qualitat en conjunt, ni es basa en una visió de futur, sinó, únicament, per desenvolupar la seva peça.

Per tot plegat, reitera la importància de recuperar aquesta Oficina i, principalment, el seu esperit, que per al seu grup té més a veure amb un concepte de task force que no pas pròpiament d'oficina, i que no només aspira a coordinar i gestionar sinó que té la voluntat de liderar, orientar i conduir; en definitiva, de construir l'acció dels privats i del sector públic amb els objectius de trobar equilibris i mixtura d'usos.

Remarca que aquesta task force ha de comptar amb els recursos humans tècnics, materials i econòmics per poder dur a terme la seva tasca correctament, i que ha de treballar per impregnar de la seva acció els àmbits de transformació que han quedat fora de la suspensió de llicències o bé dins.

Afegeix que també ha de servir per intensificar l'acció en els solaris públics; i, finalment, subratlla que la task force ha de treballar intensament durant els quatre mesos de suspensió en la concreció de l'acord que té el govern.

Constata que l'ambició que se li demana no és menor i, per tant, que cal actuar en conseqüència. I reitera la necessitat de dotar aquesta Oficina amb recursos tècnics, humans, econòmics, materials i amb un mandat clar.

El Sr. Martí Galbis comenta que han transcorregut deu dies d'ençà que es va precipitar la moció d'urgència presentada pel govern a la comissió d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures i Mobilitat per aprovar la suspensió de llicències al 22@. Assenyala que encara estan avaluant-ne l'impacte i les conseqüències de present i de futur que pot tenir per a tot l'àmbit del 22@.

Apunta que molts experts dels sectors de l'urbanisme, immobiliari i de l'economia productiva han manifestat els seus dubtes respecte a aquesta suspensió i, també, les seves crítiques a la viabilitat de la iniciativa.

Recorda que el seu grup es va abstenir en la votació d'aquesta suspensió de llicències perquè encara tenen alguns dubtes al respecte, i posa de manifest que la iniciativa és fruit d'un profund divorci entre els socis de govern d'aquest ajuntament. Entén que tothom sap que la visió del PSC i la de Barcelona en Comú quant a l'abast de la mesura no és la mateixa i, en conseqüència, s'ha optat per una solució de compromís que ha portat a limitar l'impacte de l'actuació, fent que només afecti el 21,5% del territori del 22@, i que el període de la suspensió sigui de quatre mesos i no pas d'un any.

Considera, doncs, que tenen un problema que han de saber gestionar en benefici del projecte 22@, que ha tingut un èxit parcial i que ha de continuar sent d'èxit en futur.

Assenyala que volen aprofitar el debat de les proposicions d'ERC i la del PP per reiterar les reserves del grup Junts per Catalunya al respecte per un seguit de raons. Així, alerta, en primer lloc, que es pot amenaçar el futur del 22@ per la incertesa sobre els plans reals del govern amb aquesta suspensió, i sabran quin és l'abast quan es presenti a aprovació inicial la modificació del planejament. També apunta que temen que es produeixi un increment desmesurat de la superfície destinada a habitatge; la paràlisi que pot provocar a l'activitat econòmica en un sector que concentra el 60% de les inversions de tota la ciutat en oficines; i, també, la inseguretats jurídica pròpia d'aquest tipus de mesures.

Fa notar que el govern municipal retreu als privats que durant anys no hagin impulsat els planejaments derivats, o que no hagin sol·licitat llicències d'obres –cosa lògica en un context de crisi immobiliària com el que s'ha viscut–, però ha de reconèixer que tampoc no ha fet els deures pel que fa a la construcció d'habitatge públic, ja que dels 3.700 pisos planificats en el 22@ tan sols se n'han edificat 1.800, i els darrers dos anys, en plena emergència d'habitatge, aquest ajuntament no ha construït cap habitatge en aquesta zona.

Quant a la proposició del grup d'ERC, indica que hi estan a favor, tot i que alerta que una oficina sense voluntat política de l'Alcaldia i de la regidoria d'Ecologia Urbana no podrà fer res.

El Sr. Corbacho diu que no acaba d'entendre el moment processal d'aquesta proposició. Indica que fa quinze dies que es va discutir en comissió la suspensió de llicències, que el grup d'ERC va votar a favor, i va posar molt d'èmfasi en què ho havia fet amb l'acord amb el govern i amb el convenciment que la suspensió duraria quatre mesos.

Observa que si aquest compromís continua vigent significa que el juliol d'enguany haurà finalitzat la suspensió de llicències, de manera que ja haurien d'estar discutint el nou pla el

maig. I valora que, si és així, el fons de la qüestió no és l'instrument que es necessita sinó el mateix pla i la possible modificació.

Per tant, considera raonable discutir, d'entrada, el pla. Comenta, en aquest sentit, que va dir a la Sra. Sanz que no s'havia de prejudicar que estarien apriorísticament en desacord, sinó que el seu posicionament seria en funció dels objectius del pla; i posava com a exemple que quan ell va ser alcalde, i segons la llei només havia de fer una reserva del 10% d'habitatge d'aprofitament mitjà, va fer una reserva del 30% per a habitatge públic.

Insisteix, doncs, que en primer lloc han de discutir seriosament el pla, i una vegada ho hagin fet, hauran de preguntar al govern quins instruments té per desenvolupar-lo; i, en cas que no els consideri suficients, és procedent dotar-se amb els instruments pertinents, entre els quals hi pot haver una oficina de les característiques que proposa el grup d'ERC.

Observa que en aquest consistori és molt difícil oposar-se a la creació de comissions – n'aproven en cada sessió plenària –, però atès que el seu grup no vol ser còmplice d'una inflació de comissions, en aquest cas faran una abstenció.

El Sr. Ramírez avança que el seu grup votarà favorablement aquesta proposició de creació de l'Oficina tècnica del 22@. Recorda que aquesta oficina ja va existir en el passat, i va desaparèixer el 2012 en l'operació amb què Bimsa, que és la societat encarregada d'executar les obres i actuacions urbanístiques, equipaments i infraestructures a Barcelona, va assumir la fusió de les empreses ProEixample, Pro Nou Barris, l'Agència de promoció del Carmel i Entorns, i 22 Arroba BCN. Afegeix que amb el tancament de l'Oficina arran d'aquesta fusió, Bimsa va passar a donar servei en l'àmbit de la col·laboració publicoprivada.

Posa de manifest, doncs, que Bimsa ja disposa de tots els elements necessaris per dur a terme el treball de gestió, desenvolupament i execució dels projectes, i entenen que instruments com aquesta oficina s'haurà de dotar de recursos humans, tècnics i materials.

Confirma que estan plenament a favor d'augmentar l'atractiu de l'àmbit d'actuació urbanística del 22@ a fi de destinar solars en desús a activitats d'investigació, comunicació, informació, emprenedoria i noves tecnologies, i també a la mixtura d'usos que permet l'habitatge dotacional.

Avisa que no s'ha d'oblidar, però, que la recaptació durant el 2019 va ser de més de mil vuit-cents milions d'euros en inversió, xifra que ha de ser indicativa de les oportunitats que ofereix aquesta zona de la ciutat, de manera que consideren que cal afavorir més el seu desenvolupament econòmic, més encara en un moment en què s'està revisant el PGM de l'àmbit després de vint anys a fi d'impulsar i desplegar el planejament urbanístic.

Igualment, valoren que la col·laboració publicoprivada ha de ser un factor essencial en el 22@ i, en aquest sentit, confirma que donen suport a la intenció de la proposició que l'administració faciliti l'arribada d'inversions en aquell territori, i també ha de vetllar perquè compleixin amb el que disposa el planejament, sense que això impliqui un fre ideològic de possibles inversions.

Afegeix que també cal tenir en compte les reivindicacions històriques dels veïns del districte que reclamen construcció d'equipaments, la millora de les infraestructures i de la xarxa de

transport públic que assumeixi la futura demanda creixent arran de la instal·lació de més empreses a la zona.

Reitera, per acabar, que estan a favor de la posada en marxa d'aquesta oficina tècnica en l'àmbit del 22@ per impulsar el lideratge municipal en aquest sector i millorar la col·laboració publicoprivada.

El Sr. Valls reconeix que el 22@ és una història d'èxit a Barcelona, i que ho ha estat gràcies a la complicitat entre el sector privat i el públic. Destaca que la ciutat necessita impuls, lideratge i col·laboració publicoprivada, que ha estat i ha de continuar sent la fórmula en molts àmbits.

En conseqüència, afirma que no poden permetre que el 22@ pateixi novament manca de diàleg i el bloqueig del mandat anterior. Constata que el 22@ és un pol d'atracció, d'innovació, d'emprenedoria, de talent i d'ocupació; un dels primers districtes urbans d'innovació a escala mundial, la famosa Manchester del sud, i com a tal cal tenir-ne cura i aprofitar-lo com a referent per a d'altres barris. Afirma que cal apostar i mantenir el seu caràcter productiu afavorint-hi les activitats intensives en l'àmbit del coneixement; cal propulsar la instal·lació de nous centres de creació de coneixement com les universitats, centres de recerca, de transferència tecnològica, o empreses innovadores, més encara després del que ha succeït amb el Mobile.

Apunta que cal mantenir un model de ciutat compacta i amb mixtura d'usos, que inclogui habitatge, serveis per a la ciutadania i per a les empreses, zones verdes i equipaments, conservant el patrimoni arquitectònic del passat industrial del districte, i creant les condicions per a la formació d'un ecosistema obert d'innovació.

En conseqüència, entenen que la creació d'una oficina o servei exclusiu per impulsar el 22@ és positiva i necessària. Això no obstant, diu que per aquests mateixos motius consideren necessari, a fi d'evitar agreujar la situació d'incertesa jurídica del districte i que podria repercutir molt negativament en el seu desenvolupament, que la suspensió de llicències d'enderroc, nova planta i rehabilitació integral, així com de llicències d'implantació de nous usos es limiti a quatre mesos i que no es prorrogui.

El Sr. Collboni afirma, d'entrada, que l'aposta del govern municipal per al desenvolupament del 22@ és determinada i ambiciosa, i que les mesures plantejades de caràcter urbanístic, i les que es proposaran les properes setmanes, tenen a veure amb la voluntat d'acabar un dels processos de transformació urbana més importants de la ciutat en l'etapa contemporània.

Precisa que l'ADN del que ha estat un procés de transformació que ha comportat que a dia d'avui hi hagi noranta mil persones treballant i més de deu mil empreses instal·lades en el sector del 22@ corroboren la importància d'aquesta actuació.

Indica que el govern municipal també ha expressat amb el pla econòmic la voluntat d'afavorir la creació de cent mil llocs de treball en economia verda, de base tecnològica i digital, i un dels pols de desenvolupament localitzat és justament el 22@, i l'àrea concreta i delimitada sobre la qual han pres decisions de caràcter urbanístic, on confirma que el compromís és de quatre mesos.

Subscriu plenament la proposta del grup d'ERC en el sentit que l'oficina no només ha de ser un ens administratiu i jurídic, d'interlocució amb els operadors, sinó que ha d'expressar la voluntat de la governança pública del nou desenvolupament del 22@, tal com s'havia fet en l'etapa d'expansió i de creixement d'aquest districte tecnològic, al barri del Poblenou del districte de Sant Martí, fet que cal tenir present en el seu planejament i desenvolupament.

Ratifica que comparteixen la forma i el fons del missatge que enviava fa poc la Sra. Buhigas, que és el de l'impuls i l'ambició; i aprofita per convidar tots els grups municipals a sumar-s'hi. Afegeix que tenen la intenció d'impulsar una mesura de govern sobre el 22@, que ha de contemplar mesures com la creació d'aquesta oficina, i que volen que obtingui el màxim consens possible del conjunt del consistori, atès que és una mesura de ciutat. Observa que el seu desplegament no és a curt termini, com s'ha vist històricament, ja que es basa en inversions i planificacions que es desenvolupen en força temps i, per tant, té una perspectiva en futurs mandats municipals durant la propera dècada.

Confia, doncs, que el debat sigui fructífer amb les aportacions dels operadors, dels veïns, de les entitats del barri i dels grups municipals que permeti culminar el procés de consolidació del 22@.

La Sra. Sanz agraeix al grup d'ERC la formulació d'aquesta proposició que considera que situa molt bé els objectius en el marc del 22@, que inclouen desenvolupar i completar una proposta històrica molt positiva per a la ciutat. Considera, a més, que la proposició insta a corregir l'error que va significar desfer l'empresa pública que desenvolupava aquesta feina en el marc del 22@, entre les anomenades Pros, que també operaven a l'Eixample i a Nou Barris, que feien la funció d'instruments per a l'equilibri territorial atès que conferien autonomia als districtes, que estaven a peu de carrer i permetien conèixer de primera mà les demandes de territori, del sector econòmic i els veïnats i desenvolupar-les i implementar-les.

Valora que aquell va ser un model d'èxit per al desenvolupament urbanístic de la ciutat, i que el govern de l'alcalde Trias, amb el suport del PP, va desfer. Per tant, entén que s'ha d'esmenar aquell error, que entre altres coses va significar fer perdre el nord als espais d'empoderament territorial a escala urbanística, i també va suposar una paràlisi clara en l'impuls del 22@, ja que va comportar zero inversions en aquell territori.

Assenyala que han intentat esmenar aquesta situació, tenint en compte la dificultat de crear noves empreses per les limitacions jurídiques existents, però confirma que tenen molt clara la importància de tirar endavant una oficina, de desenvolupar un instrument. Puntualitza que, d'una banda, han de parlar de les actuacions que s'han de desenvolupar en el 20% de parcel·les restants al 22@, i que són les que estan sotmeses al marge de quatre mesos per acabar de definir les normes i les propostes; però, d'altra banda, confirma que hi ha molta feina per fer mentrestant atès que hi ha moltes operacions en marxa. Així doncs, diu que tothom qui en aquest sector territorial té algun tipus de proposta a fer ha de trobar un espai de referència, a escala econòmica i de gestió urbanística. En conseqüència, agraeix novament la presentació d'aquesta proposició, i avança que ben aviat tindran notícies a fi de parlar del pla i de la mesura de govern que ha esmentat el Sr. Collboni.

La Sra. Buhigas agraeix els vots favorables a la proposició, i puntualitza que la millor manera de reduir la incertesa del sector privat en aspectes de desenvolupament urbanístic rau en el

lideratge del sector públic, entre altres motius perquè és qui té la competència i els mecanismes perquè el desenvolupament es faci en les millors condicions.

El Sr. Corbacho assenyala que el seu grup es va assabentar tres hores abans de la suspensió de llicències, i demana, per transparència, poder conèixer el pla abans de tres hores abans que es presenti.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb quatre abstencions –emeses pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló Corbacho–, i trenta-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

(M1923/628) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer. Posar en marxa una oficina o servei exclusiu per l'àmbit del 22@ que tingui per objecte recuperar el lideratge i impuls de l'administració en aquest territori. Segon. Una oficina o servei que ha de treballar per mantenir el pols a les àrees del 22@ que han quedat excloses de la suspensió de planejament i de llicències – gestionant i promovent sòl, habitatge i equipaments ja previstos –, alhora que ha de dur a terme els treballs de revisió que es volen emprendre en aquelles àrees on s'ha aplicat la suspensió. Tercer. Que el Govern municipal doti aquesta oficina o servei dels recursos materials i humans propis i necessaris per desplegar aquest impuls en els camps urbanístics, de promoció econòmica i de promoció social. Quart. En el camp urbanístic, les tasques de l'oficina o servei han de cobrir totes les dimensions des del planejament, la gestió urbanística, la urbanització i l'edificació, facilitant una finestreta única de relació amb els privats i amb els veïns i veïnes. Cinquè. En el camp de la promoció econòmica i la promoció social desplegant programes i accions integrals i inclusives en el conjunt del territori 22@.

Del Grup Municipal Ciutadans:

2. (M1923/627) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. No convidar a participar en la contractació menor (adjudicació directa) a empreses que estiguin sent investigades per corrupció en matèria de contractació pública. 2. Reservar la contractació menor per a aquells casos en què existeixi una situació puntual i emprar el procediment obert simplificat sumari o obert simplificat en la resta de prestacions que tinguin caràcter recurrent. 3. Que les autoritzacions de despesa genèriques i les bestretes de caixa fixa tendeixin a la seva desaparició, utilitzant-se en situacions puntuals i de caràcter residual. 4. Que, en els procediments oberts, en la fase de valoració de les ofertes, en la mesura que sigui possible, els criteris d'avaluació no subjectes a judicis de valor (valoració objectiva), això és, valorables de manera automàtica, prevalguin sobre els criteris subjectes a judici de valor (valoració subjectiva). 5. Que les modificacions contractuals, això és, la potestat del ius variandi, s'exercitin de manera excepcional i justificada en l'expedient de contractació i sense alterar la naturalesa global del contracte inicial. 6. Que s'estableixin totes les mesures possibles de vigilància i detecció de pràctiques col·lusòries entre empreses que puguin concórrer agrupades en Unions Temporals d'Empreses (UTE) fictícies. 7. Com a exercici de transparència, posar en pràctica un Pla d'Integritat en un procés de contractació. 8. Que, excepte incidències d'ordre pressupostari, es publiqui, durant la primera quinzena del mes de gener de cada any, en el Portal de Transparència i en el Perfil del Contractant, la planificació anual de la contractació i es publiqui la relació de la contractació menor durant els quinze dies posteriors a la finalització del trimestre. 9. Que s'iniciï una campanya de difusió i coneixement

sobre la Bústia Ètica i de Bon Govern amb la finalitat d'afavorir la detecció de possibles conflictes d'interessos en els processos de contractació pública.

Se sotmet a votació el text transaccionat següent:

(M1923/627) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. No convidar a participar en la contractació menor (adjudicació directa) a empreses que estiguin sent investigades per corrupció en matèria de contractació pública. 2. Reservar la contractació menor per a aquells casos en què existeixi una situació puntual i emprar el procediment obert simplificat sumari o obert simplificat en la resta de prestacions que tinguin caràcter recurrent. 3. Que les autoritzacions de despesa genèriques i les bestretes de caixa fixa tendeixin a la seva desaparició, utilitzant-se en situacions puntuals i de caràcter residual. 4. Que, en els procediments oberts, en la fase de valoració de les ofertes, en la mesura que sigui possible, els criteris d'avaluació no subjectes a judicis de valor (valoració objectiva), això és, valorables de manera automàtica, prevalguin sobre els criteris subjectes a judici de valor (valoració subjectiva). 5. Que les modificacions contractuals, això és, la potestat del ius variandi, s'exercitin de manera excepcional i justificada en l'expedient de contractació i sense alterar la naturalesa global del contracte inicial. 6. Que s'estableixin totes les mesures possibles de vigilància i detecció de pràctiques col·lusòries entre empreses que puguin concórrer agrupades en Unions Temporals d'Empreses (UTE) fictícies. 7. Com a exercici de transparència, posar en pràctica un Pla d'Integritat en un procés de contractació. 8. Que, excepte incidències d'ordre pressupostari, es publiqui, durant la primera quinzena del mes de gener de cada any, en el Portal de Transparència i en el Perfil del Contractant, la planificació anual de la contractació i es publiqui la relació de la contractació menor durant els quinze dies posteriors a la finalització del trimestre. 9. Que s'iniciï una campanya de difusió i coneixement sobre la Bústia Ètica i de Bon Govern amb la finalitat d'afavorir la detecció de possibles conflictes d'interessos en els processos de contractació pública. "10. Las medidas enumeradas en los apartados anteriores se incorporarán como capítulo singular referido a la contratación pública en el Código ético y de conducta del Ayuntamiento de Barcelona, en el que establecerán los mecanismos para su efectiva aplicación."

La Sra. Guilarte indica que la contractació pública representa un 23,4% de la despesa pública segons dades recents de l'OCDE, és a dir, un 9,6% del PIB espanyol; tanmateix, confirma que, lamentablement, els diferents governs no sempre han estat un model d'exemplaritat pel que fa a la gestió del diner públic.

Assenyala que han pogut constatar casos escandalosos relacionats amb la corrupció a escala de contractació pública; així, esmenta el cas Pretòria del PSC; la Gürtel del PP o el 3% i les ITV del separatisme, entre molts altres.

Fa avinent que, segons la Comisión Nacional de Mercados y de la Competencia (CNMC), a Espanya s'han dilapidat més de quaranta-vuit mil milions d'euros en sobre costos injustificats per mitjà de males pràctiques de contractació pública; i apunta que, el 2017, el 98% dels espanyols deien que la corrupció era una cosa habitual al país.

En conseqüència, remarca la importància que s'estableixin, i sobretot que es compleixin, mecanismes eficaços de control preventiu per acarar aquestes irregularitats, i també fer front

als perjudicis tan enormes per a les finances públiques que suposen aquests malbarataments mitjançant la contractació pública.

Per tant, diu que consideren que és de vital importància que l'ajuntament de Barcelona i les seves empreses dependents adoptin, i compleixin, un seguit de mesures adequades per garantir l'eficiència, el bon govern i els principis de transparència, igualtat i llibertat d'accés a la contractació pública.

Assenyala que després d'analitzar a consciència durant mesos la gestió de l'anterior mandat del govern liderat per la Sra. Colau, i dels mesos que porten de l'actual govern de coalició de Barcelona en Comú i el PSC, han constatat amb molta preocupació i alarma que s'adjudica un 94% dels contractes públics a dit. I retreu a l'alcaldeessa que hagi acabat fent de l'excepcionalitat la norma; que hagi institucionalitzat els "dedazos", una mala praxi que voreja la legalitat i, a més, vulnera l'ètica.

Manifesta que, altrament, el seu grup està fermament compromès amb la regeneració i la racionalització dels recursos públics i, per tant, amb la transparència. En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta proposició que conté múltiples mesures que són d'obligat compliment per a qualsevol govern responsable i diligent.

Precisa que, entre moltes altres mesures, proposen no convidar a participar en la contractació pública empreses que puguin estar vinculades o investigades per corrupció en matèria de contractació pública, com és el cas d'Inipro, que exemplifica allò que aquest ajuntament no hauria de fer. Puntualitza que Inipro és una empresa implicada en suposades adjudicacions il·legals amb els ajuntaments de Tarragona i de Viladecans, governats pel PSC; i confirma que aquest ajuntament li ha adjudicat, durant quatre anys, vuit-cents contractes per un valor de gairebé vint-i-set milions d'euros.

Afegeix que també proposen reservar la contractació menor per a casos excepcionals i puntuals; i recorda que el Tribunal de Cuentas ja ha advertit aquest ajuntament amb un informe en què afirma que s'està abusant de la contractació menor, adjudicant a dit i, probablement, està incorrent en un possible fraccionament de contractes, cosa que va en contra de la llei.

Indica que passa el mateix amb la contractació menor per sota de tres mil euros, en què aquest ajuntament se situa al límit de la legalitat, i que ja s'havia previst reduir amb una instrucció a la Gerència municipal fins aconseguir eliminar-la; això no obstant, no s'ha fet res al respecte.

Afirma que amb les mesures que proposen també pretenen evitar que les modificacions contractuals es converteixin en un altre colador de nous contractes addicionals i, per tant, en un frau.

Tal i com recomana Transparència Internacional diu que volen que s'adopti un pacte d'integritat que millori la rendició de comptes, i que el govern publiqui d'una vegada la planificació anual de la contractació, així com els contractes menors que s'han adjudicat, cosa que el govern ha evitat, malgrat que el seu grup l'ha instat a fer-ho en diverses ocasions.

Conclou, doncs, que allò que demanen amb aquesta proposició és voluntat política i ètica, transparència, rendició de comptes –coses que l'actual govern practica més aviat poc–, i un bon govern per no posar en risc el diner públic.

El Sr. Castellana observa, en primer lloc, la importància de cenyir-se a la realitat, i no sap a qui es refereix la regidora Guilarte quan al·ludeix a casos de corrupció del separatisme, ja que ERC té una història de noranta anys sense cap cas de corrupció.

Dit això, observa que en una intervenció anterior el Sr. Corbacho ha parlat de "moment processal", i no sap si ara també estan parlant d'això o d'una altra qüestió; però sí que admet que el moment és molt peculiar, ja que Ciutadans engega una iniciativa per millorar la contractació pública i la transparència, quan aquesta mateixa setmana s'han assabentat del cas d'un assessor d'aquest partit, que redactava els recursos de Ciutadans a la JEC, sent-ne membre, i ell mateix resolvia aquests recursos i liderava la persecució política contra l'independentisme fent tot el recorregut de les actuacions. I considera que mai cap formació liberal, com s'autodefineix Ciutadans, acceptaria una cosa com aquesta.

Reconeix que hi ha un marge de millora en la contractació menor d'aquest ajuntament tal com diu l'informe del Tribunal de Cuentas, però entén que hi ha un problema de credibilitat quant a qui presenta aquesta iniciativa. Així, recorda que tres dels quatre alcaldes que el 2015 va obtenir Ciutadans a la comunitat de Madrid han tingut problemes de corrupció i de gestió pública.

Reitera que creu sincerament que han de ser rigorosos i aplicar-se en la formació pròpia el mateix el que proposen per a les cases comunes de tots plegats.

Entrant al detall de la proposició, demana un aclariment sobre el punt 4, que fa referència a la valoració objectiva o subjectiva, i pregunta si la subjectiva és el preu. Comenta, en aquest sentit, que el 2018 la tercera empresa que va obtenir més contractes d'aquest ajuntament va ser Sacir Social, una denominació certament contradictòria; i recorda que el seu grup va engegar la llei de contracte de serveis a les persones –que malauradament, no va prosperar però que confien que ho faci algun dia– que atacava justament coses com aquestes, i que realment les entitats del tercer sector i les entitats especialitzades puguin prestar un servei de qualitat a la ciutadania.

Diu que té poc més a afegir, tan sols acabar la seva intervenció amb la reflexió que la contractació pública és essencial, i genera un impacte important sobre el teixit productiu i marca les línies d'aquesta administració a l'hora de generar-lo així com la cohesió social.

El Sr. Mascarell observa que la Sra. Guilarte ha tingut mala sort fent aquesta proposta avui, ja que hauria d'haver començat la seva intervenció demanant disculpes, atesa la implicació de determinades persones vinculades al seu partit en processos, ja no de corrupció, sinó d'escàndol polític majúscul. Entén que si hagués començar per aquí podrien haver respost la seva proposta en uns termes més o menys amables, i amb la voluntat i la predisposició de treure el millor d'aquesta iniciativa.

Lamenta que no hagi estat així i considera que la regidora sap que la proposta que fa està muntada sobre intencions que la seva formació no compleix; i que tracta de posar en relleu

les contradiccions que puguin tenir els processos polítics en què Ciutadans no participa, però obviant el que està fent. Assegura que costa acceptar i d'acollir les lliçons del grup de Ciutadans.

Assenyala que hauria preparat la seva intervenció amb la intenció de fer una abstenció en el posicionament del seu grup respecte a la proposició, però valora que el més convenient perquè quedin les coses clares és votar-hi en contra.

Entén que no té sentit el que proposa la regidora Guilarte, i en els termes en què ho fa. Reconeix que a l'Ajuntament, com en totes les administracions, les coses es poden millorar; hi pot haver més transparència, els procediments poden ser millors, es pot produir una igualtat de tracte entre licitadors, i s'ha d'evitar tot tipus de favoritisme i de corrupció. Considera que tot això són aspiracions correctes i el seu grup les defensa. Assegura que volen aquesta, i totes les administracions, més transparents, desburocratitzades i qualificades des del punt de vista democràtic, i entenen que allò que el grup de Ciutadans planteja hauria de partir d'aquests principis. Per tant, diu que volen un ajuntament que estigui pensat –abans ho ha proposat la Síndica de Greuges– al servei de la gent, que sigui capaç d'entendre que darrere dels processos municipals hi ha persones, empreses, homes i dones que necessiten respostes el més àgils i modernes possible. Entén que des d'aquest punt de vista tots estan en condicions d'accentuar la qualitat, la simplicitat, l'agilitat dels protocols interns i la responsabilitat dels qui decideixen, tenint en compte que existeix una ciutadania que, en termes generals, és absolutament legal i està predisposada a fer les coses bé.

Confirma que això és al que haurien donat suport, però no poden donar suport a una iniciativa que no ve precedida d'una autocrítica profunda del que està fent Ciutadans a la política catalana i espanyola.

El Sr. Bou reconeix que de política en sap poc, i assegura que avui s'ha perdut i que no pot entendre ni el que han dit el Sr. Castellana ni tampoc, ara mateix, el Sr. Mascarell.

Qüestiona si estan parlant de qui són, o bé de què diuen i puntualitza que estan parlant de propostes. Els retreu que no poden acusar a uns, i guardar silenci sobre la corrupció. Adreçant-se a la presidenta del grup Junts per Catalunya, li diu que el que ha passat amb CiU és per plorar.

Considera que quan es planteja una proposició se n'ha de parlar, i no al·legar que hi estan en contra, sigui quina sigui, perquè la presenta Ciutadans; i aprofita per dir que està cansat de dir que sí a ERC i a Junts per Catalunya si ho fan bé, si allò que proposen és bo, obviant si són secessionistes o no.

Dit tot això, confirma el suport a la proposició, ja que el seu grup sempre ha denunciat que el govern municipal, per mitjà de la contractació menor, a dit, i de les subvencions directes ha afavorit xarxes de cooperatives, algunes de les quals vinculades a la seva formació política, sense cap justificació i passat per sobre dels principis mínims d'objectivitat, igualtat d'oportunitats i de lliure concurrència que han de regir la contractació.

Recorda que en les al·legacions que va presentar el seu grup al darrer Compte General feien referència a què el 93,8% dels contractes adjudicats per aquest ajuntament el 2018 es va fer

mitjançant el procediment menor o negociat; i l'any 2017 aquest percentatge va ser del 94,9%. Observa que malgrat la lleugera disminució de la contractació menor entre un exercici i un altre, el cert és que l'import adjudicat de contractes menors que s'assignen a dit arriba a 67,4 milions d'euros.

Assenyala que el seu grup va denunciar que, en vista de les dades comparatives, la contractació directa s'utilitza en pràcticament tots els contractes, quan hauria de ser un procediment excepcional. En conseqüència, demana que es redueixi la contractació directa, i que la contractació de serveis, subministres i obres sigui homogènia, es garanteixi el principi de lliure concurrència i no-discriminació, i que majoritàriament es recorri al procediment obert.

Afegeix que seria convenient la utilització dels procediments oberts i negociats amb publicitat, que significaria un estalvi corrent que es podria destinar a cobrir altres necessitats de la ciutat.

Recorda que aquest ajuntament va aprovar un codi ètic i de conducta el 30 de juny de 2017 i, per tant, avança que donaran suport a les pràctiques que signifiquin un avenç en la transparència i en la lluita contra la corrupció. I remarca que si bé són coneixedors que entre les prohibicions per contractar hi ha el supòsit que hi hagi hagut sentència ferma, també entenen que l'Ajuntament disposa de mecanismes per detectar i prendre mesures en cas que l'empresa que concorri a la licitació hagi estat investigada.

La Sra. Parera diu que intentarà reconduir al seny que considera que ha de tenir tot debat en un hemicicle.

Entén que tots comparteixen el criteri que la contractació menor ha de ser l'últim recurs a utilitzar en la contractació pública, i tot i que és una eina perfectament lícita per agilitar tràmits indispensables no es pot caure en l'error d'utilitzar-la per evitar la publicitat, ja que això afecta directament la transparència obligada en qualsevol contractació pública, i posa en risc la imatge de l'Ajuntament.

Reconeix que l'informe del Tribunal de Comptes és molt dur, i conclou literalment que el fraccionament de les prestacions perseguia eludir els requisits de publicitat i els relatius al procediment d'adjudicació legalment aplicables. Confirma que això genera automàticament en el ciutadà una imatge de corrupció. Considera que és un error, precisament pel risc que es pugui vincular a corrupció; i no nega que se'n pugui donar casos i, per això, s'han de limitar les contractacions menors atès que no tenen publicitat, que és una eina bàsica. Entén, però, que la contractació menor també pot ser conseqüència d'una mala planificació de l'administració, i això també s'ha de corregir.

En conseqüència, confirma que estan molt a favor de les mesures que proposa aquesta iniciativa, i no entén com hi ha grups que no hi estan, perquè són totalment raonables en el sentit de quina ha de ser realment la utilització de la contractació menor; i avança que el seu grup hi donarà suport.

La Sra. Ballarín, irònicament, agraeix a la Sra. Guilarte les seves lliçons sobre contractació, ètica, regeneració i rendició de comptes; unes lliçons tan contundents com mancades de

credibilitat com ja s'ha apuntat aquí. Lamenta que avui mateix la mateixa formació de la Sra. Guilarte hagi contraprogramat la seva magnífica actuació; i confia que el seu assessor en matèria de contractació no sigui el catedràtic de dret administratiu que ahir van saber que cobrava, alhora, de Ciutadans, de la JEC i de la universitat Pompeu Fabra que, a hores d'ara, ja li ha obert un expedient informatiu per valorar si la seva conducta pot ser constitutiva d'alguna infracció.

Això no obstant, diu que comparteix que allò veritablement important és el fons, i per molt que el grup de Ciutadans pretengui ridiculitzar la contractació menor, que titlla de contractació a "dedazo"; per molt que vulguin fer creure que contractació menor és igual a contractació irregular, afirma que és fals.

Indica que en una ciutat tan diversa, plural i dinàmica com Barcelona sovint apareixen necessitats imprevistes i inajornables que aquest ajuntament només pot prestar per mitjà de contractes menors. Puntualitza que aquesta necessitat la té l'ajuntament de Barcelona i els de moltes altres ciutats d'Espanya, i per aquesta raó els contractes menors estan regulats en la llei de contractes del sector públic, i són un mecanisme emprat per totes les ciutats de manera habitual. Confirma que aquest ajuntament en fa un ús racional, ni abusi ni diferent que d'altres administracions locals.

Remarca, a partir de xifres del Tribunal de Comptes, que quan es compara el tant per cent de contractes menors que fa la ciutat de Barcelona es constata que està a nivells similars, per exemple, als de Màlaga, València o Sevilla. I afegeix que, si en comptes de mirar el percentatge de contractes menors respecte al total de contractes, es fixen en els imports es pot veure que l'import adjudicat mitjançant contractes menors a Barcelona suposa un 16% del total de l'import de la contractació; per tant, una quantitat sensiblement inferior a la de moltes altres ciutats.

Posa en valor la contractació que fa aquesta administració per l'equilibri que hi ha entre la quantitat i la qualitat, i recorda que cada any es fan cinquanta-quatre mil contractes, que suposen més de mil tres-cents milions d'euros de licitacions, i que amb aquest volum de contractació ningú, cap càrrec públic ni cap funcionari, ha estat condemnat ni imputat per contractació irregular.

En conseqüència, manifesta a la regidora Guilarte que li agrairia molt que abans de posar determinats adjectius i emprar termes com corrupció, utilitzés un presumptament o algun terme semblant.

Assegura que treballen per millorar i guanyar en transparència; recorda, en aquest sentit, que des del 2016 es fa una memòria interna de contractació en què, per mitjà de xifres, es pot comparar com s'evoluciona i com es millora.

La Sra. Guilarte retreu a la Sra. Ballarín que jugui amb les xifres, cosa que sembla que li agrada molt; i afirma que si tenen en compte el percentatge total de contractes celebrats, les xifres arriben al 94,49%, que correspon a més de quaranta-set milions d'euros, un 16% de tota la contractació. Insisteix que la quantitat és molt elevada.

Afegeix que quan va entrar en vigor la nova llei de contractes del sector públic el 2018, que limitava les adjudicacions de contractació a quinze mil euros per anualitat i contractista, el govern va començar a adjudicar per valor de 14.999 euros. Conclou, doncs, que feta la llei, feta la trampa.

Observa, a més, que el PSOE ho acaba de rematar, ja que el Sr. Sánchez en el mes que porta de legislatura, la primera cosa que ha prioritzat ha estat tornar a la situació anterior de la llei, eliminant els topalls i afavorint novament els malbarataments i les males pràctiques en contractació menor.

Assegura que no entén, si el govern municipal afirma que compleix la llei, per què el Tribunal de Cuentas reconeix que aquest ajuntament pot estar fent fraccionaments de contractes i, per tant, "dedazos".

Diu que allò que s'hauria de fer és afavorir l'accés de les Pime a la contractació pública, i establir mesures que garanteixin aquest accés amb igualtat de tracte, i no beneficiar entitats afins políticament; i aprofita per recordar el que anomena Holding Casp 43, un conglomerat d'entitats per donar suport a l'activisme i l'entorn polític de l'alcalde.

Reitera i insisteix que és obligació de tots lluitar contra el frau i el favoritisme en la contractació pública, i això és el que defensa Ciutadans.

La Sra. Ballarín destaca que gràcies a les memòries que elabora aquest ajuntament saben que cada any, d'ençà del 2016, es fa un 6% menys de contractes menors, que ha disminuït d'un 17% l'import executat mitjançant contractació menor, i que han minorat els proveïdors que tenien contractació menor concentrada. Precisa que el 2015 dues empreses acumulaven contractes menors per un import de més d'un milió d'euros, i vint-i-dues empreses acumulaven contractes per més de tres-cents mil euros; altrament, el 2018, cap proveïdor té contractats més de tres-cents mil euros.

Afegeix que s'han implantat mesures realment avançades i comenta, quant a les Pime, que aquest ajuntament ha fet amb Pimec la primera fira de contractació; i que abans que surti un contracte es dona a conèixer a totes les empreses, petites i mitjanes, per on aniran les futures licitacions. En conseqüència, confirma que això ha permès que augmentés el nombre de proveïdors d'aquest ajuntament.

Comenta, igualment, que existeix una bústia ètica, un codi ètic, i s'acaba de posar en funcionament la plataforma electrònica de contractació, gràcies a la qual la tramitació, aprovació, adjudicació i seguiment dels contractes es pot fer cada dia de l'any i les vint-i-quatre hores.

Diu que són conscients que hi ha camí per millorar, però confirma que tenen moltes mesures en marxa que ja estan donant resultats, i moltes altres que estan en fase d'elaboració a fi d'avançar.

Finalment, avança el vot contrari a la proposició.

La Sra. Guilarte demana intervenir per una qüestió d'ordre atès que se li ha requerit que s'excusi, i pregunta per quin motiu ho hauria de fer, si és per reclamar que es compleixi la legalitat i dir les veritats.

La Sra. Alcaldessa replica a la Sra. Guilarte que ha esgotat el seu temps, i constata que si fa un mal ús de les qüestions d'ordre, com ja ha succeït en altres ocasions, això li restarà credibilitat la propera ocasió que ho faci. Confirma que en aquest cas ha expressat una opinió, que hauria pogut emetre quan tenia ús de la paraula.

Li demana, per tant, que quan al·legui una qüestió d'ordre sigui realment així.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb trenta-dos vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Martín, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè i Alarcón, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

3. (M1923/640) El Plenari del Consell Municipal insta el govern municipal a no prorrogar, en cap cas, la suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats en l'àmbit de la modificació del PGM 22@, un cop s'hagin exhaurit els 4 mesos acordats.

El Sr. Ramírez agraeix, d'entrada, la predisposició i les aportacions de la tinenta d'Alcaldia Janet Sanz en nom del govern municipal, i la transacció que s'ha incorporat al text inicial de la seva proposició, que ha millorat la seva redacció i els ha permès arribar a un acord.

Assenyala que d'ençà que es va acordar per la via d'urgència l'anunci de revisió del PGM per a l'àmbit del 22@ s'ha debatut molt el cas, i avui mateix ho han fet amb motiu de la proposició presentada pel grup d'ERC; i entén que els propers temps tractaran a bastament el futur i l'impuls que cal donar a aquest àmbit urbanístic.

Precisa que amb la proposta que presenta el seu grup insten el govern municipal a no prorrogar, si no se supera l'aprovació inicial del tràmit de revisió del PGM, la suspensió de llicències en el 22@ més enllà dels quatre mesos inicialment acordats.

Considera que aquest termini de quatre mesos per a la suspensió de llicències és més que suficient, ja que segons sembla el projecte està clar i força avançat pel que fa la seva redacció. Precisa que fa més de dos anys que s'hi treballa, d'ençà que es va aprovar el pacte del Poblenou per un 22@ més sostenible i inclusiu.

En conseqüència, apunta que la proposició que presenta el seu grup fa referència a què, en cas de no obtenir l'aprovació inicial el suport suficient, o que sorgissin problemes en el desenvolupament de la tramitació, el govern adquireixi el compromís de no prorrogar la suspensió inicial de llicències durant el període legal màxim d'un any.

Puntualitza que amb aquesta mesura pretenen evitar l'impacte negatiu que podria tenir la suspensió en el planejament i els projectes urbanístics a la zona del 22@, atès que generen inseguretats jurídiques i foragiten la inversió.

Manifesta que amb la intenció de donar un impuls al districte tecnològic i que se'l creguin de debò, no poden dilatar en el temps l'aprovació, i la seva proposta pretén reforçar el compromís d'aquest ajuntament amb el sector tecnològic del 22@, i la idea que la revisió del PGM en l'àmbit no s'allargui a fi d'evitar el menor impacte possible per als projectes pendents d'aprovació definitiva.

Posa en relleu que el model del 22@ és molt sensible als canvis, i que ha estat un model d'èxit que durant més de vint anys ha revitalitzat una antiga zona industrial, avui reconvertida en una zona de creixement empresarial, que afavoreix la innovació, els equipaments, hotels, habitatge i la instal·lació de seus corporatives de grans multinacionals i empreses.

Confia, doncs, que la suspensió de llicències anunciada pel govern municipal no trenqui la bona tendència dels darrers anys al districte 22@, durant els quals s'ha convertit en un pol d'atracció d'empreses del sector tecnològic, universitats, centres d'investigació, noves tecnologies i que l'any passat va concentrar el 54% de la inversió total a Barcelona en espais d'oficines.

Afegeix que s'estima que el 68% dels nous projectes previstos fins al 2022 s'instal·laran en aquesta zona, fins a assolir els tres-cents cinquanta mil metres quadrats.

Apunta que amb aquesta revisió del PGM el govern pretén incrementar els usos residencials a la zona i potenciar l'habitatge protegit, amb increments de la reserva del sostre d'habitatge del 10% al 30%, cosa que suposarà aproximadament sis mil habitatges nous, alhora que garantirà la mixtura d'usos en l'àmbit 22@.

Entén que tots els grups coincideixen que cal crear un barri més amable per als veïns, amb més habitatge, millor trama urbana i més serveis; tot i que adverteix que també existeix la inquietud per part dels diferents sectors econòmics i operadors per si la revisió urbanística pot significar un fre a l'activitat econòmica a l'àmbit a causa de possibles pròrrogues de la suspensió de llicències arran que no s'aprovi inicialment.

La Sra. Buhigas, després d'avançar el vot favorable a la proposició, precisa que la suspensió de llicències és un tràmit legal força pausat, i és una eina de què disposa una administració per fer ús de la seva competència quant al planejament urbanístic, i que necessita entrar per la via d'urgència. Indica que per ser acceptada per la comissió d'urbanisme requereix un vot qualificat per a l'apreciació de la urgència.

Per tant, demana, en primer lloc, que siguin conscients que la millor manera de tranquil·litzar els sectors que tant els preocupen és deixar de fer més escarafalls que els estrictament necessaris quant a la suspensió de llicències; i puntualitza que el 79% d'aquest territori que té planejament derivat aprovat, i que requereix que s'hi continuï fent feina –per aquest motiu han presentat la proposta de creació de l'Oficina tècnica–.

Assegura que no s'ha aturat res al 22@, i si l'administració no és capaç d'enviar el missatge que la resta del territori ha de continuar desenvolupant-se, hauran de ser els grups municipals de l'oposició els qui hauran d'assegurar que, efectivament, no se superi el període de quatre mesos de suspensió de llicències i que el allò que es determini transcorregut aquest termini no posi en perill l'èxit del 22@.

Diu que agrairia que en aquesta barreja de coses es deixés clar a la ciutadania què significa realment una suspensió de llicències i a quin territori afecta realment.

Ratifica que el seu grup està d'acord amb el termini de quatre mesos, i per això donen suport a la proposició, però demana que no es generi alarma gratuïta.

El Sr. Martí Galbis diu que ell no té intenció de renyar al Sr. Ramírez, però apunta que quan van llegir l'enunciat de la proposició que inicialment va presentar el grup del PP els va sorprendre, ja que els processos són conforme a la llei d'urbanisme, i hi ha uns processos reglats i uns tràmits pautats; en conseqüència, no comprenien la raó jurídica ni política que justificava la presentació d'aquesta iniciativa.

Tanmateix, reconeix que la transacció del text inicial amb un bon criteri del govern genera que el nou text, al qual avança que votaran a favor, tingui lògica jurídica, però cap lògica política.

Consideren, doncs, que tindran temps de continuar debatent el futur del 22@, sobretot quan disposin del document d'aprovació de la modificació de PGM i així puguin avaluar els impactes que tindrà. Indica que quan arribi l'aprovació inicial, es procedirà a l'exposició pública, es farà una posterior aprovació provisional i, finalment, la definitiva mitjançant la subcomissió d'Urbanisme de la Generalitat.

En aquest sentit, diu que coincideix amb el Sr. Corbacho quan, amb motiu de la proposició presentada pel grup d'ERC, ha dit que l'autèntic debat s'haurà de fer quan tinguin l'aprovació inicial del document.

Apunta que la raó última d'aquesta iniciativa és dotar el 22@ amb més habitatge, especialment HPO, i confirma que això suscitarà una altra discussió, ja que sembla que el cent per cent serà d'aquesta tipologia.

Conclou que a partir d'aquesta aprovació hauran de valorar els impactes sobre el territori, sobre l'àrea verda que anirà associada a la creació de fins a sis mil habitatges, ja que tot plegat té moltes derivades de les quals ja tindran ocasió de parlar.

Repeteix que entén que tots estan d'acord amb què el 22@ s'ha d'impulsar perquè tingui més èxit en el futur, i que també acompanyi a la creació d'aquest nou habitatge que necessita la ciutat.

Altrament, opina que no calia avançar-se, i sí exhaurir les possibilitats existents a la Sagrera i altres zones de la ciutat on també està previst fer habitatge.

Conclou, doncs, que donen suport a la proposició però valoren que no té cap contingut polític perquè se circumscriu a un àmbit de manual urbanístic.

El Sr. Corbacho reconeix que allò que més allunya una futura inversió en un determinat territori és la inseguretats jurídica; remarca que el diner sol ser covard per naturalesa, i quan no hi ha seguretats jurídica es perjudica la inversió en un territori. Afegeix, però, que seria exagerat afirmar que quatre mesos de suspensió de llicències és un motiu suficient per generar aquesta inseguretats jurídica que faci refusar possibles inversions.

Tanmateix, entén que pot existir la incertesa lògica dels sectors afectats quant a l'afectació de la modificació de PGM i, com passa sempre, hi haurà sectors que hi estaran més d'acord que d'altres. Considera, en aquest sentit, que qualsevol modificació de PGM ha de vetllar per l'interès general, i tot i que l'econòmic és important i cal mantenir l'èxit que fins ara ha tingut el 22@, adverteix que els plans són modificables i assumibles.

Creu que la ciutadania, i sobretot els sectors que seran promotors del futur pla, es quedarien, de totes les intervencions que fins ara s'han fet al respecte del 22@, amb la del Sr. Collboni en la proposició del grup d'ERC, que ha expressat el compromís que en cap cas la suspensió de llicències anirà més enllà de quatre mesos. Entén que aquesta és la notícia, i que significa que el proper mes de juny podran discutir el pla, i no pas sobre una oficina ni sobre una pròrroga.

Observa, quant a l'oficina, que si realment és tan meravellosa com la pinten, com pot ser que no se li hagi acudit al govern crear-la abans. Afirmar que al seu grup li importa més ara com ara discutir el pla, més que no pas amb l'instrument per desenvolupar-lo.

La Sra. Parera diu que li sorprèn el grau de debat suscitat per una proposició tan simple com aquesta, i sobre un assumpte que ja s'ha debatut fa una estona. Remarca que la proposició és ben clara en el seu enunciat i, com ha recordat el Sr. Corbacho, hi ha un compromís del govern pel que fa al termini de la suspensió de llicències.

Remarca que quatre mesos poden fer molt de mal, i provocar que hi hagi inversors que decideixin que no es volen esperar; altrament, considera que es vol donar una garantia que, malgrat que aquest termini pugui ser negatiu en alguns supòsits, no s'ampliarà; per tant, llançar el missatge que s'esperin aquests quatre mesos, que després tot tirarà endavant, sense generar incertesa sobre la paraula del govern, com li sembla que pretén aquesta proposició.

Posa de manifest que aquesta pròrroga de quatre mesos, que el seu grup no compartia, ha estat aprovada, i tots estan d'acord que no pot ultrapassar aquest termini, per tant, avança que donaran suport a la proposició.

El Sr. Collboni avança el vot favorable a la proposició, i diu que intenta entendre el seu rerefons polític, i que creu que té a veure amb la intervenció que ha fet el regidor Ramírez, que ha explicat la història d'èxit que ha suposat el desenvolupament del districte tecnològic 22@; i ha assenyalat amb encert quins són els objectius que pot tenir un nou planejament que, insisteix, afecta només el 20% del conjunt d'aquest àmbit, i el 80% continua el seu curs normal, amb llicències en tràmit; i afegeix que el govern s'ha preocupat de parlar amb els sectors afectats per transmetre'ls la tranquil·litat que avui tornen a referendar en aquesta cambra.

Indica que la limitació en el temps té a veure amb la voluntat de donar un missatge de certesa. Subratlla que el que estan fent no és excepcional, sinó que forma part d'una tramitació urbanística habitual que han intentat acotar al màxim en el temps i en l'espai.

Observa al Sr. Corbacho que està molt bé intentar dictar els titulars, però entén que el d'avui serà que en aquest ajuntament hi ha un consens ampli pel que fa a aquest projecte. En aquest sentit, diu que es dedueix de les intervencions en aquest punt i en el que ha presentat anteriorment el grup d'ERC és que hi ha quatre o cinc grans idees que tots els grups han corroborat, i és que aquest és un projecte de futur econòmic per a la competitivitat de la ciutat, per generar ocupació de qualitat; i que cal adaptar al planejament les noves exigències socials i mediambientals que fa vint anys no hi eren, i que això s'ha de liderar des del sector públic. Així doncs, confirma que allò que estan fent és restituir la governança pública, en col·laboració amb els privats, d'un projecte estratègic per a Barcelona, i que, malauradament, els darrers anys no va tenir-la i va navegar erràtic.

Remarca, doncs, que s'ha constatat la necessitat de donar un nou impuls al projecte, i aquesta ha estat la decisió del govern amb les mesures de planejament, i la mesura del govern sobre el 22@ –aprofita per demanar el màxim consens al respecte–, que té a veure amb el "Pacte. Per un 22@ més inclusiu i sostenible" que es va subscriure el 2018, i al qual donen compliment en aquests moments.

La Sra. Sanz també avança el vot favorable del seu grup, ja que com bé sap el grup proponent, i entén que la resta de grups, legalment, com estableix l'acord que va a ratificació de la comissió, s'estableix que el límit serà de quatre mesos; i assenyala que, a posteriori, es pot prorrogar a partir de l'aprovació inicial. Per tant, agraeix l'acceptació de l'esmena que han proposat al grup del PP i que va en aquesta direcció.

Conclou que tots estan d'acord, i que la notícia a què es referia el Sr. Corbacho es va produir el dia que es va celebrar la comissió, a la qual es va portar l'expedient que establia, per primera vegada, que no anaven al màxim d'un any que planteja la llei, sinó que el termini de suspensió seria de quatre mesos.

Destaca que és important tenir en compte els motius de la suspensió, que es deriva del planejament i d'algunes llicències, i afecta el 20% de l'àmbit amb l'objectiu de completar el 22@, fent-ho incorporant una reflexió que durant dos anys han estat fent tots els sectors del 22@, veïns i veïnes, universitats, el sector econòmic en funció del pacte que ha esmentat el Sr. Collboni, que no és del govern sinó fruit del consens i del treball en el territori. Precisa que s'hi estableixen un seguit de directrius, i a partir d'ara intentaran incorporar en els canvis que cal fer en matèria urbanística la manera com s'ha de mantenir l'activitat econòmica i la seva preservació en un teixit que incorpori més habitatge protegit, que és necessari en l'àmbit del 22@; i, igualment, preservant els teixits tradicionals històrics del Poblenou, i desafectant habitatge.

Dit això, aprofita per recordar que el Plenari va aprovar que en aquest espai hi podia haver allotjaments turístics, com són les mil places en hotels que hi ha actualment; i es pregunta com pot ser que acceptin això i, a canvi, no es plantegin el problema que tan sols s'hi poden tirar endavant cinc-cents habitatges.

Considera que això els ha de fer constatar la necessitat de tirar endavant una altra mena de proposta; i aquesta suspensió, acotada i molt precisa, pretén donar la màxima seguretat jurídica. I valora que aquesta proposició els dona una nova oportunitat per expressar aquest compromís en aquesta cambra, tal com ja van fer en la comissió ampliada, on van acudir tots els sectors afectats.

El Sr. Ramírez agraeix el suport a la proposició de tots grups del consistori, i diu a la Sra. Buhigas i al Sr. Martí Galbis que accepten els seus retrets si això ha de servir perquè els votin a favor la proposta.

Posa de manifest que aquesta revisió del PGM és un exemple clar que les coses es poden fer millor, com deia abans del Sr. Corbacho, i recorda que es van assabentar de l'aprovació per via d'urgència tres hores abans, tot i que reconeix que la suspensió de llicències i la revisió del planejament no es comuniquen sinó que s'executen, però tot i així entén que hauria estat bé que n'haguessin informat als grups. I considera que es podria haver aprovat inicialment, i no abusant de la suspensió de llicències, que moltes vegades té impactes negatius en un sector econòmic determinat.

Confirma, doncs, que l'únic que pretenien amb aquesta iniciativa era reforçar el compromís del consistori de no allargar el termini de suspensió més enllà dels quatre mesos.

Confia que aquesta mesura serveixi per impulsar el 21,55% del sector del 22@ que està pendent de planejament, i diu que esperaran a la presentació del planejament inicial perquè entre tots el puguin millorar i participar en el seu desenvolupament.

La Sra. Buhigas replica que no ha fet cap retret, sinó que ha parlat des de la passió que li genera una feina que fa vint anys que exerceix. Per tant, demana al Sr. Ramírez que no s'ho prengui personalment; i aprofita per expressar al Plenari la voluntat de millorar en aquest sentit.

Finalment, remarca que tots han de tenir clar que en aquests quatre mesos han d'escriure la lletra petita del desenvolupament del territori del 22@, ja que serà la millor manera d'aconseguir el que el Sr. Corbacho no s'ha cansat de repetir, i que és donar seguretat jurídica.

S'aprova per unanimitat aquesta Proposició / Declaració de Grup, amb el text transaccionat següent:

(M1923/640) El Plenari del Consell Municipal insta el govern municipal a no prorrogar, si no hi ha una aprovació inicial, la suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats en l'àmbit de la modificació del PGM 22@, un cop s'hagin exhaurit els 4 mesos acordats.

L'Im. Sr. Valls marxa de la sessió plenària.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

4. (M1923/633) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern municipal a iniciar el procediment per revisar la Modificació del Pla General Metropolità que va entrar en vigor el 14 de desembre de 2018 i que obliga a totes les actuacions edificatòries destinades a habitatge

plurifamiliar, ja siguin d'obra nova o gran rehabilitació en edificis preexistents, i sempre que el sostre urbanístic sigui superior a 600m², a destinar almenys el 30% d'aquest sostre a habitatges de protecció oficial.

La Sra. Parera recorda que ja fa més d'un any de l'aprovació de la norma que obligava a fer una reserva del 30%, i que a data d'avui encara desconeixen quantes llicències per a habitatges de protecció han estat concedides com a conseqüència d'aquesta mesura, ni quants d'aquests habitatges estan en construcció; així com tampoc quines previsions ha fet la regidoria d'Habitatge per a aquest exercici i els vinents.

Puntualitza que l'única cosa que se'ls ha dit ha estat que fins al 2021 o el 2022 no es veuran els resultats, i diu que es tem que allò que realment veuran serà el fracàs d'aquesta política en matèria d'habitatge, iniciada en el mandat anterior, i que malauradament sembla que es manté.

Constata que la imposició d'aquesta reserva del 30% només ha aconseguit paraitzar la nova construcció, desincentivar els inversors i incrementar el preu de l'habitatge. Comenta, en aquest sentit, que l'associació de promotors de Catalunya ha enregistrat una davallada del 55% d'obra nova residencial iniciada a Barcelona d'ençà que va entrar en vigor la norma; el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya ha informat recentment que el visat per a la rehabilitació d'habitatges a Barcelona ha caigut d'un 35% el 2019 en relació a l'any anterior.

Remarca que la resposta d'aquest ajuntament a tots aquests avisos del sector ha estat que la norma ha vingut per quedar-se, sense possibilitat ni voluntat de revisió. Es pregunta, per tant, on ha quedat el compromís que va assumir el govern municipal de constituir una comissió de seguiment que havia d'avaluar els resultats de la mesura del 30% de reserva.

Afegeix que tampoc no els han donat les dades actualitzades del Pla pel dret a l'habitatge, i que es van comprometre a lliurar abans d'acabar el 2019.

Conclou que aquest 30% és un exemple de com s'imposa la ideologia per sobre del consens; i retreu al govern que es giri d'esquena a la realitat, i que no vulgui afrontar que aquesta norma no està funcionant.

Avisa que el retiment de comptes de normatives d'aquest abast ha de ser obligat per part de qualsevol administració pública; i en cas que la norma no funcioni, cal revisar-la i rectificar-la. Considera que el problema és no assumir que la norma no funciona per no haver de reconèixer un error.

Precisa que s'ha reduït l'oferta d'habitatge, s'ha desincentivat la inversió, s'han incrementat els preus del lloguer com a conseqüències immediates de l'aplicació de la norma, i amb tot plegat l'accés a l'habitatge queda certament perjudicat.

Per tot plegat, justifica la presentació d'aquesta proposició, amb la qual demanen la constitució de la comissió de seguiment per analitzar els resultats de la implantació de la reserva del 30%. Comenta, en aquest sentit, que tenen una comissió per avaluar com s'acara l'increment dels preus dels lloguers, i considera que és també un bon fòrum de debat per parlar-ne si no volen crear l'altra comissió.

Puntualitza que demanen que es revisi la norma, que se'n parli i s'avalui si convé una rectificació, que a parer del seu grup és evident.

La Sra. Baró fa referència a què el 28 de setembre de 2018 el grup d'ERC va votar favorablement la modificació de planejament que és objecte d'aquesta proposició per responsabilitat, ja que l'accés a l'habitatge és un problema de primer ordre, que s'ha constatat una vegada més avui, amb la compareixença de la síndica, que no fa més que agreujar-se.

Remarca, doncs, que la ciutat necessita un parc d'habitatge de lloguer assequible i social, cosa que els obliga a tots a sortir de les respectives zones de confort i estar oberts a mesures que contribueixin a facilitar-lo.

Posa en relleu que va costar molt tirar endavant la mesura de la reserva del 30%, principalment perquè el govern municipal s'hi va posar amb tebiesa, i ho va deixar tot en mans de les entitats impulsores, mentre altres grups municipals –la regidora Benedí en pot donar fe– van treballar per travar el consens que va permetre que la mesura veiés la llum.

Avança el vot contrari del seu grup a aquesta proposició que els sembla, d'entrada, precipitada. Observa, en aquest sentit, que els patrocinis de la campanya electoral de la formació de la regidora Parera els fan intuir que tenen bona relació amb el sector immobiliari més abusiu, amb totes les contrapartides que això pot implicar.

Apunta com a raons per a aquest vot negatiu, en primer lloc, que només fa un any i mig que aquesta mesura ha vist la llum, i ha passat per diverses convocatòries electorals. Entén que la regidora és conscient que les mesures estructurals són apostes a llarg termini, que demanen temps per poder funcionar amb normalitat i acreditar, o no, els seus efectes reals.

Reconeix, en segon lloc, que les úniques dades reals que tenen fins ara no són bones, tot i que, en rigor, no les poden atribuir únicament a la mesura per ella mateixa, ja que hi poden haver altres factors que s'han acabat d'estudiar que hi poden estar implicats.

Indica que, de moment, el seu grup considera que més aviat cal fer tot el contrari del que planteja el grup Barcelona pel Canvi. Així, creu que en comptes de fer un cop de timó cal generar confiança, perfeccionar la màquina i no dubtar a la primera de canvi; igualment, assenyala que cal dotar de seguretat financera les operacions que es fan, entendre el sector i parlar-hi, i estar oberts a introduir modificacions que puguin incrementar les garanties d'èxit.

Avisa, doncs, que aquest govern ha de fer molts deures; i aprofita per preguntar-li si realment té confiança en la mesura, si se la creu; i si és així, li demana que la defensi amb convicció, i només ara en aquesta proposició, sinó amb la presa de decisions i assumpció de riscos. I remarca que les iniciatives no s'acaben proposant-les, aprovant-les i amb el titular de torn, sinó que això només engega el repte.

Subscriu, com diu el grup proponent, que cal començar convocant la comissió de seguiment – que va ser una petició del grup del PSC el mandat passat–, i que estableixin un acord amb les entitats impulsores de la mesura, i que tot això es faci amb transparència.

La Sra. Munté posa de manifest que tot i les moltes discrepàncies que mantenen amb el govern municipal el seu grup ha donat suport a diverses mesures que han entès que anaven en la línia de facilitar l'accés a l'habitatge, un gravíssim problema a la ciutat; i recorda que en base a això van donar suport al Pla pel dret a l'habitatge, a l'operador metropolità, a la figura del tanteig i retracte i a la modificació del PGM del desembre de 2018.

Afegeix, però, que a hores d'ara constaten que les dades són preocupants, a algunes de les quals acaba de fer referència la regidora Parera, i altres que posen de manifest que alguna cosa està fallant, especialment quan es constata que el sector de la construcció, de qui depèn la feina de més de trenta-cinc mil persones a la ciutat, i que representa el 3,2% del PIB, té unes dades tan negatives.

Confirma que per aquests motius van presentar en la comissió de Drets Socials un prec amb què demanaven que es constituís de manera urgent la comissió de seguiment i avaluació de la modificació del PGM, que era un compromís assumit pel govern municipal atès que es va aprovar en el Plenari del 28 de setembre de 2018.

Considera, per tant, que cal exigir la convocatòria de la comissió de seguiment, ja que els permetrà disposar de tota la informació que necessiten per poder valorar què s'ha de fer amb les externalitats negatives arran de l'esmentada modificació de PGM.

Afirma que volen esperar a disposar de la informació que els pugui proporcionar aquesta comissió, on també hi podran tractar altres qüestions, entre les quals els treballs de la comissió d'estudi per a la regulació dels preus dels lloguers.

Per tot plegat, anuncia que s'abstindran en la votació d'aquesta proposició.

El Sr. Corbacho aconsella a la Sra. Parera que, per valorar si la mesura va bé o malament, es fixi en les filtracions que fa el govern i en les campanyes de publicitat. Observa que si hi ha molts espòilers i moltes campanyes significa que la mesura va en bona direcció, i així és com va començar; altrament, després es van suspendre el capítols de la sèrie, i no han tornat a saber res més del resultat final d'aquest objectiu del 30%.

Assenyala que han hagut de recórrer al mercat secundari per obtenir dades, ja que ha estat impossible fer-ho en el primari. Així, concreta que el 2018 a Barcelona es van iniciar 1.761 habitatges, i que el 2019 la xifra va ser de 787, i preguntant quins són els motius que han incidit en aquesta davallada del 55%, ningú no li ha respost que hagi estat a causa de crisi, ni de la manca de confiança, sinó la posada en funcionament de la norma de la reserva del 30% imposada pel govern de la ciutat; i els promotors no es veuen capaços d'acabar-la i fer una gestió de la dificultat que implica.

Observa que quan un govern pren una mesura i posteriorment l'avalua i arriba a la conclusió que no és encertada, no passa res perquè modifiqui el seu posicionament, cosa que mai s'ha d'entendre com un fracàs sinó com una rectificació per anar en la bona direcció.

Diu que si li pregunten si és partidari que un promotor o un constructor quan ha de fer una obra en sòl urbà consolidat no pagui un cànon, com sí que succeeix en una obra en un pla de desenvolupament urbà en què està sotmès a cedir una part del sòl per a habitatge públic, vials, i altres càrregues, respon que quan es demana una llicència d'obra en sòl urbà s'hauria

de pagar un cànon, que hauria de servir per ampliar el patrimoni de sòl i habitatge públic; i afegeix que si no li surten els números serà el seu problema, i amb tota probabilitat el propietari del sòl haurà d'abaixar preus.

Demana al govern que rectifiqui i que vagi en una altra direcció, i confirma el suport del seu grup a la proposició.

El Sr. Ramírez també es refereix a l'aprovació definitiva, el desembre de 2018, de modificació de PGM per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública en sòl urbà consolidat a Barcelona, i que obliga a destinar el 30% dels habitatges de nova planta al règim de protecció oficial. Recorda que en l'aprovació provisional en el Ple del setembre del 2018, el grup del PP va ser l'únic que hi va votar en contra, creien en aquell moment i ho continuen pensant ara que es tractava d'una cortina de fum del govern per amagar el seu fracàs en les polítiques d'habitatge, i traslladar aquesta responsabilitat als promotors privats.

Afegeix que amb la mesura s'estimava que l'habitatge assequible augmentaria en aproximadament 330 habitatges nous cada any; i recorda que el seu grup va preguntar fa un parell de mesos sobre aquest assumpte en la comissió d'Urbanisme i els van respondre que no es començarien a veure els resultats fins a començaments del 2022. Per tant, entén que han de fer una avaluació en funció d'altres dades conegudes, com les referides a l'habitatge iniciat de nova construcció que mostren un cert impacte negatiu. I afegeix que segons dades de l'associació de promotors, els tres primers trimestres de 2019 la construcció de nous habitatges ha baixat més d'un 55%.

Remarca que si aquestes dades es verifiquen es constatarà, d'una banda, que la mesura del 30% no ha servit per a les finalitats previstes i, com ja ha dit abans, només era una maniobra per amagar la mala gestió en matèria d'habitatge per part del govern; i, d'altra banda, i encara més greu és que el fracàs d'aquesta mesura, suposa l'increment dels preus de l'habitatge i, en conseqüència, l'expulsió de més veïns fora de la ciutat.

Atès aquest estat de coses, i pel fet que el seu grup sempre s'ha mostrat contrari a la mesura, avança que no poder fer altra cosa que votar favorablement aquesta proposició.

La Sra. Sanz aprofita per agrair novament el compromís i l'impuls de totes les entitats que es van constituir en plataforma per impulsar que aquest ajuntament fes història tirant endavant una mesura que canviava les regles del joc quant al sòl. En aquest sentit, fa notar a la Sra. Parera, que coneix bé el marc legal, que el marc legal i jurídic està dissenyat perquè el negoci dels privats sempre se'n surti, i allò que no hi està garantit és l'accés a l'habitatge, que és un dret reconegut per la Constitució, i en molts plans i lleis vigents.

Remarca, doncs, que és important tirar endavant canvis que tenen una implicació important en la planificació urbanística i que s'han de consolidar perquè incideixen en les regles del joc del sòl urbà i, específicament, d'unes actuacions que afecten allò que ja està construït a la ciutat.

Entén que la iniciativa ha estat exemple per a moltes altres ciutats del món, i comenta que moltes de les ciutats europees, com Londres o París, que han tirat endavant iniciatives semblants els van alertar que es donarien actituds com les que aquí posen de manifest els

grups de Barcelona pel Canvi, el PP, una part de Junts per Catalunya; els van avisar que el sector privat actuaria com ho està fent sobre l'escassetat d'habitatge assequible.

Pregunta si, mínimament, estan d'acord amb què l'escassetat d'aquest habitatge assequible a la ciutat és responsabilitat d'unes polítiques públiques a escala estatal que han afavorit que els privats fessin més negoci. Entén que això és un punt de partida fonamental per entendre que tots són corresponsables; i que les administracions públiques han de fer molt, però que això no exigeix els privats de fer res i que, altrament, han de compartir la responsabilitat. Per tant, reitera que amb aquesta mesura els demanen que un 30% dels habitatges que facin els destinin a habitatge assequible, que els vendran igual i faran negoci però amb un preu que la gent pugui pagar.

Observa, quant a la seguretat jurídica de què tant parlen alguns, que no n'hi ha més que dir clarament que la mesura del 30% ha vingut per quedar-se.

Afirma que si d'alguna cosa es penedeix és, quan van tirar endavant la mesura, no haver obtingut el suport polític abans, cosa que ha deixat fora de la mesura dues mil llicències, algunes de les quals amb certificat d'aprofitament urbanístic des de l'aprovació inicial a la definitiva.

Remarca que avui dues mil llicències tindrien l'obligació d'acatar la mesura si en aquell moment s'hagués desenvolupat una actuació concreta de suspensió de llicències, que ni ERC ni el PSC no van voler llavors.

Entén que aquest va ser un error greu, i la Generalitat també va trigar a posicionar-se abans no va aclarir els dubtes que tenia al respecte; això no obstant, finalment la mesura està implementada i confirma que no la pensen canviar perquè estan convençuts que funcionarà, i corresponsabilitza el sector privat d'una necessitat pública de la ciutat.

Manifesta el convenciment del govern municipal que és fonamental enviar aquest missatge de seguretat jurídica clara, i informa que ja estan en tramitació una dotzena de llicències que compliran la mesura i moltes més en vindran, perquè hi continuarà havent voluntat d'invertir a la ciutat, però complint amb unes regles del joc i que es prioritzin els interessos públics. Remarca que aquest és el canvi en el model urbanístic de la ciutat que també ha vingut per quedar-se.

La Sra. Parera posa en valor que el seu grup sempre ha estat respectuós en les seves intervencions, o com a mínim sempre ho ha intentat. Així doncs, no accepta que se li digui que els seus posicionaments estan comprats, ja que si alguna cosa han demostrat és que voten no pas en funció de la ideologia del proponent sinó de la proposta i de si creuen que és positiva per a la ciutat. Fa notar que ha fet votacions molt diverses en molts assumptes a favor d'uns i d'altres.

Dit això, i centrant-se en el contingut de la proposició, opina que l'estratègia de la imposició és fallida i no funciona, tal com s'ha vist.

Recorda que Barcelona en Comú va accedir a l'alcaldia fent bandera de l'accés a l'habitatge, que valora com una gran preocupació que tots comparteixen. Fa avinent que de les intervencions que s'han produït arran de la seva proposta, i malgrat que no tots els grups hi

donin suport, es desprèn que tots els grups són crítics quant a la mesura del 30%, fins i tot els qui hi van votar a favor.

Reconeix que l'actitud del grup d'ERC quant a aquesta mesura, com ja va dir en comissió, és responsable; hi va donar suport d'entrada i ara ha constatat que els resultats no són els que esperaven i que val la pena avaluar-los i analitzar-los. Entén que és ben lícit considerar que aquesta era una mesura bona, però han passat quatre anys i s'ha demostrat que no ha donat resultats. Remarca que estan reclamant aquests resultats dia sí dia també sense obtenir cap resposta, i entén que els amaguen perquè, simplement, no existeixen.

Constata que tothom reclama al govern que revisi la mesura, sobretot perquè no es poden permetre estar vuit anys amb una política d'habitatge fallida; i recorda que el PSC, ara soci de govern, criticava en campanya electoral les polítiques d'habitatge del mandat anterior.

Fa notar a Barcelona en Comú que estan sols en aquest assumpte; i puntualitza que ningú no diu que el sector privat no s'hagi d'implicar, però no des de l'obligació i la imposició, sinó des del consens.

La Sra. Munté pregunta a la Sra. Sanz quina és la part de Junts per Catalunya que, malgrat les profundes discrepàncies amb el govern, no ha donat suport a totes les mesures que s'han proposat respecte a l'habitatge; i quina és la part de la seva formació que al govern de la Generalitat no tira endavant decrets innovadors i potents, com és el cas del Decret de mesures urgents pel que fa al dret a l'habitatge.

La Sra. Sanz confirma que no votaran a favor d'aquesta proposició, i demana a la regidora Parera que se sumi a buscar les polítiques i elements que realment els permetin avançar en la bona direcció. I afegeix que si considera que hi ha altres propostes a explorar per aconseguir que el sector privat es corresponsabilitzi, que els ho digui, que estan disposats a escoltar-la.

Diu, tanmateix, que la seva obligació i responsabilitat, en funció de les competències en matèria d'urbanisme d'aquest ajuntament, és generar regles del joc clares sobre el sòl urbà consolidat de la ciutat.

Corregeix a la Sra. Parera, que ha parlat de quatre anys de posada en marxa de la mesura, que va ser a finals del 2018 que es va endegar.

Adreçant-se a la regidora Munté, reconeix que la seva formació sempre acaba amb un posicionament favorable in extremis; però fa notar que van haver-hi moltes dificultats, també amb el govern de la Generalitat, per aprovar la mesura amb celeritat.

Malgrat tot aquest seguit de circumstàncies, diu que són benvingudes les mesures innovadores i tots els plantejaments que sumin en l'objectiu d'aconseguir un parc d'habitatge assequible suficient a la ciutat.

I afegeix que, en matèria d'urbanisme, estan disposats a explorar-les totes al més aviat possible, però demana als grups que contribueixin a fer un bon debat per aconseguir que el sector privat tingui clara la manera com pot actuar a la ciutat, sempre amb l'objectiu que els propers anys es pugui revertir la situació de l'habitatge.

Es rebutja aquesta Proposició / Declaració de Grup amb vint-i-set vots en contra –emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Rabassa, Martín, Serra i Tarafa, els Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè i Alarcón, i també pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Buhigas i Castellana–, cinc abstencions –emeses pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis–, i set vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/637) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Liderar des de l'Ajuntament de Barcelona, la creació d'un sistema aeroportuari de país basat en la connectivitat eficient dels aeroports de Barcelona, Girona i Reus. - Exigir a AENA que qualsevol projecte d'ampliació de la capacitat aeroportuària, sigui absolutament respectuós amb el medi natural i la biodiversitat de l'entorn del delta del Llobregat. - Defensar un nou model de governança del sistema aeroportuari català que respecti l'autonomia de gestió de cada infraestructura i amb la participació de l'entorn socioeconòmic del país.

La Sra. Artadi comença per agrair les aportacions i la transacció que han fet amb els grups d'ERC i del PSC, sobretot perquè amb aquesta proposta el que més els interessa és obrir el debat, i aquestes transaccions han permès enriquir el text inicial.

Remarca que el que plantegen és un debat central sobre la infraestructura més important que afecta la ciutat, per tant, consideren que cal defugir el debat estèril sobre el pont aeri i abordar què es fa amb l'aeroport de Barcelona i com es connecta amb la resta d'aeroports de Catalunya.

Recapitula, doncs, que cal encetar aquest debat i, alhora, fer informes tècnics i compartir la informació sobre les implicacions que té aquest assumpte.

Reitera, atès que ja ho han dit infinitud de vegades, que en l'arrel de molts dels problemes que pateixen hi ha la manca d'una autonomia de gestió de les infraestructures aeroportuàries, que provoca que no siguin eficients i que tinguin competitivitat, particularment en el cas de l'aeroport del Prat.

Remarca que Aena té la centralitat de la gestió, cosa totalment anòmala en el context europeu, cosa que ha provocat clarament la discriminació de l'aeroport de Barcelona, que té uns beneficis catorze vegades més grans que Barajas i, a canvi, rep una inversió d'una tercera part que l'aeroport de Madrid. Indica que això ha provocat que ara, a corre-cuita, encetin un debat sobre allò que fa anys que sabien que passaria, i és que l'aeroport del Prat està pràcticament al límit de la seva capacitat màxima. Assenyala que a això s'hi afegeix que l'aeroport de Reus i sobretot el de Girona estan infrutilitzats, i per aquest motiu han volgut incloure la connexió eficient i sostenible mitjançant ferrocarril d'aquests aeroports, que valoren com un element clau.

Apunta que un altre aspecte del qual també han parlat amb altres grups és el que té a veure amb la possibilitat que Barcelona esdevingui un veritable hub internacional, tal com expressen en la proposició, fet que implica elements tècnics, així com acords bilaterals per a

l'atorgament de drets de trànsit que han exclòs sistemàticament el Prat en favor de Barajas. Constata que això impedeix que l'aeroport de Barcelona sigui un hub de referència de la mediterrània occidental, i un enllaç entre Amèrica i Àsia; tot plegat per no parlar també de la deixadesa que es produeix cada estiu tant en la gestió de conflictes laborals com de seguretat.

Destaca que la gestió de l'aeroport és una demanda històrica, que ha generat un gran consens en la societat i en l'economia al país. Comenta, en aquest sentit, que l'IESE assenyalava el 2007 que més de cent entitats van fer una reclamació per la gestió de l'aeroport, i cita textualment que en aquell moment es deia que no es tractava d'una reivindicació política sinó una demanda de gestió moderna, eficient i professional que permeti l'aeroport, i per tant Catalunya, desenvolupar la seva missió i projectar el futur com a potència europea de primer nivell.

Comenta que cap al 2010 o el 2011 semblava que el president Zapatero veia amb bons ulls aquesta qüestió, i fins i tot es plantejava comissions bilaterals, però posteriorment tot això ha desaparegut i no s'ha produït cap canvi en els anys posteriors. En aquest sentit, fa notar que el PSOE fa setze mesos que torna a governar, i si es guien per la intervenció que va fer ahir mateix el Sr. Lucena, no sembla que la situació hagi de canviar.

Considera, doncs, que cal prioritzar els vols de llarga distància i un altre element nuclear com és el creixement intel·ligent de la infraestructura, que tingui a veure amb la sostenibilitat, quant a impactes acústics i de contaminació, i la preservació del medi, especialment, del delta del Llobregat, una de les zones protegides en la Xarxa Natura 2000 i, per tant, tutelades per la UE, que requeriran –així ho han pactat en la proposició– informes favorables quant a l'avaluació de l'impacte i saber què hi diu la Comissió Europea.

El Sr. Puig posa de manifest que, no fa massa anys, que l'aeroport de Barcelona tingués moltes connexions transcontinentals els semblava molt important, però molt difícil. En aquest sentit, la regidora Artadi ha fet referència a l'acta de l'IESE, i comenta que pocs anys abans, un líder de l'oposició al Parlament de Catalunya va proposar que la Generalitat comprés l'aeroport del Prat, amb l'argument que era l'única manera d'aconseguir que tingués molts vols transcontinentals.

Constata, però, que les coses han canviat, i ara resulta que aquest objectiu no tan sols és possible sinó que està a tocar, per la qual cosa és important repetir que continua sent important que l'aeroport de Barcelona tingui molts vols transcontinentals; i puntualitza que no és amb l'objectiu que creixi el turisme, sinó perquè augmenti la part més sana de l'economia del país, que és la que es basa en l'exportació i en la innovació tecnològica.

Per tant, amb aquest objectiu els sembla important que aquest ajuntament, tot i que no és competent en aquesta matèria, es posicioni sobre les diferents opcions que hi ha per aconseguir aquest objectiu, una de les quals va ser la que va presentar Aena ahir en un acte públic.

Considera que el problema rau en què les dues opcions més clares per aconseguir aquest objectiu tenen, ambdues, un impacte ambiental greu; una en forma de soroll i, l'altra, per la

invasió d'un espai protegit com l'estany de La Ricarda. En conseqüència, remarca que aquest posicionament de l'Ajuntament és summament difícil.

Entén que alguns regidors i regidores d'aquest consistori ja poden tenir una decisió presa, però assegura que el seu grup no, ja que considera que el posicionament és difícil perquè totes les opcions tenen avantatges i inconvenients, i allò que consideren més important és que aquest ajuntament, de la mateixa manera que tota la població de Catalunya, tingui un debat rigorós sobre els pros i els contres de cadascuna de les opcions.

Conclou, per tant, que això és el que planteja essencialment aquesta proposició, i atès que l'han transaccionada amb el grup Junts per Catalunya, confirma que hi votaran a favor.

La Sra. Guilarte diu a la Sra. Artadi que ella tenia tota la intenció de parlar de la seva proposició, però considera que, arran de la manca de respecte envers la seva persona, ha de dir-los dues coses.

Així doncs, els retreu que vinguin al ple a remoure una cosa que diu un fugat de la justícia, al qual defensa un advocat condemnat per terrorisme, i que volia posar els jutges a dit; o allò que diu un inhabilitat, al qual ja ni tan sols es creu la mateixa regidora, i que li mana callar en les reunions; considera que tot plegat és predicar en el desert; i que allò més greu és que la Sra. Ballarín no sàpiga que el Sr. Montalbo, que a més d'haver estat candidat pel seu partit a l'ajuntament de Granada, i tenir carnet del PSOE, també és membre de la JEC.

Per tant, considera que el fet que la Sra. Ballarín assumeixi el discurs dels senyors que ha esmentat abans, que estan indignats i rebotats perquè els privilegis que els atorguen els els tomben als tribunals; i recorda que han estat condemnats pel TSJ, i la JEC, que l'única cosa que ha fet és adoptar i aplicar la LOREG.

Justifica haver-ho d'explicar fil per randa perquè ja s'ha adonat que no ho "pillen". I insisteix que són coses com aquestes les que estan fent molt de mal al país i a la qualitat democràtica d'Espanya.

Dit això, felicita al Sr. Castellana perquè el Sr. Jové, i el feminista radical Lluís Salvadó acaben de ser imputats, i entén que no és el moment més adequat per parlar de netedat.

Assegura que el problema rau en què els qui com la seva formació compleixen la llei, que no se salten les normes, que defensen la regeneració són els objectius de les crítiques.

Diu, tot seguit, que emprarà l'escàs temps que li resta perquè ella sí que valora la feina que fan els altres grups.

Fa avinent a la Sra. Artadi, en primer lloc, que celebra que el seu grup hagi intentat canviar l'exposició inicial que feia en la proposició i que, en definitiva, era un atac contra Aena, contra l'estat, fent el ploricó, com sempre, dient que no els paguen les infraestructures, i com de malament els tracten. Tanmateix, observa que en el text que s'han replantejat suavitzaven aquest discurs, tot i que en l'exposició continuen en la mateixa línia.

Afirma que ella volia tenir un debat seriós i honest sobre una infraestructura que és important per a la projecció econòmica de Barcelona, però s'adona que això no serà possible.

Assenyala que el seu grup entén que és important que es continuï desenvolupant l'aeroport, i saben que la postura de l'alcalde és absolutament contrària a això i, per tant, un greu error. Considera, altrament, que no permetre que es desenvolupi aquesta infraestructura provocarà que es quedi petita per a Barcelona, i no afavorirà que es converteixi en un hub internacional. I afegeix que, igualment, significaria renunciar als mil tres-cents milions d'euros que Aena té previstos com a inversió. I també diu que no estan en contra que s'ampliï la col·laboració amb altres aeroports.

Tanmateix, atès que no veuen el projecte clar fins que no els portin un pla d'inversions i expliquin com ho volen fer, amb les competències que tenen, avança que s'abstindran en la proposició.

El Sr. Bou considera que és important continuar amb les obres de millora i ampliació de l'aeroport del Prat. En aquest sentit, recorda que el darrer govern del PP va presentar un pla que preveia una forta inversió fins al 2026, establint que l'aeroport del Prat i del de Girona conformessin un únic sistema aeroportuari. Precisa que aquest pla preveia una inversió de 426 milions d'euros a l'aeroport de Girona, en els quals s'inclou l'estació de l'AVE; i en el cas del Prat aquesta inversió prevista era de 1.465 milions d'euros, destinada principalment a la construcció de l'edifici satèl·lit de la T1, a més de millorar la connectivitat i la intermodalitat de l'aeroport, amb la finalitat d'arribar a setanta milions de passatgers.

Assegura que ha escoltat la Sra. Artadi amb molta atenció, i confirma que ha parlat de l'autonomia de gestió. Puntualitza, en aquest sentit, que no tenen un problema de gestió sinó un problema polític. Constata que hi ha la voluntat que l'estat quedi en un paper residual, i que desaparegui Aena. Entén que aquest és l'autèntic problema i no cap altre. I aprofita per referir-se al Tsunami Democràtic que va acabar amb cancel·lació de vols i amb destrosses.

Observa que es pretén obtenir una administració única de l'aeroport que avisa que no és possible, i confirma que el seu grup haurà de votar en contra d'aquesta proposició mentre el grup proponent no abandoni el camí del procés separatista, de divisió.

La Sra. Parera diu que el vot del seu grup era contrari a la proposició inicial, però que un cop valorada la transacció i com ha quedat redactat finalment el text, avança que hi votaran a favor. Manifesta que consideren que el nou text recull molt millor l'esperit que cal defensar en relació a l'aeroport.

Entén que aquesta proposició és un bon exemple que, de vegades, aquest ajuntament ha d'assumir el lideratge d'accions encara que no en tingui les competències, i aquest cas n'és un exemple molt clar.

Posa de manifest que els darrers deu anys han estat molt bons per a l'aeroport, ha estat un model d'èxit atès que en una dècada ha doblat el nombre de passatgers. Indica que Aena ha anunciat en el seu pla 2022-26 una inversió de més de mil cinc-cents milions d'euros per a l'ampliació de la T1, i expandir el camp de vol per operar més rutes de llarg recorregut, i consolidar l'aeroport del Prat com a hub internacional.

Com també ha dit la Sra. Artadi, coincideix amb què aquest és un aspecte prioritari, ja que Barcelona ha de continuar col·laborant estretament amb Aena per aconseguir aquestes noves rutes de llarg recorregut, i més connexions amb Àsia i Llatinoamèrica.

Constata que el creixement continu de l'aeroport ha de venir també per una competència sana amb altres aeroports i hubs espanyols i europeus; i també de la connexió indispensable amb l'AVE, cosa amb què ja van tard perquè hi hauria d'haver una connexió directa de l'alta velocitat i l'aeroport.

Reconeix, com es diu en la proposició, que també des d'aquest ajuntament poden donar suport a connexions ferroviàries eficients entre els aeroports de Barcelona, Girona i Reus, però entén que no es poden enganyar, ja que el creixement de l'aeroport no vindrà per desviar vols cap a Reus o Girona, cosa que tampoc dóna un millor serveis als usuaris; altrament, considera que els aeroports de Reus i de Girona han de potenciar el seu model propi de gestió, i que no passa pel desviament de passatgers del Prat, i no poden caure en l'error de convertir aquests aeroports en la quarta o cinquena pista del Prat, ja que cadascun té la seva missió i ha de servir al territori on està situat.

El Sr. Collboni també avança que votaran a favor de la proposició que han transaccionat amb el grup Junts per Catalunya amb el benentès, com ha dit la Sra. Artadi, que és un bon punt de partida per al debat imprescindible i inajornable sobre el futur del Prat, i el plantejament que en fa la proposició és equilibrat, en el sentit que s'hi contemplen totes les variables que s'hauran de tenir presents alhora de tenir una posició i prendre una decisió; cal valorar-les des dels punts de vista de l'impacte econòmic, de la connexió ferroviària i, sobretot, d'allò que suposa l'ambició de l'aeroport per augmentar la connectivitat de vols intercontinentals, que ha estat clau per a l'economia catalana i per a Barcelona.

Ressalta, en aquest sentit, que l'Ajuntament ha tingut un paper els darrers anys. Explica que el 2005 es va constituir el comitè de rutes aèries, que ha tingut com a missió incrementar la connectivitat transcontinental de l'aeroport de Barcelona, i ho ha fet amb un gran èxit, connectant, a més, amb ciutats que són de gran interès per al desenvolupament econòmic, de recerca, universitari i de fires, com és el cas de Boston, Seül o Xangai. Apunta que quan han fet missions econòmiques amb la Generalitat o la Cambra de Comerç, normalment portaven a la carpeta una connexió directa de Barcelona amb alguna d'aquestes ciutats.

Conclou, per tant, que el debat és inajornable i que s'ha de plantejar en totes les dimensions i, òbviament, des de la perspectiva mediambiental. Entén que, atès que Aena ha anunciat una inversió de fins a mil cinc-cents milions d'euros, s'ho han d'agafar com una realitat i no pas com una reivindicació, les administracions catalanes hauran de donar-hi una resposta, que haurà d'incloure una anàlisi de l'impacte en el medi natural, la biodiversitat, l'entorn del delta del Llobregat, juntament amb els informes favorables de la UE i subjectes als tractats internacionals que Espanya subscriu.

Observa que aquest debat s'haurà de tancar amb rapidesa, però el valora com un plantejament ponderat des del punt de vista que es contemplen tots els diversos aspectes de la decisió.

La Sra. Sanz destaca tres aspectes fonamentals d'aquest debat; així, remarca que es tracta d'una ciutat amb un aeroport i no a l'inrevés; l'existència d'un context de crisi climàtica greu; i d'una infraestructura i d'un operador públics i, com a tals, han de respondre als interessos públics.

Assenyala que el fet de trobar-se en una conjuntura de crisi climàtica implica que la proposta ha de partir de la idea que el desenvolupament de l'aeroport sense límits juga en contra de la perdurabilitat de la ciutat i d'un model econòmic que volen viable, també per a l'àrea metropolitana.

Tal com explicava la Sra. Artadi, remarca que el delta del Llobregat és un espai natural protegit per la UE, i apunta que s'estan desenvolupant mesures en clau metropolitana, com és el cas de la ZBE, o altres que demanen esforços importants a la ciutadania i, per tant, cal adaptar les infraestructures públiques de l'àrea metropolitana amb aquesta lògica. I afegeix que també hi ha uns acords internacionals que exigeixen plans de reducció d'emissions com són els acords de París.

Comenta que recentment han vist com un tribunal britànic acaba de declarar il·legal la tercera pista de l'aeroport de Heathrow per incomplir els objectius d'emergència climàtica, i perquè no es donava compliment a uns acords signats pels estats. Afegeix que fa poques setmanes el Tribunal suprem holandès ha obligat el govern a reduir d'un 25% en un any les emissions de les grans infraestructures.

Per tot plegat, entén que seria irresponsable per part de tots, també d'Aena, no tenir en compte tot això que acaba de dir.

Manifesta que el seu grup considera que cal plantejar un nou model aeroportuari que permeti tirar endavant una governança que incorpori la dimensió barcelonina i metropolitana en el desenvolupament d'aquesta infraestructura, i fer compatible aquest nou aeroport amb el compliment dels principis de sostenibilitat, amb els acords internacionals de lluita contra l'emergència climàtica i amb els ODS, i que tot plegat ho faci compatible amb el desenvolupament econòmic futur.

Insisteix que qualsevol intervenció ha d'incorporar la possibilitat de continuar existint i, per tant, han de tenir en compte la perdurabilitat i el futur, altrament no hi haurà desenvolupament econòmic; que també incorpori el consens amb el territori; que sigui públic, transparent, sostenible, amb plans per a la reducció de les emissions; i que, sobretot, tingui en compte la necessitat de no hipotecar les futures generacions.

La Sra. Artadi agraeix el vot favorable dels grups d'ERC i del govern municipal i les aportacions i el diàleg que han anat mantenint.

Reconeix que el debat no és fàcil i s'han de ponderar moltes variables, motiu pel qual insisteixen que cal començar a fer la feina tècnica i valorar-la.

Com a resposta al Sr. Bou, indica que ha agafat l'acord d'IESE del 2005, entitats, col·legis, gremis, universitats i cambres, totes elles no independentistes i en un context que tampoc no ho és, i ha fet exactament la mateixa demanda que es va fer en aquell moment.

Subscriu la reflexió que feia la Sra. Parera sobre els aeroports de Reus i Girona, que no ho solucionaran tot, però és cert que estan infrautilitzats i tenen un pes molt menor al que els correspondria territorialment, de manera que són unes infraestructures que cal posar en valor en benefici de l'equilibri territorial i la riquesa dels territoris.

Celebra que el grup del PSC inclogui totes les variables imprescindibles per a l'autonomia de gestió, i confia que es recuperi el consens que es va posar de manifest durant el govern del president Zapatero.

El Sr. Puig observa que el primer tinent d'Alcaldia ha dit que el debat és inajornable, i desitja que això no quedi en una mera declaració d'intencions.

Considera molt important aquest debat i que es faci ràpid. Diu que han de tenir en compte que Aena té la seva solució, i que els qui estan més exposats a aspectes de canvi climàtic, sobretot després de la sentència de Heathrow, han de pensar que, probablement, Aena aconseguirà l'autorització de la UE per fer realitat la seva solució.

Per tant, destaca la importància d'haver-se posicionat abans de trobar-se amb fets consumats.

El Sr. Bou reconeix que els temps a què s'ha referit la Sra. Artadi eren bons temps; quan la formació de la regidora estava en el marc constitucional i les coses funcionaven bé.

Admet que llavors hauria votat afirmativament; remarca, però, que la Sra. Artadi ha esmentat l'autonomia de gestió, que no és altra cosa que transmissió de les competències de gestió a la Generalitat, i que de cap manera el seu grup vot votat afirmativament a això.

El Sr. Collboni reitera novament l'agraïment per la flexibilitat del grup proponent, perquè havien entès que el govern de la Generalitat ja havia pres una decisió, cosa que van deduir d'unes declaracions fetes pel Conseller. Tanmateix, el grup Junts per Catalunya demostra amb la presentació d'aquesta proposició que està disposat a parlar-ne i que no ho fan partint d'una idea preconcebuda.

S'aprova aquesta Proposició amb contingut de Declaració Institucional amb quatre abstencions –emeses pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho–, dos vots en contra –emesos pels Srs. Bou i Ramírez–, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

(M1923/637) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Posicionar-se a favor d'un model aeroportuari que garanteixi una major connectivitat i una millora de la competitivitat econòmica de Barcelona, tenint en compte que actualment més de 125.000 llocs de feina i més de 7.600 milions d'euros del PIB català tenen vinculació amb l'aeroport de Barcelona. - Donar suport a una connexió ferroviària eficient dels aeroports de Barcelona, Girona i Reus. - Encarregar als serveis tècnics de l'Ajuntament que elaborin un informe on s'analitzin els avantatges i inconvenients de les diferents opcions que permetin que l'aeroport de Barcelona s'especialitzi en rutes de llarga distància. - Exigir a AENA que qualsevol projecte d'ampliació de la capacitat aeroportuària es faci prèvia anàlisi del seu impacte sobre el medi natural i la biodiversitat de l'entorn del delta del Llobregat i previ informe favorable de la Unió Europea. -

Defensar un nou model de governança del sistema aeroportuari que respecti l'autonomia de gestió de cada infraestructura i amb la participació de l'entorn socioeconòmic del país.

c) Precs

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. (M1923/638) Que l'Ajuntament de Barcelona elabori una campanya informativa d'àmplia difusió sobre la PrEP, en col·laboració amb els centres especialitzats com el BCN Checkpoint i la Unitat de malalties de Transmissió Sexual del CAP Drassanes.

La Sra. Artadi indica que amb aquest prec demanen que aquest ajuntament faci una campanya informativa sobre la profilaxi preexposició (PrEP), que sigui àmplia i en la qual puguin col·laborar els centres especialitzats com el Barcelona Checkpoint, la Unitat de malalties de transmissió sexual del CAP Drassanes o les unitats dels hospitals especialitzats.

Destaca que la PrEP s'ha demostrat molt eficient en la prevenció de la infecció per VIH, i ja fa molts anys que la recomanen experts, l'OMS, l'Agència Europea del Medicament, els CDC o ONU-Sida, però, malauradament, no va ser fins l'any passat que es va poder incloure la PrEP en la cartera bàsica gràcies a una iniciativa de Sergi Miquel, company de formació a Madrid. Constata que la situació fins a les hores molts usuaris de la PrEP havien d'adquirir-la il·legalment per internet.

En conseqüència, remarca la importància que la PrEP s'hagi inclòs en la cartera bàsica de la seguretat social i, per tant, de fer ara aquesta campanya informativa que sol·liciten, ja que l'evidència demostra que amb aquesta profilaxi es redueixen enormement les infeccions. Constata que s'ha fet molta feina pel que fa a la detecció precoç i ara cal fer aquest pas.

Precisa que cal informar a fi de reduir tabús, estigmes i mal entesos respecte a la PrEP, i posa com a exemple ciutats referents en la lluita contra el VIH, com és el cas de Nova York, que han fet campanyes explícites molt clares; per tant, consideren que Barcelona ha de fer aquest pas.

La Sra. Alcaldessa subscriu plenament que aconseguir la PrEP ha estat una passa molt important en la lluita contra la transmissió del VIH i, per tant, anuncia que accepten el prec per fer una campanya que, en realitat, ja està prevista en el marc d'una estratègia de salut sexual i reproductiva ampliada a tots els agents, una campanya sobre totes les malalties i infeccions de transmissió sexual i que inclou informació sobre la PrEP.

Considera que en el marc de col·laboració entre institucions, entitats i societats científiques cal fer pedagogia al conjunt de la població; i observa que tot i que les dades confirmen una disminució del casos de VIH diagnosticats el 2018 respecte al 2017, cal tenir en compte que hi ha altres infeccions com la sífilis o la clamídia, entre més, que cal abordar. En conseqüència, destaca la importància de fer una campanya àmplia i de sensibilització específica sobre aquestes infeccions de transmissió sexual, i que s'han de sumar als dispositius que la ciutat té previstos per a la prevenció i el tractament d'aquestes infeccions; i treballar en l'àmbit de la prevenció a les escoles, el reforç del dispositiu ChemSex i moltes altres actuacions que s'estan impulsant, sense deixar de treballar en la prevenció del VIH des d'un abordatge conjunt que doni resposta positiva i no estigmatitzadora.

La Sra. Artadi agraeix l'acceptació del prec, i remarca la necessitat de col·laboració entre els centres i els especialistes. Remarca que aquesta campanya informativa no ha de quedar invisibilitzada dins d'una campanya més generalista sobre les infeccions de transmissió sexual, i que també consideren fonamental atès el gran increment que hi ha hagut els quatre darrers anys.

La Sra. Alcaldessa ratifica que recullen la proposta i que tractaran informació específica sobre la PrEP en col·laboració amb els centres especialitzats com la Unitat de malalties de transmissió sexual del CAP Drassanes, el BCN-Checkpoint, les entitats del Comitè Primer de Desembre, la plataforma unitària ONG-Sida de Catalunya, alhora que celebren l'avenç que suposa el finançament públic d'aquesta pastilla preventiva que es podrà dispensar en l'àmbit hospitalari i en centres autoritzats.

2. (M1923/639) Que el govern presenti abans del plenari del mes de març del 2020 un informe sobre el Programa Làbora que inclogui: - Informe de seguiment recent del Programa Làbora. - Proposta de mandat del programa. - Proposta de extensió progressiva del programa a l'Àrea Metropolitana.

La Sra. Munté assenyala que el programa Làbora neix el 2014 amb la voluntat d'oferir ocupació a persones derivades pels serveis socials, i que va ser una de les prioritats del govern de l'alcalde Trias per afavorir la incorporació al mercat de treball de persones joves o aturades de llarga durada. Indica que el programa treballa bàsicament en dues línies: la sensibilització del sector empresarial, i l'acompanyament i la personalització en funció dels perfils.

Remarca que el programa té la fortalesa que neix de la col·laboració entre el tercer sector social –ECAS, Creu Roja, FEICAT– i apel·lant a la responsabilitat social de les empreses.

Apunta que les dades parlen per elles mateixes, i la valoració de tots els anys que ha estat en funcionament el programa Làbora és molt positiva. Igualment, posa en valor que bona part del seu èxit és aquesta col·laboració publicoprivada, ja que permet sumar esforços.

Precisa que el prec que presenten planteja el reforçament d'aquest programa, i indica que les entitats catalanes d'Acció Social així ho proposaven a les formacions polítiques que es presentaven a les darreres eleccions municipals.

Demana, doncs, que es faci un seguiment del programa, una proposta per aquest nou mandat i la seva extensió progressiva als municipis de l'àrea metropolitana.

La Sra. Pérez avança l'acceptació d'aquest prec, i confirma que coincideixen en què es tracta d'un programa consolidat, que ha passat una fase d'augment d'usuaris de contracte de treball en xarxa, del qual les entitats del tercer sector fan una valoració molt positiva, d'una banda perquè la seva orientació ajuda a la formació de col·lectius vulnerables, que sense unes actuacions tan especialitzades difícilment hi podrien arribar i que, a més, requereixen un acompanyament particularitzat.

Afegeix que coincideixen amb les línies preferents del programa pel que fa a l'àmbit metropolità, d'on són algunes de les entitats que hi treballen.

Conclou, doncs, que hi ha coincidències amb l'estratègia del programa Làbora i altres estratègies de caire social pel que fa al sensellarisme, per exemple, i que han de tenir una visió metropolitana.

Comenta que ja han fet algunes reunions per arribar a un acord amb l'Àrea Metropolitana per proposar un model metropolità que tingui en compte les especificitats dels ajuntament, però sobretot que conservin els valors generals del programa Làbora.

La Sra. Munté agraeix l'acceptació del prec, i fa notar que han fet una transacció que consideren del tot acceptable, amb el benentès que tot allò que funciona val la pena mantenir-ho i reforçar-ho.

Del Grup Municipal Ciutadans:

3. (M1923/625) Instar el Govern municipal a garantir la igualtat d'oportunitats a tots els infants i adolescents de la ciutat de Barcelona que tenen necessitats educatives especials, especialment en la campanya d'activitats de vacances d'estiu.

La Sra. Barceló fa referència a la memòria anual que avui ha presentat la Síndica, i a la pregunta que formula sobre si les activitats que promou aquest ajuntament són discriminatòries, una qüestió que es justifica perquè en la campanya d'activitats d'estiu d'aquest ajuntament "T'estiu molt", adreçada a infants i adolescents, es va cometre el gran error de no tenir en compte que alguns dels quals, amb necessitats educatives especials, necessitaven un monitor de suport.

Constata, doncs, que aquesta és una actitud discriminatòria respecte a la resta d'infants i adolescents que no tenien necessitats especials i que van poder de les activitats, i avisa que això no pot tornar a passar. En conseqüència, formulen aquest prec, i pregunta al regidor Escudé per què va succeir el que acaba d'esmentar.

El Sr. Escudé replica a la Sra. Barceló que la Síndica també ha dit que aquest ajuntament ja fa molts anys que demostra una sensibilitat especial pel col·lectiu de persones amb diversitat funcional, i és capdavanter en moltes mesures per fer més accessible l'habitatge a la ciutat.

Per tant, confirma que en la normativa de la campanya de vacances d'estiu, en l'annex 1, s'especifica que totes les activitats que formen part de la campanya han de garantir la inclusió de tots els infants i adolescents que hi participen. Assenyala, doncs, que les entitats acreditades que fan aquestes activitats han d'acreditar que disposen tots els mitjans humans i tècnics adients per atendre qualsevol infant. Insisteix que l'obligació de garantir-ho recau en l'entitat, mentre que l'Ajuntament dona suport per mitjà de la concessió de beques i el reforç de monitors.

Remarca que aquest suport s'ofereix a les entitats, que són les qui tenen l'obligació de garantir la inclusió, tal com marca la llei.

Afegeix que el compromís de l'Ajuntament és garantir la inclusió en les activitats de vacances, i confirma l'acceptació del prec.

La Sra. Barceló, després d'agrair l'acceptació del prec, retreu al Sr. Escudé que hagi perdut l'oportunitat de demanar disculpes per l'error a què s'ha referit en la seva primera intervenció. Recorda que la resposta que es va donar a la Síndica al respecte va ser que hi havia falta de pressupost; i aquest ajuntament no ha complert el que deia en la convocatòria.

Remarca que governar és fer realitat que Barcelona sigui una ciutat accessible, no només proclamar-ho; i en l'assumpte que els ocupa ha de reconèixer que es va cometre un error lamentable.

Demana, en conseqüència, que no delegin les responsabilitats a les entitats, que fan una feina extraordinària amb molt pocs recursos, i que el govern accepti que en la darrera convocatòria no es van complir els requisits.

Conclou que si realment hi ha un compromís per una ciutat accessible i inclusiva calen més fets i menys declaracions d'intencions.

El Sr. Escudé entén que no hi ha millor disculpa que anunciar l'ajuda a les entitats responsables de posar en pràctica les activitats dels casals d'estiu.

Del Grup Municipal Barcelona pel canvi:

4. (M1923/632) Que l'Ajuntament, amb els estudis pertinents i l'impuls d'un grup de treball a constituir amb diferents instàncies d'altres administracions -estats, com la Secretaria de Estado de Digitalización e Inteligencia Artificial i el Alto Comisionado de España Nación Emprendedora, i autonòmiques-, universitats, centres de recerca i entitats del sector privat, sol·liciti a la Comissió Europea la creació d'un centre de recerca, formació i incubadora de projectes d'Intel·ligència Artificial d'àmbit europeu a Barcelona.

La Sra. Parera fa referència al fet que s'ha iniciat la denominada Quarta Revolució Industrial, un dels pilars de la qual és la intel·ligència artificial, que té el potencial de transformar radicalment la societat en àmbits com la medicina, la mobilitat, la sostenibilitat, l'educació o la seguretat, és a dir, pràcticament tots els sectors socials i productius.

Comenta que la UE està definint ara la seva estratègia digital, concretament quant a la intel·ligència artificial, i recentment ha publicat un llibre blanc sobre aquest tema, en què estableix un seguit de punt programàtics i estratègics per desenvolupar aquesta tecnologia i abordar els reptes i les oportunitats socials, econòmiques i reguladores que planteja.

Manifesta que el seu grup està convençut que Barcelona hauria de tenir un paper important en aquesta nova revolució a escala europea, i aspirar a liderar-la per esdevenir una gran capital europea, també mundial, de la innovació i el talent, seguint la dinàmica que ja té com a capital del Mobile, les startups i les noves tecnologies.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquest prec, amb què demanen a l'Ajuntament que busqui sinergies necessàries per sol·licitar a la Comissió Europea la creació d'un centre de recerca, formació i incubadora de projectes d'intel·ligència artificial d'àmbit europeu a Barcelona.

La Sra. Bonet agraeix a la Sra. Parera que amb aquest prec hagi posat damunt la taula el tema central de la política digital d'aquest govern, que òbviament inclou la intel·ligència artificial i les polítiques europees que hi estan relacionades.

Comenta que la setmana passada es va presentar a Brussel·les l'estratègica europea de política digital juntament amb el llibre blanc que ha mencionat la regidora, i l'estratègia de dades. Afegeix que aquest mateix dilluns es va reunir en aquest ajuntament amb el director general de la Comissió Europea a càrrec del desplegament de la política digital, i explica que va tenir ocasió de traslladar-li el posicionament de govern quant al document presentat la setmana anterior a Brussel·les, i oferir Barcelona per acollir centres de recerca i infraestructura.

Igualment, diu que va aprofitar per demanar les oportunitats de finançament de polítiques i projectes municipals per mitjà de fons europeus; així com possibilitats d'incidència dels governs municipals en el marc regulador que haurà de desenvolupar l'estratègia.

Assegura que difícilment es podria imaginar un punt de partida millor, atès que Barcelona està bé, i remarca que la ciutat és al top 3 de la inversió europea en infraestructures d'intel·ligència artificial i compta amb una infraestructura central per a la realització del Pla d'intel·ligència artificial europeu, Barcelona Supercomputing.

Constata que així ho valora també la mateixa Comissió Europea, i ho va dir el seu representant amb motiu de la visita que ha comentat.

Remarca, doncs, que les oportunitats que s'obren en aquest marc són moltes i diverses, i confirma que estan en contacte amb la Generalitat, amb el govern central i amb la mateixa Comissió Europea per aprofitar al màxim les oportunitats vinculades a l'estratègia digital, i que entén que és el que es planteja en el prec. Això no obstant, assenyala que encara els calen uns marcs normatius i pressupostaris clars; i que encara no és el moment perquè, tot i que es va presentar l'estratègia digital i el llibre blanc la setmana passada, la proposta ha de passar per un procés polític de consulta, alhora que la validació i el debat de pressupostos continuen vius a escala europea.

Confirma, per tant, que mentre esperen que s'estabilitzi aquest marc pressupostari, normatiu i polític aquest govern municipal continua treballant, especialment en el debat fonamental de les implicacions ètiques, socials i democràtiques de la intel·ligència artificial.

La Sra. Parera considera que és normal que els grups de l'oposició presentin precis de màxims, i entenen que és el govern qui ha de gestionar-los.

Puntualitza que el seu grup ha marcat un objectiu amb aquest prec, i entén per la resposta de la Sra. Bonet que el comparteixen, així com també la necessitat de buscar les sinergies per assolir-lo.

Lamenta, però, que no s'accepti el prec, tot i que entén que el govern va en la línia que planteja.

No s'accepta

d) Preguntes

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. (M1923/629) Quines accions o mesures, i amb quin calendari, preveu l'Ajuntament de Barcelona per a executar el compromís pres en l'acord per a l'aprovació dels pressupostos per al 2020, quant a garantir mesures d'accessibilitat comunicativa, cognitiva, i senyalètica per a persones amb discapacitat i diversitat funcional?

La Sra. Benedí destaca que Barcelona és una ciutat inclusiva que respecta la diversitat i té la pretensió de facilitar la igualtat d'oportunitats, posant al centre de les seves polítiques públiques la sostenibilitat de la vida i la cura de les persones. Indica que aquesta cura ha de tenir present que totes les persones han de poder experimentar per elles mateixes, sense sobreprotecció, ni aïllament ni manca d'oportunitats l'autonomia vital.

Observa que per poder acompanyar la persona amb discapacitat, d'entrada han de ser conscients que no existeix una única realitat, que les situacions són diferents com ho són les necessitats, alhora que cal valorar les persones com un tot integrat al seu entorn, amb què constantment interactua.

A fi d'assegurar l'equiparació d'oportunitats, destaca que cal treballar per mitjà de suports complementaris diversificats, i l'eliminació d'obstacles i barreres existents. Entén que cal passar de dissenyar serveis i recursos estàtics, en què la persona s'adapta al servei, i cal pensar serveis centrats en la persona, prioritzant l'objectiu d'una vida independent.

Precisa que entre aquests serveis hi ha els adreçats a garantir accessibilitat comunicativa i cognitiva de tota la ciutadania; ja que per poder ser persones autònomes cal tenir garantida l'accessibilitat i la comprensió que els permet interactuar i desenvolupar-se de forma autònoma amb l'entorn. Per tant, subratlla que és fonamental una senyalització clara i comprensible per a col·lectius no majoritaris en la comunicació estàndard.

Precisa que en aquest sentit, en l'acord per a l'aprovació dels pressupostos del 2020 el seu grup va voler incloure l'impuls de mesures que garanteixin l'accessibilitat comunicativa i cognitiva, així com senyalètica per a les persones amb discapacitat o diversitat funcional, i per aquest motiu formulen la present pregunta.

La Sra. Ballarín comparteix plenament en nom del govern el compromís amb l'autonomia personal de tothom, i destaca que en aquests moments l'IM de Persones amb Discapacitat, en col·laboració amb diferents entitats, i dotze equips formats per arquitectes i persones amb discapacitat acaben de finalitzar un primer diagnòstic d'accessibilitat universal a la ciutat. Precisa que aquests equips han inspeccionat gairebé tots els serveis públics de concurrència pública, i més de sis-cents quilòmetres de carrers de trenta-cinc barris de la ciutat.

Concreta que fruit d'aquest diagnòstic han constatat que, per exemple, la ciutat ha de millorar l'accessibilitat física de proximitat, especialment en barris de muntanya; també les parades d'autobús, i la necessitat d'instal·lar sensors en edificacions; i la millora de l'accés als comerços, especialment els de proximitat; així com també s'ha diagnosticat que cal fer una millora molt rellevant en l'accessibilitat comunicativa i cognitiva en l'àmbit dels serveis públics.

Afegeix que estan pendents de l'aprovació els propers mesos del Codi d'accessibilitat de Catalunya, que inclou moltes de les mesures esmentades en l'àmbit de l'espai públic, els edificis públics, serveis de pública concurrència; així com que en la Llei d'accessibilitat de Catalunya hi ha la previsió que els ens locals facin la feina que els pertoca, com també les comunitats de propietaris en els edificis.

Comenta que també s'està debatent l'assumpte en el marc del PAM, especialment en els Districtes, on s'ha fet diverses sessions entorn de les necessitats de persones amb discapacitat intel·lectual o trastorn mental.

Quant al pressupost, indica que es fa una reserva inicial en el PIM per als Districtes de cent cinquanta mil euros, i que en funció de la diagnosi pot variar; i afegeix que en el pressupost d'aquest exercici hi ha una partida de cinc-cents mil euros per al conveni de transport metropolità que inclou mesures com les que apuntava la regidora.

La Sra. Benedí agraeix les explicacions de la Sra. Ballarín, però recorda que preguntaven per l'existència d'un calendari per a totes aquestes actuacions que ha esmentat. Considera que l'Ajuntament pot fer un calendari propi, independentment del que puguin establir altres administracions. I fa referència, a tall d'exemple, a la placa de memòria històrica ubicada a la plaça de Sant Felip Neri, i remarca que no està en braille, cosa que es pot fer sense haver d'esperar al Codi d'accessibilitat.

La Sra. Ballarín considera que s'ha avançat molt, però que resulta evident que cal planificar les actuacions.

2. (M1923/630) Què en pensa el Govern municipal sobre el projecte de llei que està preparant l'executiu espanyol que endureix la política migratòria, dificultant l'accés al dret d'asil?

La Sra. Alamany comenta que les darreres setmanes el nou govern espanyol està fent propostes de polítiques migratòries que disten molt del que defensaven PSOE i Podemos fins fa ben poc; així, anuncia que les tanques frontereres de Ceuta i Melilla seran de deu metres d'altura, i en la part marroquina hi haurà concertines. Igualment, posa de manifest que el ministre d'Interior avala les devolucions en calent. I, per acabar d'evidenciar aquesta deriva preocupant, fa referència a la notícia de fa pocs dies que l'executiu espanyol està treballant en una llei per endurir i dificultar el dret d'asil; és a dir, dificultar que persones que fugen de la guerra, la fam i la misèria puguin viure en pau i llibertat.

Diu que això els preocupa molt perquè Barcelona ha estat i és una ciutat acollidora i refugi; però també els amoïna perquè aquesta visió de l'executiu està completament allunyada del que diu l'Agenda 2030 sobre la seguretat humana.

Destaca que, històricament, s'ha demostrat que Barcelona és una ciutat acollidora, com quan es va fer ciutat amiga de Sarajevo i va rebre milers de refugiats de la guerra dels Balcans; ho va demostrar obrint les portes de bat a bat a l'Open Arms; i va protagonitzar una de les manifestacions més històriques amb el lema "Volem acollir". Remarca que, en definitiva, això descriu una de les característiques de la ciutat: ser baluard de drets i llibertats.

Considera que davant la situació, el govern de Barcelona s'ha de mantenir ferm i fer un posicionament molt clar en la defensa dels drets dels refugiats. En conseqüència, demanen a l'alcalde que el govern de la ciutat no es posi de perfil per un pacte de govern a l'estat; li demanen que sigui tan exigent com si la seva formació no formés part d'aquell govern, i que no rebaixi les exigències, ni aigualleixi la condició de Barcelona com a ciutat refugi, motiu pel qual formulen aquesta pregunta, sobretot quin serà el posicionament del govern de la ciutat si el projecte de llei tira endavant.

La Sra. Alcaldessa observa que la regidora ha fet referència a una notícia que han conegut pels mitjans de comunicació, i que de proposta de llei no n'han vist cap; i comenta que en aparèixer aquesta informació ella mateixa va criticar a les xarxes el govern de l'estat per la possibilitat d'endurir política d'asil, i també ho van fer membres de l'actual govern de l'estat, entre els quals el vicepresident Iglesias. Recorda que l'acord de govern de l'estat inclou reforçar les polítiques d'acollida i d'asil i els recursos que s'hi destinen, així com reforçar en general les polítiques compromeses amb els drets humans. Confirma, per tant, que aquest és la seva posició, aquí i a l'estat.

Assenyala que les propostes concretes i oficials de política migratòria són les que ha fet públiques el ministre d'Inclusió i Migracions en una exposició al Congrés dels Diputats, on va parlar de reforçar la xarxa d'acollida, especialment la destinada a sol·licitants d'asil; de potenciar la coordinació amb els ajuntaments, com és el cas del de Barcelona; i comenta que va tenir ocasió de parlar-ne personalment amb el ministre dilluns passat a Madrid, i també de la manera com es poden ampliar els allotjaments, la possibilitat de demanar a la Sareb que cedeixi edificis abandonats en tot l'estat com a centres d'acollida; així com ampliar les vies segures i legals perquè les persones puguin arribar amb condicions de seguretat i no arriscant la vida.

La Sra. Alamany puntualitza que la pregunta que formulen no és només una preocupació del seu grup, sinó que també la xarxa Migreurop ha fet palesa la voluntat de lliurar un decàleg arran de les declaracions del ministre.

Per tant, diu que celebra que el capteniment del govern municipal, faci el que faci el de l'estat, anirà en la línia de protegir les persones migrants, i de mantenir la condició irrenunciable de Barcelona com a ciutat refugi.

La Sra. Alcaldessa posa en valor que, els darrers anys, l'ajuntament de Barcelona, malgrat que no té competències en migració, ha obeït la societat civil i ha promogut polítiques pioneres com el suport a Open Arms, el programa Nausica, que proporciona allotjament i suport integral a persones sol·licitants d'asil que no estan sent ateses pel sistema; reforçant el SAIER i ha triplicat la despesa en allotjament, entre moltes altres polítiques que mantindran i que confien que es puguin estendre a tot l'estat.

Conclou que confien en la paraula del ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, i confirma que treballaran sempre des de la perspectiva no negociable de complir amb els drets humans.

Del Grup Municipal Ciutadans:

3. (M1923/626) Quan està previst iniciar les obres, en l'edifici dels antics jutjats de Via Laietana, 8-10, per a destinar-lo al seu nou ús com a habitatges?

El Sr. Corbacho recorda a l'alcaldeessa que el 2017 va fer unes declaracions en el sentit que volia dedicar l'edifici dels antics jutjats de la Via Laietana 8-10 a habitatges dotacionals i per a gent jove; reconeix que la notícia va ser molt celebrada per part de les entitats del barri, i molt ben valorada per la regidora de Ciutat Vella.

En conseqüència, atès que estan en el 2020, entén que la pregunta que formula és obvia, i pregunta quan pensa "mobilitzar", emprant el terme que prefereix l'alcaldeessa, els elements necessaris de l'edifici per destinar-lo a habitatges dotacionals i per a gent jove.

La Sra. Alcaldeessa explica, pel que fa a la situació de l'edifici, que el 2015 aquest edifici tenia dos propietaris, un 48% era de l'estat, i el 52% de la Generalitat. Indica que l'Ajuntament va comprar a la Generalitat la seva part, valorada en quinze milions d'euros, mentre que el 48% restant és propietat dels ministeris d'Economia i d'Hisenda. Comenta que el 2016, per mitjà de Bimsa, es van fer diversos estudis per valorar l'estat de l'edifici i els possibles usos. Apunta que tot i ser un immoble que es feia servir per allotjar oficines, atès que el districte de Ciutat Vella és un dels més tensionats en matèria habitacional i que pateix expulsió de veïns per manca d'habitatge de lloguer assequible i per l'especulació es va plantejar la possibilitat de destinar l'edifici a habitatge. Així doncs, confirma que el 2017 es van encarregar estudis complementaris per valorar la viabilitat de la nova funcionalitat de l'edifici, fer una diagnosi i un projecte de protecció contra incendis i evacuació per a ús d'habitatge, i també es va sol·licitar una ampliació de l'informe de l'estructura. Constata que els informes dicten una valoració positiva, motiu pel qual el 2018 s'elabora un pla funcional de l'edifici per establir el nombre i la distribució dels habitatges, a banda dels costos corresponents.

Concreta que els punts clau del pla són, d'entrada, tramitar una modificació de PGM per incorporar l'ús d'habitatge dotacional a l'edifici, que es va aprovar el 2019 al Plenari; també que per destinar-lo a habitatge cal reforçar l'estructura, cosa que incrementa els costos d'un 10%. Precisa que els costos aproximats de l'operació de transformació de l'edifici a dia d'avui són, d'una banda, de 21,6 milions d'euros si s'opta per la rehabilitació total de l'edifici amb un canvi d'usos a habitatge, i que inclou 160 habitatges i sis metres quadrats d'equipament; i, d'altra banda, si es tria l'opció de rehabilitar la part de propietat municipal amb canvi d'ús a habitatge, el cost és de 15,4 milions d'euros, i en resulten 110 habitatges i mil cinc-cents metres quadrats d'equipament.

Entenen, per tant, que la solució òptima és rehabilitar l'edifici sencer, cosa que significa haver d'arribar a un acord amb l'estat i que no es podia començar a fer perquè durant molt de temps no hi va haver govern a l'estat, mentre que ara, amb el govern constituït, és un dels assumptes que tenen damunt la taula per tractar amb el ministeri corresponent.

El Sr. Corbacho entén, per les explicacions de l'alcaldeessa, que ja es pot dir que l'operació tirarà endavant, ja que no els ha de resultar gens difícil arribar a un acord amb el govern de l'estat.

Observa que es podria discutir si el millor ús de l'edifici és per a habitatge o per a oficines, tot i que la pressió habitacional que pateix la ciutat fa molt més encertat destinar-lo a habitatge.

En conseqüència, entén que una vegada finalitzat el planejament urbanístic i s'hagi resolt el problema amb l'estat, les obres començaran.

Del Grup Municipal Partit Popular:

4. (M1923/641) Quines previsions té l'Ajuntament per tal de posicionar la candidatura Barcelona-Pirineus per als Jocs d'Hivern de 2030?

El Sr. Bou comenta que fa uns dies es van assabentar que la ciutat japonesa de Sapiro havia presentat la seva candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern 2030; i que la Generalitat ha anunciat aquesta mateixa setmana la creació d'una comissió interdepartamental per preparar la candidatura per al mateix esdeveniment.

En conseqüència, pregunta quin és el posicionament d'aquest ajuntament envers aquesta candidatura olímpica del 2030. Considera que cal que aquest consistori es posi clarament, ja que la Sra. Colau, en plena campanya electoral de les municipals, va descartar Barcelona com a candidata a acollir els Jocs Olímpics d'Hivern, i també els d'estiu, mentre que el seu soci de govern, el Sr. Collboni, sembla que vol continuar impulsant la candidatura, defensant la idea inicial de l'alcalde Hereu. I l'actual alcaldessa entenia que Barcelona no havia de recórrer a fórmules del passat o forçar esdeveniments per promocionar la candidatura de la ciutat, i atraure turisme puntual, tal com va succeir amb els Jocs Olímpics del 1992, o amb el Fòrum de les Cultures.

Considera que no es pot permetre que una candidatura olímpica parteixi de la divisió i el dubte, i per a què Barcelona torni a ser olímpica cal apel·lar a l'esperit de la candidatura al Jocs Olímpics del 1992. Remarca que en aquell moment la unió de tothom va ser clau per celebrar un esdeveniment que va transformar la ciutat, Catalunya i Espanya. Per tant, entén que és evident que en aquest cas també cal un consens ampli, i no perdre temps ni inversions.

El Sr. Escudé observa que el Sr. Bou barreja un seguit d'aspectes, i precisa que ja fa uns anys els criteris del Comitè Olímpic Internacional són no parlar de candidatures i, per tant, Barcelona ha de mantenir-se expectant a veure com evolucionen les feines que s'estan duent a terme, i que no pertoca fer a aquest ajuntament.

El Sr. Bou assegura que no ha entès la resposta del regidor Escudé, i reitera la qüestió de si Barcelona té algun criteri respecte a aquests Jocs Olímpics d'Hivern; si realment li interessa o no.

El Sr. Escudé diu que si el grup del Sr. Bou hagués participat en la comissió d'estudi de viabilitat dels Jocs Olímpics tindria les coses força més clares; tanmateix, atès que no va ser així, s'ofereix a explicar-li quins són els nous treballs necessaris per formular i presentar un projecte olímpic que ha canviat molt d'ençà que el Comitè Olímpic Internacional va aprovar l'Agenda 2020, que explicita que no és necessària ni la redacció de candidatures en un moment tan embrionari com l'actual, i seria a partir del 2023 que, en el cas que Barcelona optés a uns Jocs Olímpics d'Hivern, s'hauria de fer.

Dit això, es presta a explicar al regidor quins són els nous criteris del Comitè Olímpic Internacional a l'hora de seleccionar les ciutats que volen ser seu de futurs Jocs Olímpics, i que no és com explica el Sr. Bou.

Precisa que seria el Comitè Olímpic Espanyol qui hauria de redactar la carta de territori interessat i adreçar-la al Bureau del Comitè Olímpic Internacional, a qui pertocaria iniciar els estudis i converses respecte als diferents projectes presentats.

Concreta que a dia d'avui ni tan sols saben quines són les ciutats que pretenen optar a ser seus d'uns jocs olímpics; i, per tant, constata que és molt difícil ara que el Comitè Olímpic Espanyol presenti la carta.

Observa, finalment, que si el grup del PP és tan partidari com sembla de celebrar aquests jocs, l'última cosa que hauria de fer és polititzar aquests futurs Jocs Olímpics, i treballar-ho amb rigor i científicament.

5. (M1923/642) Considera l'alcaldeessa que les anomenades "portes giratòries" són un dèficit democràtic?

El Sr. Bou explica que fa poc que han sabut que la qui va ser regidora de Ciutat Vella el mandat anterior, la Sra. Gala Pin, s'incorporava com a responsable de projectes a la Fundació Goteo, dedicada a l'obtenció de recursos econòmics per dur a terme projectes socials per mitjà del crowdfunding.

Assegura que els hauria d'alegrar que l'exregidora hagi trobat feina si no fos que la Fundació rep subvencions d'aquest ajuntament, i per aquest motiu pregunta a l'alcaldeessa si considera que les anomenades "portes giratòries" són un dèficit democràtic.

La Sra. Alcaldeessa afirma que les portes giratòries són un gran dèficit democràtic i, de fet, són una mala praxi que la majoria de la societat fa anys que denuncia. Precisa que les portes giratòries comporten que qui, després d'haver pres decisions importants en càrrecs públics que han beneficiat determinades empreses, pugui entrar a formar part d'alguna d'elles. Indica que un cas clar és el de l'expresident Aznar, que durant el seu mandat va privatitzar Endesa i, posteriorment, va fitxar com a assessor d'aquesta mateixa empresa amb una retribució de dos-cents mil euros anuals; afegeix que també és el cas del Sr. Rato, qui després d'ostentar el càrrec de ministre d'Economia, va passar a Bankia cobrant 2,4 milions d'euros. Assegura que podria esmentar un bon nombre de casos més en l'àmbit del partit que representa el Sr. Bou.

Entén, per tant, que és del tot increïble que el grup del PP gosi parlar de Gala Pin associant-la a les portes giratòries. I demana al Sr. Bou que s'excusi i que retiri aquesta pregunta.

El Sr. Bou considera que l'alcaldeessa no l'ha entès, i remarca que tan sols ha fet una pregunta sense qualificar ningú, ni a la mateixa Alcaldeessa ni a l'exregidora; per tant, ja avança que no es pensa excusar per res.

Fa notar que, altrament, la Sra. Alcaldeessa no ha dubtat a referir-se al PP. I li recorda, malgrat que li sap greu haver-ho de fer, que governa en coalició amb un partit que és el

campió de la corrupció a Espanya; i concreta que la xifra més important que s'ha obtingut pel que fa a la corrupció de la democràcia ha estat per part del PSOE-PSC.

Demana, doncs, deixar de banda els partits i insisteix a reiterar la pregunta sobre si la Sra. Pin treballa a la Fundació Goteo, una entitat que ha rebut un seguit d'avantatges d'aquest ajuntament.

La Sra. Alcaldessa confirma que el regidor no s'ha limitat a fer una simple pregunta, sinó que ha associat una pregunta sobre portes giratòries amb el nom de l'exregidora Gala Pin i, per tant, està difamant i posant una ombra de sospita sobre aquesta persona, fet que qualifica d'immoral i inacceptable.

Puntualitza que si li hagués preguntat honestament sobre la feina actual de la Sra. Pin, li hauria explicat que té un perfil tècnic a Goteo i que, evidentment, no s'està enriquint; i remarca que durant el mandat anterior no va intervenir, en cap cas, en cap expedient de subvenció a la Fundació. Remarca, igualment, que la Fundació Goteo va rebre una subvenció d'aquest ajuntament com tantes altres fundacions i entitats.

I subratlla que està profundament orgullosa de l'exregidora Gala Pin perquè és una de les persones més honestes, íntegres i compromeses amb el bé comú que ha conegut, que prové dels moviments socials i que va estar quatre anys molt intensos deixant-se la pell com a regidora de Ciutat Vella; que es va autolimitar el sou voluntàriament segons el codi ètic de la seva formació, i que va renunciar a cobrar dietes, que s'ha enfrontat als especuladors; i no té cap dubte que mai cap oligopoli li ofereixi una cadira al seu consell d'administració. I diu que tant de bo que representants del PP li arribessin a la sola de la sabata.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Mocions

Declaracions institucionals

La Sra. Alcaldessa dóna la benvinguda al públic assistent.

1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona assumeix els següents compromisos: 1. Que exigeixin a Azora que deixi de vulnerar el dret a l'habitatge del veïnat de forma sistemàtica. 2. Que exigeixin a Azora que s'assegui a negociar de manera col·lectiva amb tots els veïns i veïnes i el Sindicat de Llogateres, com ja han fet Goldman Sachs, Blackstone, Optimum i altres grans fons d'inversió. 3. Que exigeixin, amb urgència i determinació, instant a la Generalitat de Catalunya i/o al Govern de l'Estat una nova legislació dels lloguers, que inclogui la regulació dels preus, la prohibició de les expulsions sense causa justificada, i el dret de negociació dels llogaters a través dels seus representants. És des dels municipis des d'on se senten diàriament els efectes de les pujades abusives de preus i les expulsions injustificades. En moltes ocasions, són els consistoris els qui han de gestionar de primera mà el drama humà de l'emergència habitacional provocada pels fons voltors. Les alcaldesses i els alcaldes, regidors i regidores de les ciutats, són les que més entenen la necessitat d'una regulació de preus imminent.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Martín, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC i Junts per Catalunya.

2. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Expressar el suport de l'Ajuntament de Barcelona als treballadors i treballadores de Nissan, davant de la situació que s'està vivint a la planta de Zona Franca i que consideren que posa en risc el futur dels seus llocs de treball. Segon.- Instar a Nissan a reafirmar el seu compromís amb la fabrica a Barcelona prenen mesures que puguin capgirar la situació com l'adjudicació de la producció d'un nou model. Tercer.- Refermar l'aposta pel foment de polítiques adreçades al manteniment de la indústria a la nostra ciutat, especialment d'aquelles activitats industrials que generen llocs de treball de qualitat. Quart.- Donar trasllat del present acord al Govern de l'Estat i al Govern de la Generalitat, instant-los a establir totes les accions necessàries per iniciar un procés de negociació que permeti revertir la situació actual. Cinquè.- Traslladar els presents acords al Comitè d'Empresa de Nissan.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Collboni.

3. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- L'Ajuntament de Barcelona manifesta el seu compromís per continuar treballant pels drets de les dones, en col·laboració amb les entitats de dones i feministes del municipi i rebutjar qualsevol tipus de discriminació i violència, posant en marxa totes les eines i protocols que tenim a l'abast. Segon.- Donar suport a les mobilitzacions organitzades per les feministes de diferents països del món i a les reivindicacions del Manifest Vaga Feminista 8M. Tercer.- Tenir la perspectiva de gènere com a eix central de les actuacions de l'Ajuntament i de les polítiques fetes des del govern municipal. Quart.- Continuar treballant per la prevenció de qualsevol tipus de discriminació cap a les dones i de l'assetjament sexual o per raó de sexe en qualsevol espai, fent especial incidència en l'àmbit laboral i els espais d'oci. Crear Plans d'Igualtat i Protocols de prevenció i abordatge de l'assetjament en compliment de la Llei Catalana 17/2015, de 21 de juliol, d'Igualtat efectiva de dones i homes i el Reial Decret Espanyol 6/2019, d'1 de març, de mesures urgents per garantir la igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes a l'àmbit laboral. Cinquè.- Continuar treballant amb les empreses del municipi per l'elaboració de plans d'igualtat que facin possible la reducció de la bretxa salarial i l'eliminació del terra enganxós, la promoció de dones als càrrecs de decisió, la formació del personal en matèria d'igualtat i l'adopció de mesures que permetin la conciliació de la vida personal, familiar i laboral. Sisè.- Impulsar accions per reduir la pobresa femenina. En aquest sentit, implementar polítiques que redueixin els casos de pobresa energètica que, en gran mesura, afecten dones grans que viuen soles. Setè.- Comunicar aquests acords a les associacions de dones i col·lectius feministes de Barcelona, als grups polítics al Parlament de Catalunya, a l'Institut Català de les Dones i a les entitats municipalistes.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Alamy, amb el posicionament favorable dels Grups municipals d'ERC, Barcelona en Comú, PSC i Junts per Catalunya.

4. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer. Reiterar la implicació de l'Ajuntament de Barcelona en la lluita per la igualtat efectiva entre homes i

dones en l'entorn laboral. Segon. Manifestar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona en l'assoliment dels objectius en matèria d'igualtat fixats per la Unió Europea i per l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides. Tercer. Expressar la necessitat de teixir grans aliances entre les institucions públiques, el sector privat i els agents socials per tal d'aconseguir una igualtat salarial plena entre homes i dones. Quart. Comunicar la present Declaració a la Gerència Municipal, la Síndica de Greuges de Barcelona i al Consell Econòmic i Social de Barcelona per tal que puguin dur a terme el seguiment.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Vila.

5. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Felicitar a la Comunitat Autònoma d'Andalusia i a les persones d'origen andalús que resideixen a Barcelona, avui, 28 de febrer de 2020, "Día de Andalucía". – L'Ajuntament de Barcelona declara que la comunitat andalusa a Barcelona ha estat i és, avui en dia, un exemple de convivència i integració, i que representa una part fonamental de la memòria històrica de la ciutat de les últimes dècades. – L'Ajuntament de Barcelona declara que aquestes persones vingudes d'Andalusia han estat protagonistes indispensables de la transformació social de Barcelona, transformació que s'ha construït també amb el seu esforç i treball. – L'Ajuntament de Barcelona mostra el seu orgull per la pertinença a Barcelona d'aquesta comunitat que ha col·laborat de manera essencial en la formació de la societat barcelonesa actual, que no s'entendria plenament sense la seva participació en el creixement de la seva cultura, prosperitat i benestar, i ha contribuït a forjar la seva personalitat. – L'Ajuntament de Barcelona declara que aquest col·lectiu ha col·laborat de forma decisiva en aconseguir els drets socials i les oportunitats que avui podem gaudir tots en aquesta ciutat. – L'Ajuntament de Barcelona comunicarà el contingut d'aquesta Declaració Institucional al Parlament d'Andalusia i a totes les cases regionals amb seu a la ciutat.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Guilarte.

6. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Mostra el més sincer reconeixement, recolzament i afecte pels infants que pateixen càncer infantil, les seves famílies i els professionals que els atenen, que mantenen sempre una actitud positiva donant una lliçó d'esperança a tota la societat. 2. Manifesta el compromís en continuar impulsant mesures, iniciatives i campanyes encaminades a un major coneixement d'aquesta malaltia per part de la societat.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Bou.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores.